

Mimozemšťané z planety Iarga - část 2

Filozofie předaná kontaktním týmem z IARGY.

Z obsahu:

Bohové z daleké minulosti

Jejich kosmické lodě

Země je živý organismus

Tělo a frekvenční podobnost s životní silou

Program života

Jak vytvořit svobodu, když znáte budoucnost

Duše a vědomá osobnost

Člověk je nejmenší částíčkou vědomí Boha a je nositelem i části vědomí Satana

Člověk je démon nesoucí částičky vědomí Boha a mnohem více

Redakční poznámka ke knize:

Informace v této části 2 (Filozofická část) nejsou pro každého. Byly původně předávány v průběhu mnoha měsíců, následujících po počátečním kontaktu, svědek byl pečlivě instruován, aby z toho nic nezveřejňoval, než nastane vhodný čas. První část této knihy, jako původního příběhu o kontaktu, byla již vysázena pro tisk, když Iargané opět kontaktovali svědka a dovolili mu uvolnit druhý rukopis, zde uvedený jako část 2 k této knize, kterou se nyní chystáte číst. Měli by to číst pouze ti, kteří jsou připraveni porozumět. Ostatní shledají tento materiál za nezajímavý a nebudou pokračovat v jeho čtení. (Pro internetovou verzi je třeba poznamenat, že ne všechny původní materiály jsou zde zařazeny a mnoho slov je přeloženo z norštiny. Je nutno také poznamenat, že autor byl katolík - křesťan, takže tento materiál se ve velké části vyznačuje tím, že se zde popisuje boj mezi světlem a tmou, neboli Bohem a Satanem, jak je zde popisováno.

(Pozn. R.O.)

Při první návštěvě na palubě kosmické lodi bylo svědkovi dáno jakési předurčení, které mu umožnilo vnímat vjemy a zvuky, něco jako to, co dělal automaticky na palubě lodi, a poté ho Iargané mohli "naladit" a vysílat mu zvuky a obrázky tak, že vypadaly jako 3-dimenzionální realita. Kontakty pokračovaly a byly sepsány stovky stran poznámek, náčrtů a diagramů. Ty jsou shromážděny v této části o Iarganské filozofii.

Tyto poznámky popisují původ vesmíru, jak duchovní, tak fyzický, náš a jejich vznik, vývoj obou duchovních a fyzických rozumných bytostí a jak jsou ovlivňovány. Také diskutovali o pluralitě života a velkém množství inteligentních tvorů v tomto obrovském vesmíru a o jejich účelu.

Kosmická integrace Země

Tato informace byla předána posádkou Iarganské lodi, se záměrem ukončit kosmickou izolaci lidstva.

(Zde bychom měli přeskočit na pozdější strany, kde se objasňuje polarita duševních sil - světla a tmy, lásky a nenávisti, služby pro sebe a služby druhým a je tam popsáno, jaké konkrétní bytosti stojí za těmito polaritami. Mnohým se může zdát, že se používá tato formu proto, že je zastaralá,

ale každý se musí rozhodnout a v daném materiálu najít vlastní hodnocení. Je třeba také poznamenat, že pozemský kontaktér byl katolík, což mohlo mít vliv na způsob vyjadřování, jaký je zde použit. Poznámka R.Ø.)

Fantastický svět bohů.

Bohové, kteří přišli na Zemi, měli nezranitelné tělo, odolné teplu i chladu, neměli potřebu jíst ani pít a neznali nemoci ani smrt. Nicméně, si užívali všechna potěšení z dobrého jídla a pití, žili ve velkých hradech, v rafinovaném luxusu a cestovali fantastickými dopravními prostředky do všech koutů Země. Měli vynikající tvůrčí síly a schopnosti, ale jejich chápání bylo zatemněno, ačkoli jim to nezabránilo dělat vše, co jim jejich síla umožnila. Chovali se víceméně jako lidé a dělali věci, které bychom dělali také, kdybychom měli stejné možnosti. Těšili se z života naplno, na začátku to byla jen bezstarostná hra, jako dětí, ale to se brzy změnilo. Bohové začali uplatňovat své názory, pokud jde o lásku a nenávisť a tento lid s dominantními a agresivními znaky zneklidněl.

Akt pomsty se změnil na celé bitvy, které byly vybojovány velmi vyspělými zbraněmi - podle Sumerů byla používána nebeská kopí s proudy ohně, co způsobila exploze, které změnily písek na sklo (atomové bomby). Kromě toho tam byla monstra se smrtícím (radioaktivním) dechem, která představovala, jak si myslím, laserové zbraně. Měli kulatá a diskovitá antigravitační letadla, techniku časové transformace, která jim umožnila cestovat časem, a to i do dnešní doby. To je důvod, proč některá UFO jsou zřejmě antigravitační stroje, které nepocházejí z vesmíru, ale ze Země a jsou s posádkou bohů z minulosti, kteří se přišli podívat na své potomky. Čas je také výtvorem, který nezanechá nic neporušeného a to, že ve skutečnosti existuje i pro bytosti, které mají moc ducha nad hmotou a jsou schopny neomezené manipulace. Oni byli skutečně existujícími bohy, první generace vědomých živých bytostí.

Jejich mocný duch byl schopen dělat všechny tyto věci, měli pokročilou vědu a nejvyšší úroveň technického rozvoje (mimo kultury), daleko nad naším. To je překvapivý obrat v příběhu o stvoření, jaký se ve skutečnosti stal.

Je vidět, že všechny znalosti existovaly již v každé době, naše věda a technologie pouze znovu objevuje to, co již existovalo, jediná věc, jakou můžeme udělat, je opakovat minulost. Jinými slovy, věda může objevit to, co je v našem podvědomí, vše je připraveno a čeká, ale neodhalíme více, než lze předpokládat, že bychom měli vědět.

Tito bohové připravovali vznik člověka, a to nejen jeho povahu, ale i znalosti. Byla to generálka na vzhled člověka, všechny jeho síly, jeho nadání a znalosti musely být připraveny na jeho premiéru. Sklon k boji pochází z charakteru Země, i s nejsilnějšími zbraněmi, co má k dispozici, člověk neustále hledá prostředky, se kterými bude moci statečně bojovat.

Moderní člověk, který je vychováván v přesvědčení, že Bůh neexistuje, bude mít problémy s přijetím tohoto příběhu, a to proto, že jsem vynechal některé pasáže z mého původního scénáře. Až příliš brzy však logický test objevil tato opomenutí, když život je odrazem času stvoření, které neponechává nic neporušené, pak život nemůže vzniknout náhodou, protože příčinou života by měla být příležitost.

To je však nemožné, protože příčina je nadčasová a nemůže být řízena náhodou. Tak je vidět, že život přizpůsobený formě, musí být vědomě vytvořen, a je-li to tak, nemusí být závislý na náhodě, takže je možnost, že mohl být vytvořen i jiným způsobem, například za jiných planetárních podmínek. Řečeno ve zkratce, náhoda nehraje žádnou roli ve vzniku života -

zbytečný život neexistuje nikde ve vesmíru a pouze proto, že existuje, bude dosaženo cíle tohoto života, a to může být útěchou pro mnohé z nás, neboť jsme pouze v rukou Božích.

Stvoření člověka.

Vraťme se k neklidným božským lidem, je zřejmé, že byli v nebezpečí při vytváření eskalace násilí, které mohlo vést k opakování neodvolatelného procesu očisty, ale to není předmětem našeho zájmu. Nemohli se sami usmířit, protože pak by si vytvořili lidskou verzi Boha otce (teoreticky), a nikoli partnera. Vytvořili dualistické vědomí a přizpůsobili se Zemi, nic víc, takže Jahve zasáhl a byl znovu nastolen mír (relativně).

Po dokončení této formace základního vědomí a poznání lidstva, mohla začít druhá fáze, a tak bylo vědomí dále rozděleno do absolutních složek a smícháno přidáním ještě menších složek vědomí, takže člověk opět musel poznávat sám sebe a uvědomil si, že je stejný jako děti. V příbězích z mytologie máme dojem, že Božské děti se rodily v důsledku sexuálních vztahů mezi Bohy, zatímco ve skutečnosti pocházejí pouze z Ducha, ale to nebyl problém, když existovaly.

Proces dělení a probouzení trval dlouho a hodně by se o tom dalo říci, naštěstí nemám tento úkol. Nakonec se objevil běžný člověk a přestože byl ještě bohem, byl nejmenší částíčkou vědomí všeho, a proto lidé první generace, ačkoli byli k nerozeznání, byli stále ještě bohy.

Princip tohoto procesu dal vznik naší individuální duši. Duše je konfigurací nezničitelných absolutních pravomocí a schopností, která je schopna reflexe lásky a vůle. Takže tito bohové byli nejmenší možné konfigurace absolutního bytí a všechno, co se muselo stát, bylo začlenění těchto konfigurací do těla, jako ego skutečných lidí, kteří by se pak stali nesmrtelní jako duše. Celá podívání není víceméně ničím, než jen vytvořením individuální lidské duše, vše, co bylo třeba, bylo vytvoření těla "skutečného" člověka.

Vznik života.

Je úžasné vidět, jak důkladné vytvoření nové identity se odehrálo v člověku, nejenže to popírá existenci všemohoucího stvořitele, ale také pokračující existence člověka je stále nejistější, a tak jde jen o to, aby se ukázalo, že člověk ztratil všechna spojení se svým původcem. Dokonce i slova Bible: "vy jste Bohy" nemohou nijak změnit naše představy. Nicméně je toto potvrzení působivé, v procesu transformace identity to tak může být, a to mě nechává s otázkou, zda budu moci provádět svou misi v dostatečně věrohodné shodě s mým příběhem. Jako příklad mohu použít můj další úkol, snažit se, aby bylo zřejmé, že smrt není konec, a že to není ani pauza v trvalé existenci, a to zejména když to platí pro všechny život, včetně stébla trávy.

Život je energetickou složkou ve vhodném organismu, je přenosem nehmotné energie. Co je jeho odrazem, je nekonečná láska a vůle, a nekonečné je jen jedno - nedělitelné, neměnné a bezčasové. Nikdy nemůžete dočasně přestat existovat, pouze se vždy nacházíte ve všech minulých i ve všech budoucích časech. Čas opravdu existuje, a nikdy nemůžete udělat cokoli proti věčnosti.

Jak se může nekonečnost odrážet v člověku, či stéblu trávy, vše ve stejnou dobu? Pokud budeme o všem mluvit jako o radiopřijímači, pak stéblo trávy je naladěno na jiný program, než člověk, každá forma života je naladěna na svůj vlastní program, který je přenášen z jednoho vysílače. Program je určen ke konfiguraci hmoty přijímače, ke směsi chemikálií a kódů, které mohou být srovnány s rádiovým vysíláním. V radiopřijímači vytvářejí příjem tranzistory, cívky, kondensátory, odpory atd, které budu nazývat detektory. Co vytváří program ve vysílači?

Program nezáleží na povaze materiálu, ale na rezonanci, která je způsobena příjmem vysílače. Přijímač je jen prostředek, rezonance je život. V rádiu, tento odraz vysílače probíhá v místě tištěných spojů, ve stanoveném prostoru, přičemž elektromagnetické pole z vysílače je všude kolem.

Pokud se nám podaří představit si odstranění součástí, vibrace se stává neviditelným zobrazením sítě, kterou můžeme považovat za vibrační duplikát vysílače. Důvodem, že toto může existovat odděleně je, že vibrační duplikát živých věcí je život, který vždy existoval prostřednictvím svého nadčasového původce. **Tajemství života je, že nekonečná láska a vůle, který není vázána časem a prostorem, se projevuje ve hmotném těle nebo jakémkoli organismu, jako vibrační duplikát, který je vázán v čase a prostoru.**

Země je jako živý organismus. Unikátní kombinace chemických látek, atmosféry a gravitace, aby bylo možné žít na této planetě, aby byl přijat určitý životní program, který je součástí všeobecného programu vesmíru. Možnosti konfigurace určují pozemský charakter, a nic se s tím nedá dělat. Tělo lva nemůže mít charakter drozda nebo naopak. Charakter je dán druhem těla, protože tělo (můžeme ho nazvat přijímačem vibrací), určuje druh programu, který bude přijat.

Máme štěstí, že máme drozda, ale problém je, že vibrace v přijímači je zcela odlišná od živého organismu, nakonec je to nadčasový původ a nemůže tedy existovat jen dočasně. Dokonce i vibrace duplikátu - stébla trávy je nekonečná, natož u člověka. **Problém stvoření je ten, že život pokračuje věčně, a to je v rozporu s tím, co si většina lidí myslí a v co věří.**

Vibrace duplikátů všech entit, které kdy žili, stále existuje, a vyžaduje pouze vhodné (manipulační) vědomí, které má sílu ducha nad hmotou, rezonuje s touto vibrací a vyvolá život. Jediným rozdílem je, že pak prostě vzor tohoto života přichází do hmoty, ale ne do konkrétní osoby. Až dosud jsme mluvili o průběhu programu života, jako takového, a ne o životě jednotlivců, rozlišených na živočichy, ne na konkrétní osoby, s výjimkou živočišného druhu, v němž je jedinec odrazem vibrace, a to díky absolutní pravomoci a svým schopnostem. Člověk je jen odrazem - duplikátem duše, která je podstatou, která z nás dělá nesmrtelného jednotlivce. **Vznik života, proto vyžaduje více než jen spojení již existujících vibrací s hmotou.**

Náhoda při stvoření života

Nyní nás může mást problém: je možné stvoření života v již existujících podmínkách, vhodných pro život, kde budou přesné duplikáty vzorů živých organismů? Pak ve skutečnosti, všechny druhy bytostí již existují, takže co je pak evoluce? Proč jednoduše nelze vytvořit konečný výsledek najednou?

Ke stvoření musí být vytvořena příležitost. Po prvním hodů s miliardami kostek ve stejné době byl vytvořen vesmír, se všemi jeho solárními systémy a planetami. Druhý hod s miliardou kostek byl stvořením života a pak nadčasový Bůh navrhl počítač, který prováděl sám házení kostkou, protože už mu nebylo dovoleno, aby je sám vrhal. Systém pak způsobil, že náhodné mutace existujících forem života vytvářely nové životní formy, které byly vybírány podle určitého systému, znovu a znovu, dokud nebylo dosaženo cíle této tvorby, a to člověka.

Člověk je pak výsledkem vhodných planetárních podmínek, a proto má šanci výraz Pozemšťan. (Po-zemšťan?)

Myslíte si, že to je způsob, jakým se to stalo? Byl to výsledek náhody? Jaké jsou vaše námitky? Myslíte si, že Bůh mohl vytvořit životní pole, které určují jeho fyzikální aspekty, poté co vytvořil příležitost? Co na tom záleží, když ve skutečnosti neexistuje čas, Bůh se časem nezabývá.

Prostě vyplnil jakousi šanci, kterou vytvořil, Bůh pouze využil příležitost, která existovala, i když nedokázal stvořit život, protože ten již také existoval, Bůh jej zmanipuloval takovým způsobem, že si myslel, že něco stvořil sám. Princip je prostě takový: Bůh nemůže určit výsledek, ale provádí jen to, co mu umožňuje příležitost.

(Jiné duchovní nauky mají na to jinou odpověď. Poznámka R.Ø.)

Co by se stalo, kdyby ignoroval nebo zničil nepotřebné možnosti? Vidí budoucnost, takže ví přesně, že to, co se stane, bude k ničemu. Je to stále neurčitý výsledek?

Když se při vytváření příležitosti ukáže, že je k ničemu, tak může být zničena, aniž byste ovlivnili konečný výsledek, to je princip inteligentního výběru, prostřednictvím existujících vyšších forem života. Tento výběr je vázán přísnými pravidly, aby se zabránilo nejistému výsledku. Co Bůh určuje, je dokonalost živé přírody, jako počítačový program zajišťuje funkční harmonii mezi různými životními druhy. Je zřejmé, že bylo více předurčení v procesu vytváření života, ale stále byla využívána vytvořená šance.

Přirozený výběr je železný zákon vesmíru, protože z něj pochází svobodné jednání, svobodná vůle partnerů. Neurčitost výsledku může existovat jen ve světě, kde příležitost nemá pravidla a teprve potom může inteligentní bytost manipulovat s výsledkem. Náhodný výběr je nezbytný pro svobodnou manipulaci druhů. Musíte si uvědomit, že tato svoboda byla jedním z největších problémů stvoření - jak můžete vytvořit svobodu, když už znáte budoucnost? Zde je odpověď na tuto nejtěžší otázku.

Předurčený vzhled žijících druhů.

Slovo, vyslovené Bohem znamená, že Bůh Jahve vytvořil zahradu Eden, neboli ráj na Zemi v pouštní oblasti. Tuto tvorbu je třeba chápat jako vytváření vibrační duplikátů všech živých bytostí, podle toho, jak jsou ovlivněny planetárními podmínkami. Například gravitace nemá žádný vliv pod vodou, takže tam bylo možné vytvořit život podle standardního vzoru, který je platný pro celý vesmír. To je důvod, proč ryby na všech planetách jsou téměř stejné. Životní pole bylo "vyplněno" hmotou tak, že všechny živé druhy vznikly jako "prvotní vzor". Nejprve člověk, a pak všechna zvířata a rostliny, v obráceném pořadí evoluce. Důvod pro to je nejlépe vysvětlen z počítačového hlediska. **Životní pole je kódovaná energetická struktura a lze ji tedy považovat za program.**

Tato životní pole byly programy, které kontrolovaly vývoj života, byly vyznačeny na cestě, řízené inteligentním procesem výběru, který upíral neúčinným formám života právo na život jen proto, že žádné životní pole nebo princip života zde nebyl k dispozici.

Skutečný vznik života proběhl v ráji (*naprogramovaný vyššími duchovními plánovači, jak to vidím já. Pozn. R.Ø.*) a vývoj byl tedy naprogramován, ale můžeme stále hovořit o náhodném vzniku života během vývoje, protože příležitost rozhodovala o budoucnosti. Bůh následně pouze opravoval detaily, které neměly žádný vliv na budoucnost. Pravda se stává často tak složitá, ale téměř vždy se ukáže, že je správná.

Problém vědomí ve Sluneční soustavě.

Chci ukončit tuto kapitolu krátkým závěrem. Původně měl náš solární systém standardní hmotné vědomí, a to pak bylo změněno tak, aby se stalo nerozpoznatelné, přizpůsobením na planetární podmínky takovým způsobem, aby se stalo "lidské". Až dosud to bylo možné změnit v tom smyslu, že rozdělení, reorganizace a přizpůsobení, neudělalo nic se změnou identity - toto byla první generace vědomí, nová identita nebyla dosud vytvořena. Všechna zvířata a rostliny v ráji, včetně člověka, byly rozděleny a všechno bylo zorganizováno tak, aby mělo identitu Stvořitele. Dokonce i skutečný život v průběhu evoluce, až po člověka, jako žijícího druhu, byl projevem vědomí planety Země. Výraz Božská zelená Země...

Rostliny a zvířata nemohou měnit svoji identitu, nemají jako jednotlivci tvůrčí síly a schopnosti, to je důvodem, proč mají stále podobu první generace, vytvořené Bohem. (*Proto stále žijeme v "Bohem naprogramované" podobě. Pozn. R.Ø.*) To vše byla jen příprava okolí, prostředí a možnosti k přípravě nové identity - Člověka. Je nezbytné si uvědomit, že i přes tyto předpoklady, člověk má vlastnosti a povahu, která byla určena výhradně podmínkami a možnostmi na planetě, kterou je Matka Země.

Kapitola 5

Lidstvo na Zemi - Původ člověka

Tento titul zní divně, když předchází kapitola ho popsala jako završení vývoje zde na Zemi. Ne, je špatné si myslet, že se člověk vyvinul ze zvířete. Završením evoluce bylo inteligentní zvíře, které bylo zhruba stejné jako člověk, s výjimkou jeho výrazu obličeje. Toto stvoření bylo od člověka odděleno nepřekonatelnou bariérou, protože zvíře se nikdy nemůže stát člověkem. (*Na to kosmologie Martinuse říká, že zvíře se v zásadě bude vyvíjet jako člověk. Pozn.R.Ø.*)

Bez ohledu na to, jak dlouho vývoj pokračoval, se člověk nikdy takto nevyvinul. Skutečný rozdíl mezi člověkem a zvířetem je jeho individuální tvůrčí síla, božský talent v člověku, a tento talent mu umožňuje měnit tvář Země a podmanit si všechny živé bytosti. Jak předat božský talent inteligentnímu zvířeti, změní-li ho to na člověka?

Poněkud ponižující pojem "inteligentní zvíře" nás nesmí vést k názoru, že se bavíme o nějaké nižší bytosti, daleko od toho je význam první generace vědomí, jak rostlin, tak všech živočichů, ale ještě zbývá druhá identita. Tyto prastaré bytosti byly mnohem blíže k Bohu, než jsme my, a měly s ním přímý kontakt. (*Instinkty se dosud nezvrhly. Pozn. R.Ø.*)

Bible nám říká, že „vidouce synové Boží, že dcery člověka byly krásné, vzali je k sobě za ženy, ty pak otěhotněly a porodily děti.“ Je škoda, že jazyk té doby nenašel žádný jiný způsob, jak popsat děj, ale princip je správný.

Vybrané ženy otěhotněly a jejich děti byly potomky bohů, zdědily jednu nebo více božských schopností, byly to první lidé. Po čase lidstvo sestávalo částečně ze skutečných lidí a částečně z inteligentních zvířat, tak co dál? Pak nastalo definitivní oddělení skutečného člověka od zvířat.

Slavný příběh o potopě, je ve skutečnosti příběhem o zničení nežádoucího genetického materiálu. V kumránských svitcích od Mrtvého moře je řečeno, že skutečný otec lidstva byl Noe, který vypadal jako jeden z božských synů, ale podle nich neměl matku. Je to přesně tak, jak to bylo. Noe, jeho manželka a děti museli být praví lidé, a ne z poloviny božský druh. Povodeň způsobila také výběr mentality, byla vybrána ta, zabezpečující jejich ušlechtilou postavu a jejich poslušnost Bohu. Bylo to milující gesto Jahweho, který svým lidem ulehčil jejich handicap, který

vycházel z podmínek na planetě. Tento výběr měl odlehčit utrpení lidstva. Do jaké míry je pravda, že Noe a jeho rodina byli jediní přeživší této katastrofy není důležité, co je důležité, je princip výběru.

Nové vědomí

A tak se objevil člověk. Jeho schopnosti, neboli absolutní složka vědomí - ego, byly zasazeny do těla inteligentního zvířete, a spolu s ním i schopnost reflexe, kterou je nezničitelná, **nadčasová, individuální duše**. Ve skutečnosti je lidská duše nejmenší možná kombinace z částečných schopností bohů, kteří žili během tvorby, na konci této fáze rozdělovacího procesu. Duše není něco na základě náhody, ale něco, co vytvořil nekonečný Bůh, aby přesně doplnil náhodně vzniklého člověka. Naše duše je nesmrtelná, ale k dokonalosti dospěje později. Nyní se zabýváme novou identitou, je snad už zde?

Ne, nemáme takové příznaky. Tělo člověka je stejné jako u rostlin a živočichů první generace vědomí, i když Satan se o něm vyjadřuje jako o kombinaci první a druhé generace vědomí, je to stále forma života, který odráží nekonečnou lásku, stejnou jako mají bohové. Nové vědomí je jednoznačně první generace, a tedy přímého původu od absolutna. Původně (jako dítě), má člověk stejnou identitu bohů, první generaci vědomí.

Je zde pak nějaký rozdíl mezi bohy a lidmi? První rozdíl je ego, centrum sebeúcty, z níž pochází kreativní toky. Bohové byli frakce (částice cíle) absolutního ega nebo charakteru, měli ego Ducha, přijali svá těla a ego se složkou Satana, jako zátěží. Byli duchem, který se stal tělem.

U člověka je to přesný opak - jsme původně tělo nebo vědomí těla a stále musíme vytvářet ducha. Jsme tedy tělo, které se stává duchem.

Toto je první fáze transformačního procesu, který prostřednictvím absolutní identity se mění do nové identity, s jiným egem. Proces transformace obsahuje určitý rozdíl mezi vstupem a výstupem, neboli primárním a sekundárním egem, v této terminologii jsem zvolil slova "původní transformace" pro vstup a "lidská transformace" pro výstup.

K tomu, aby to v kostce bylo všechno, poslední odlišností od bohů vzhledu člověka, byla nejmenší částička Božího vědomí (anděl), nesoucí částici vědomí Satana (démon). **Je to však naopak, člověk je démon, nesoucí částičku Božího vědomí (anděla)**.

Dítě má jen tělesné ego, křičí, když má hlad nebo má bolest, nebo chce upoutat pozornost, nebo potřebuje ochranu, ale v dítěti spí božský zlomek schopností, které musí ještě rozvíjet. A co je to talent? Je to nejmenší částice absolutních vlastností jednoho z archandělů. Ježíš řekl v Matoušovi 18.10, že každé dítě má svého anděla v nebi, které "vždy spatří tvář Otce svého, kterýž jest v nebesích." Podívejte se, jak jedna věta může potvrdit celou stránku teorie.

Nový znak.

V předchozí kapitole bylo uvedeno, že nový znak byl vytvořen smícháním nejmenších částiček archandělů, neboť smícháním složek se vytváří něco nového. To vyžaduje smíchání vlastností, celkové smíchání absolutních složek znaků, které zajišťují dokonalou anonymitu.

Tento proces tvorby probíhá každý den, všude kolem nás. Dítě roste a dozví se něco o sobě. V první řadě se jedná o uvědomění si svého těla a ega ve vztahu k jeho okolí. Pak přichází období shovívavosti, která se skládá z hraní a učení, až do věku asi osmi let, kdy se hra v životě mění na nové období rozvoje talentu - ega. Dítě si vybere, většinou nevědomě, některé věci, které se mu líbí dělat a zanedbává věci, které ho nelákají. Ve skutečnosti, se rozhodne pro určitý směr, kterým

bude rozvíjet své vrozené nadání, a jeho výběr je silně ovlivněn okolím, nadáním a mentalitou jiných (zejména jeho rodičů).

(Ale ze všeho nejvíce zkušenostmi, které přijalo z bývalých životů - inkarnací a semena těchto zkušeností se postupně vtěluje a opakuje, dokud jedinec nedosáhne věku asi 30 let. Podle kosmologie dánského "proroka" Martinuse. Pozn. R.Ø.)

Tohle všechno je druhé období probuzení – učení se o hospodaření, vědě či dovednostech. Pak následuje další období, ve kterém se oddává věcem, které se naučil a praktikuje, a které účelně využívá kreativně při práci. Ve věku třiceti let je jeho osobnost vytvořena, ale to neznamená, že se proces učení zastaví a také to neznamená, že někdo osmnáctiletý již nemůže být dohotoven jako osobnost. Lidé, kteří umírají mladí, jsou velmi často utvořeni v raném věku. Duše je nadčasová věc, která vznikla v minulosti a je „náhodně“ vnesena do člověka. Uvedené roky se proto mohou značně lišit.

Smyslem tohoto transformačního procesu je směsice talentů. Člověk vyvíjí svůj skrytý absolutní talent s pomocí svého inteligentního tělesného ega, ale to může dělat jen za pomoci talentu ostatních. Země je oblast, která se hemží nadáním všech předchozích generací. Náš technický a vědecký vývoj začal s první loveckou zbraní, prvním ohněm, prvním kolem, atd. generace po generaci, člověk dosáhl vynikajících znalostí, které jsou zachovány v knihách, papíru, fóliích, páskách, budovách, strojích, silnicích, autech, letadlech, raketách, počítačích atd. atd. Oceán znalostí obklopuje mladého člověka v jeho druhém období procitnutí. Z tohoto oceánu vyzvedne balíček podnětů a nápadů a používá je ve spojení s jeho vrozeným skrytým talentem, aby tvořil v konkrétním oboru zaměstnání nebo hobby. Neexistuje dovednost v tomto všestranném světě, kterou někdo nemůže sám využít při svém talentu, talent je příliš malý a příliš omezený, vzhledem k počtu lidí, kteří sdílejí absolutní talent. Nezáleží na tom, zda je tesař nebo ošetřovatel, fotbalista nebo vědec, všechny činnosti vyžadují více, než jen zlomek talentu.

Prostřednictvím svých přání, člověk tvoří nové vědomí a ukotvuje svůj talent v mnoha dalších talentech jiných lidí, a to je skutečně nová existence, takže se stává nesmrtelný. Jak Bible říká o mrtvých, oni si odpočinou od své práce, ale jejich práce je doprovází. Nové formování vědomí probíhá prostřednictvím nich, vytváří jedinečnou směs charakteru, který může vzniknout pouze na Zemi. S pomocí nového ega, je vytvořen nový charakter, který je pak novou součástí osobnosti.

To je další přechodná forma. Tak dlouho, jak je život našim stálým odrazem a my stále držíme jeho zrcadlo v našich rukou, skutečně nemůžeme milovat Otce. Nový život a láska potřebují novou identitu.

Kvalita talentů.

Všude tam, kde se člověk zabývá vytvořením nového charakteru, může být zřejmé, že nejcennější talenty jsou ty, které nebyly přítomny v absolutnu, které se tam zjevně neprojevovaly. Je proto žádoucí, abychom měli seznam tří druhů talentů, v pořadí podle jejich důležitosti.

1. Schopnosti duše. Ty pocházejí z moci lásky. Jsou nové v tom smyslu, že je nemožné, aby se projevíly absolutně, podle neomezené definice „něco za vše“. Toto je snaha starat se o ostatní, je to nejvyšší forma schopností, protože je pozitivně polarizovaná (nesobecká). Přirozená péče o manžela, manželku, děti, nemocné, staré, zdravotně postižené, osamělé, atd., jako osobní péče. Opakem je antipéče, šmelina a diskriminace ostatních.

2. Smíšené schopnosti duše a ducha. Ty jsou také nové a přispívají k tvorbě nových charakterů. V současné době je potíží, organizovat v rámci pracovní činnosti něco pro druhé nebo i pro sebe. Pracujeme hlavou nebo rukama a na základě toho můžeme dělat většinu lidských činností, od práce v nemocnicích a školách, po práci v továrnách a na úřadech, od manuálních dovedností ke sportu, od hraní na klavíru po psaní na stroji.

3. Schopnosti ducha. Ty nejsou nové, ale jsou přizpůsobeny pro životní prostředí planety Země a jako takové jsou nezbytné, jak bude vysvětleno později. To představuje vymýšlení nových věcí, průmyslových vzorů, vynálezů, staveb, stanovení nových strategií nebo postupů, či vedení lidí.

Způsobilost.

Duše je konfigurací absolutních složek vědomí, že je zde popsána jako směs frakcí schopností. Pokud schopnost pochází výlučně z duše, pak co to jsou schopnosti ducha? Slovem duch, nepopíráme roli duše, ale také poukazujeme na pracovní oblast ducha, kterou je poznávání a myšlení. Péče o někoho se projevuje v oblasti lásky, **duši můžeme nazvat také schopnost lidstva v oblasti péče, dovednosti a způsobilosti.**

Potvrzení z Bible.

Existují lidé, kteří nechtějí rozvíjet svůj talent, protože jsou velmi líní, nemají snahu míchat se do jiných záležitostí a snaží se žít osaměle. To jsou vyděrači naší společnosti, co žijí z vykořisťování ostatních, krádeží nebo podvodů. Co se stane s těmi, kteří odmítají dokončit proces transformace?

Dejte si pozor na ty, kteří jsou příliš líní na práci, ale strkají do všeho nos, ti jsou ztělesněním selhání, jedny z bytostí s minimem schopností, kteří budou jednoho dne metlou na Zemi. Odmítají se účastnit procesu transformace identity a nechtějí vytvořit nesmrtelnou duši z toho prostého důvodu, že nechtějí používat duši, a ta pak zůstává jen zlomkem schopností první generace, která není zakotvena ve vlastnostech člověka.

Po jejich smrti, jejich původní ego přestane existovat a v jejich těle bude žít ego démonické. Tím, že si přejí jednat a rozhodovat proti životu, protože život je práce, vylučují se z účasti na cíli stvoření. Tento závěr je tak hluboký, že je žádoucí hledat nějakou formu jeho ověření, tím spíše, že teorie za tím je složitá a zdá se, že i záhadná.

Trochu k mému velkému překvapení jsem zjistil, téměř přesné potvrzení tohoto procesu tvorby je v Bibli, ve formě podobenství o hřivnách (Lukáš 19,11-27.) a podobenství o hřivnách (Matouš 25,14- 30). Pán domu odešel na cesty a dal každému ze svých zaměstnanců hřivnu, s příkazem k podnikání s nimi, zatímco on bude pryč. Na jeho návratu, požádal služebníky, aby za sebe vystavili účet - první sluha vydělal devět hřiven a byl pochválen za své úsilí. Druhý si vydělal čtyři hřivny a byl také pochválen za své úsilí. Třetí sluha, naopak zakopal svou hřivnu v zemi a vrátil ji svému pánovi s vysvětlením, že jeho pán sklízí i to, co nezasel, a požaduje to, co nikomu nedal. Jeho pán to nepopřel, neboť Bůh vyžaduje alespoň ještě jeden talent, který jsme získali všichni. Jeho pán mu odpověděl slovy: „Služebníku špatný a líný, věděl jsi, že žnu, kde jsem nezasel a sbírám, kde jsem nerozsypal, měl jsi dát mé peníze peněžníkům, abych si je vybral s úrokem. Dej tu hřivnu tomu, kdo jich má 10 a nebudeš mít nic.“

Důležité, je zde to, že služebník nechtěl být poslušný příkazu jeho pána. Kdyby řekl: „Udělal jsem to nejlepší, ale selhal jsem“, nebyl by odsouzen jako bezcenný služebník. Trest je pozoruhodný sám o sobě. Za prvé, jeho jedna hřivna mu byla vzata a pak dána tomu, kdo už jich měl deset. Ti, kteří mají hojnost, ještě dostanou, ale ti, kteří nemají nic, tak jim bude odňato i to,

co nemají. A bezcenného služebníka vyhnal do tmy. A bude tam pláč a skřípění zubů. To jsou jediná podobenství z renomovaných úst Ježíše, které zmiňují přesný důvod pro vyloučení z účasti. Nechce se zúčastnit z důvodu nečinnosti. Jsou to také jediná podobenství, v němž je zmíněno uvedené rozdělení schopností, jako součást vědomí, od líného služebníka bylo vzato a předáno druhému, jinými slovy, uspořádání vědomí bylo změněno. Selháním ztrácíš všechno, a to je dáno tomu, kdo má nejvíce.

Obě opatření pocházejí z předchozího vysvětlení. Selhání bude tvořit Satanské vědomí, protože Satan je také bez talentu. Úspěšné bytosti získají absolutního talentu jen zlomek, protože cílem je smíchání, aby se zabránilo přílišné jednostrannosti v získaných schopnostech. To znamená, že člověk má také dělitelné vědomí, které může být zvýšeno nebo sníženo, a tento princip je základem konečného vzniku lidstva, jak bude vysvětleno později.

První cíl naší současné existence.

Nyní se zabýváme vytvářením nového, jedinečného charakteru z nového vědomí, a jediná věc, která je ještě potřeba, aby se realizoval náš cíl v nové partnerské identitě, je nový život a láska, s níž můžeme vytvořit náš nový život. Budeme někdy schopni to udělat?

Téměř stejným způsobem, jako to udělalo nejvyšší vědomí... Tam v prázdnu existovala všechna ega, svázána do jednoty, v nejvyšším vědomí. Úplnou jednomyslnost všech charakterů způsobila všemocná láska a život i přes to, že sami přinesli život. To, co nyní děláme, je vytvořit nový druh nejvyššího charakteru, a to všeobecného charakteru celého lidstva, který bude obsahovat všechna lidská ega. Jsme zapojeni do formování nového druhu dokonalého poznání, kompletních znalostí lidstva. Zákon zachování ponechává veškeré znalosti a zkušenosti, kdykoli získané v rámci uzavřeného okruhu pozemského vědomí. **Dokonce i ta nejmenší myšlenka, nemůže být nikdy ztracena.**

Takže jsme zaneprázdnění opakování situace, jaká byla před omezením, a až do teď se zdá, že to je v pořádku, co však stále chybí? V první řadě to je všemohoucnost nebo poněkud málo energie, takže nejsme schopni vytvořit vlastní lásku a životní vůli. Kde se to tu vzalo?

Jsme-li transformací bohů na Zemi, kde Jahwe měl všezahrnující vědomí, pak celé lidstvo musí mít také vědomí, které je stejné, jako měl Jahwe, a proto se rovnáme Bohu, ze kterého pocházíme, pak budeme možná mít schopnosti, které jsou pro nás připraveny ve slově Božím. Ani to není příliš obtížné. Jsme to schopni dokončit?

Můžete pracovat na odpovědi sami. Život existuje pouze tam, kde je jisté, že dosáhne svého cíle. Pokud by náhodou člověk měl být schopen zničit veškerý život za pomoci zbraní hromadného ničení, pak v principu lidstvo musí být kompletně zničeno, takže tento problém nebude mít žádné nenapravitelné důsledky.

To vyžaduje vysvětlení - počet odlišností u bohů je konečný, takže je zřejmé, že v určitém okamžiku se všechny duše stanou lidmi a zakotví se náhodně v tělech. Jak bude vysvětleno později, každá transformace původního (primárního) ega, žije mnoho životů, takže celkový počet bytostí není přesně definovaný, několik set milionů více či méně, je jen velmi malý rozdíl.

Jakmile je ohrožuje úplné zničení, může být dosažen i nejnižší možný počet lidí, takže tato fáze našeho vývoje může být ukončena bez vážných následků. Můžeme tedy tvrdit, že jsme nyní v koncové fázi, na konci času? Proč nejsme potom všemohoucí? Vzhledem k tomu, že pro všemohoucího je mimo jiné potřeba kompletní jednomyslnost celého lidstva. To je k smíchu, každý přeci chce něco jiného!

To je správné - to je důvod, proč se něco musí stát po tomto životě, abychom byli jednomyslní. Musíte si uvědomit, že stejná situace existovala v absolutnu. *(Kde všichni žili v naprosté jednotě,*

dokud se nestali lidmi. Pozn. R.Ø.) Každý tam chtěl něco jiného, a to je důvod, proč se nic nestalo. Byl to Duch svatý - Bůh, osobnost dokonalého poznání, který vytvořil jednomyslnost, mohl to udělat, protože měl znalosti každé z desítek tisíc osobních myslí. Teprve, když všichni znají stejné věci, každý může chtít stejné věci a všichni vědí, že jen s láskou lze všechno pochopit. Takže tento proces probíhá v říši živých duší, které přináší život také do říše mrtvých. Absolutní je říše mrtvých.

Náš kolektivní duch.

Všechno lidské poznání zůstává v uzavřeném okruhu vědomí Země, v souladu se zákonem zachování hmoty, energie a informace. Žijeme v nádherné izolaci, vyřazení ze zbytku vesmíru. Vedle naší hmotné paměti, má každá lidská bytost nevýznamnou neomylnou paměť, sídlo naší vibrace neboli životního principu, která je přesným duplikátem našeho těla, nazývaným nehmotné nebo energetické tělo. Každá buňka je v něm přítomna s výjimkou tuků a nádorů. Všechny vlasy na vaší hlavě jsou spočteny, stejně jako vaše skutky. To podstatné – paměť, se bohužel nepodařilo v těle prokázat, ale existují silné důkazy toho, že existuje. Například v hypnóze, se člověk zdá být schopen vzpomenout si na nejpodivnější věci, které se staly v jeho dětství, které jeho mozek, pokud je v něm paměť, již dávno zapomněl.

Rostliny a zvířata mají podobnou paměť. Rostlina, která je připojena k detektoru lži jasně ukazuje, že si pamatuje, které osoba s ní dělala škodlivou manipulaci, a v každém případě k ní cítí averzi. Ačkoli tyto typy testů nemohou být ověřeny vědecky, jsou častěji brány jako postačující důkaz, než odmítnuty jako důkaz o nehmotné paměti, ale to vše se brzy změní, pokud se zjistí, že i energetické pole (vibrační pole) má paměť. Jak jsme dříve řekli, problém stvoření je to, že vše se jeví jako nesmrtelné, dokonce i stroje. Všechno, do čeho byla investována lidská tvořivost, nese její pozůstatky, podle zákona o zachování informace. V rámci pozemského vědomí, se lze s věcmi kdykoli spojit vědomím, když platí převaha síly mysli nad hmotou, jak poznáme po nějakém čase, v budoucnosti.

Takže, nejen naše myšlení má paměť, ale také zemská vibrace ji má, dokonce v podobě dříve popsaných vlastností pole. Toto pole je obsaženo nejen ve hmotné paměti, v podobě filmů, knih, strojů, budov, atd., ale také v první řadě v nehmotné paměti vibračního pole. Každá hmota může vibrovat určitým kmitočtem, pak předmět jakéhokoli druhu se jeví jako jedna charakteristická věc a nepotřebujeme konkrétní exemplář. Pouze člověk má individuální životní podmínky a zůstává existovat jako jedinec.

V tuto chvíli zůstaneme u nehmotného informačního pole Země, kolektivního duchu lidstva. Jak již bylo řečeno, my jsme tělo obývané duchem, tvoříme ducha s novou totožností jako partnera a bude to dualistický duch, protože jsme dualističtí. Kolektivní duch nežije, protože není součástí života Boha Otce, a proto nemá novou identitu a později netvoří nový život. Než budeme pokračovat s popisem tohoto Ducha, je zajímavé zjistit, zda existuje nějaký důkaz o jeho existenci. Zdá se, že dostatečný důkaz, a to i s doprovodem dobře zdokumentované zprávy podal Američan Edgar Cayce.

Tento muž byl médiem, který mohl kontaktovat Ducha, v takových chvílích byl posednut Duchem v jako osobní mysli a promlouval v "já" nebo "my" formě. Přesně tak, jako Stvořitel, používal pouze tu část Ducha, která patřila k jeho vlastnostem, a v tomto případě se jednalo o znalosti, týkající se otázek zdraví. Jeho úspěchy byly fantastické; přicházel do spojení s vědomím živých i mrtvých, s tím, co pouze tazatel sám mohl vědět. Mohl "najít" tělo někoho, kdo byl nemocný i ve vzdálenosti několika tisíců kilometrů a diagnostikoval jeho nemoci. Předepisoval speciální léky, které často způsobily rychlé uzdravení a často předepsal léky, které

byly dosud tajné, a nebyly ve výrobě. Když byl v kontaktu s někým, kdo byl nemocný, a to i ve velké vzdálenosti a ten člověk zemřel během seance, on to okamžitě věděl. Komplexní studie jeho úspěchů byla sestavena a důkazy jsou shromážděny ve velkém množství.

Telepatické kontakty probíhají pomocí duálních vibrací životního pole člověka, protože všechny jsou vázány na pole individuálních znalostí jednoho vědomého ega, i když je nositel mrtvý, protože život je nadčasové pole.

Jediný rozdíl je, že mrtví jsou zcela vyňati z životního pole, a tak se setkáte s tímto kontaktem přímo jako s duší, ale není to obvyklé.

Osobnost našeho ducha.

Je překvapující slyšet to, co naše kolektivní vědomí ve skutečnosti představuje. Kdyby mluvil člověk s egem, znal by odpověď na každou otázku. Ono ví všechno, ale dokonce někdy všechno o celém lidstvu a má nejen znalosti faktů, ale má i fantastickou moudrost a vhled. Například, ono ví s fotografickou přesností přesně to, jaké vzducholodě, rakety a atomové zbraně používali pravěcí bohové, jak vypadali, i když je lidé nikdy neviděli. Zná nejmenší detaily moderních počítačů, nebo kde mohla kosmická sonda dopadnout na Měsíc. Ví, kdo má jaké znalosti a jeho moudrost by mohla být někdy mylně považována za samotného Boha.

Lobsang Rampa říká: „Naše vyšší já neboli Nadjá ví všechno. Pozn. R.Ø.).

Nezáleží na tom, kolik lidí ví něco, ale na tom, jak dlouho to ví. Nemáme strach, že znalosti vědy a techniky zůstanou tajemstvím elitní skupiny. Každá osoba, a to i ty z doby kamenné, bude moci mluvit z vlastní paměti, stejně jako toto vědomí Ducha lidstva. Je zřejmé, že bude moci využívat jen tu část, která odpovídá jeho vlastnímu charakteru, ale stejně bude vědět zbytek. Tato kolektivní paměť lidstva je jako gigantická stavba, výsledek všeho našeho díla, ve kterém každý člověk položil svůj kámen. Člověk je pak skutečně přítomen v této paměti, a všechno, co kdy poznal je k dispozici v této databance, také všechny vzpomínky na štěstí a utrpení jsou přítomny a mohou být prožívány.

Duch zná i všechny strašné věci, ale nemají ho rušit, neboť není živý a není to láska. On je Duchem - kolektivní Ego našich znalostí a zkušeností, ale nemá milostnou touhu, a proto není tvůrčí. Diskuse s ním není možná, ale on ví, co ví a co je co. Nemluví za sebe, ale opakuje to, co slyšel. Má miliardkrát větší vědomí a přesto, že je sám, je absolutně originální. Není šťastný nebo nešťastný, on prostě je. Pokud jde o lidstvo jako o vstup do jeho počítače, ve kterém je každá myšlenka zaregistrovaná prostě proto, že je nezničitelná. On je oceánem vědomí. Konečně, to tak vypadá, že zná budoucnost, nepředpovídá, ale předem zná výsledek náhody. On zná budoucnost každého jednotlivce, až do okamžiku jeho smrti. Množství informací je úžasné, je to neuvěřitelné, vše co lidstvo udělalo a zažilo, má tohle vědomí, které přesahuje naše nejdivočejší představy.

Proces, ve kterém každý člověk pozná tuto osobní paměť, se koná po jeho smrti. Integrační proces trvá několik set let, a mnoho mrtvých již získalo tyto znalosti. Ve smrti se člověk stává součástí nádherné existence v úrovni zbožného vědomí (Nirvána). Poté, co ztratil všechna přání, on nebo ona se ocitnou ve stavu míru a klidu, jež přináší dechberoucí znalostí a zkušeností, které jsou neustále aktualizovány o nové poznatky a zkušenosti ze stávající generace. Stanou se z nich nová božská embrya, která jednoho dne, všechna společně, dosáhnou nové jednomyslnosti, prostřednictvím které bude vytvořen nesmrtelný život nového partnera.

Říše mrtvých.

(Poznamenávám, že toto bylo napsáno dávno předtím, než všechny dnešní knihy o blízkosti smrti byly k dispozici. Pozn. R.Ø.)

Jediné informace, které jsem dostal o tomto tématu byly, že je třeba zhotovit celkový záznam o procesu vývoje. Máme-li začít s říší mrtvých, aby neobsahovala žádné děsivé prvky, začneme s říší dosud žijícího ducha a znovu se k ní vrátíme, takže nám vše připadá jako známé. Každá bytost tuto zkušenost v tomto procesu realizace vnímá odlišně, někteří lidé to považují za pokračování svého života a na začátku si neuvědomují, že jsou mrtví. Například, lidé se tam ptají na benzín pro auto, ve kterém jeli než zemřeli, a to je příkladem toho, jak málo šokující může smrt být.

Jiní jsou někdy celkem v šoku, protože nikdy nevěřili, že by i nadále mohli existovat po smrti, ale nikdo neumírá sám. Rodiče, rodina, přátelé a blízcí čekají na nás, vítají nás a pomohou nám pochopit naši novou situaci a odpočinek. Žijeme dále v našem astrálním těle, které je přesnou kopií vlastního hmotného těla, jako by existovalo, slyšíme a vidíme docela normálně. Životní tělo obsahuje světelný bod pro každou buňku, a když víme, že naše tělo se skládá z miliard buněk, vidíme zcela běžné a jsme rozpoznatelní pro ostatní. Kromě toho jsme oblečení, a je také příznačné pro primitivní národy, že obvykle pobíhají nazí i v tomto životě.

Jedná se nyní o oblast Ducha, myšlenkových forem a myšlenek, vzpomínek a paměti, znalostí a zkušeností. Tělo nás o nic víc nezajímá, a tak nevidíme nic víc, než ruce, nohy a obličej, které slouží k něčí identifikaci.

Životní těla rostlin a stromů jsou také rozpoznatelná a jsou přítomny v dokonalém tvaru, s neobvyklým množstvím větví, listů a květů, životní těla rostlin nejsou přesně určena, ale obsahují všechny možnosti druhu, což jim dává poněkud umělý vzhled. Zvířata jsou také přítomna, ale my si je uvědomíme pouze, když k nim máme zvláštní vztah, ke skupině nebo jedinci. V jasnovideckých kruzích, se odkazuje na toto místo jako "letní země", a je to ideální název pro toto příjemné, přátelské prostředí.

Kristus odkazoval na ně jako na ráj, když mluvil s jedním ze zlodějů, který byl ukřižován společně s ním, a zde je přesnější popis. Ráj je, jak jsme si již vysvětlili, "náhradní program" pro životní těla všech živých bytostí, včetně vědomí člověka. Dojem z takového prostředí je individuální záležitostí duše bytosti, která se jako nesmrtelná část jednotlivce vrací na místo, odkud přišla. Protože jeden živočišný druh obsahuje miliardy jedinců, je to kontinuální proud vracejících se duší, které zde vstupují a každá z nich se aklimatizuje a zůstane klidná. V tomto ráji prožívají sféru klidu a odpočinku ve světle pravdy. Světlo je to nejpůsobivější, co je v ráji. Vytváří vznešený pocit uvolnění a klidu, se zároveň silnou realizací individuality, "já jsem zde, kdo by si to pomyslel!"

Uvědomují si plně, kdo jsou a rodinné vazby hrají mnohem významnější úlohu než tomu bylo na Zemi. Jedná se o čistě to, co dělali, o jejich práci, tvořivost a lásku. Člověk žije ve svém díle, a to platí nejen pro lidi, kteří zůstali na Zemi, ale spíše i pro mrtvé. Jsou to duše, vzpomínky, znalosti a zkušenosti, znají své životy z minuty na minutu, jako kdyby měli přístup k dokumentaci nebo filmu. Období vyrovnávání se z minulým životem, spokojenost a výčitky svědomí jsou neustále vzájemně zaměnitelné a nakonec se vynoří určitý vzor citů a averzí, začnou opovrhovat určitými povahovými rysy a sami o sobě mají potěšení z vývoje vlastností, které uznávají jako dobré.

Vedle faktické paměti, se vyvíjí její polarizace, která kompenzuje nedostatky v jejich charakterech, jejich vědomí zůstává duchovní složkou, která si musí uvědomit sama sebe i v životě po vzkříšení. Jejich osobnosti jsou doplněny tímto procesem lítosti a výčitek.

Po tomto procesu zhodnocení osobnosti po smrti, začne další fáze vývoje. To může být poněkud zjednodušeno při srovnání s člověkem uzavřeným do obrovské knihovny, ve které je přítomen i s kompletním záznamem, obsahujícím všechny filmy světa a kompletní světovou literaturou. Pak je začne studovat, ale to je bodem, kde přestane srovnávat, protože tato bytost je duchem, a proto má všechny znalosti, zkušenosti a moudrost.

Existuje čistě skrze poznání, nic víc ho nezajímá, a co víc, tento proces učení je snadný, protože má významnou a neomylnou paměť, systém, který když něco vidí jen na zlomek vteřiny, tak je to zachováno navždy. Přidejte ještě k tomu, že tento proces se stává stále rychlejší, jak se zvyšují znalosti a získává to význam, jako kolektivní vědomosti lidstva. Tímto způsobem mrtví obdrží dříve zmiňované vědomí lidstva, a to na úrovni Božského vědomí. Pak žijí v extatickém stavu štěstí a klidu, který má co do rozšíření s vlastním vědomím.

(Mnohem více naleznete v knize Lobsanga Rampy „Život po smrti“. Pozn. R.Ø.)

Pak začíná poslední fáze vývoje, kdy se stávají diváky na současnou generaci, ve které žili po dlouhou dobu, v této fázi je to nejsnadnější vysvětlení.

Co se ve skutečnosti děje, je duplikát Absolutního ducha, vytvoření nového ducha se všemi vlastnostmi neomezeného vědomí. Každé ego má nové veškeré poznání, a proto prožívá každý dodatek k tomuto poznání. Žijící generace vysílá stálý tok činů a myšlení, tyto poznatky si mrtví, uvědomují, zažívají vše, jako by byli přítomni v těle, žijí jeho život. Účastní se při každé činnosti, ale nejsou schopni nic změnit prostřednictvím živých, jsou a zůstanou jen diváky, nemohou manipulovat ani ovlivnit tvůrčího ducha. Živí drží otěže, ale jsou ovlivněni přes své podvědomí, kde má každý spojení s vědomím.

To vše tak může být odůvodněno za předpokladu, že všechny znalosti zůstávají v uzavřeném okruhu, ke kterému patří v tomto případě vědomí Země.

Každý skutek bude znám našim bližním, bez ohledu na to, jak utajený může být. Okamžik pravdy přijde na každého, a budeme se muset vyrovnat s našimi hříchy. Účelem říše mrtvých je fantastický vývoj a formování každého jedince, jednoho dne vznikne bytost s vědomím moudrosti a zkušenostmi desítek tisíc let lidstva, budou to bohové, kteří vědí všechno, co se kdy odehrálo na Zemi, protože to vytváří jejich identitu. Tito bohové budou zcela určitě lidmi a jako takový budou i nadále plnit svá tvůrčí poslání.

Přirozeně, proč by měly být jiní. Říše mrtvých je prvním cílem lidstva a jejich účast na novém životě po vzkříšení je závislá na tomto vývoji. To znamená, že lidstvo, po naplnění jeho počtu, zcela jistě zanikne, aby se poslední generace mohla znovu rozvíjet. K dosažení tohoto cíle, bude sloužit přírodní katastrofa, která nastane na konci transformačního procesu, ve kterém bude zničen všechn inteligentní život. Tento závěr vychází z logiky příběhu o stvoření, a není to proctví, které by pocházelo z věštění. Stejný závěr lze odvodit z tvrzení, že náš pozemský život je dočasný, protože si musíme sami vytvořit jiný druh života. Život na Zemi bude muset být ukončen a zůstat tak po mnoho stovek let, protože jinak další fáze procesu tvorby nemůže začít. Je důležité, aby lidstvo chápalo nutnost této zdánlivé katastrofy, protože jinak to bude zbytečné a nemůže to zlepšit charakter osvětleného lidstva.

Máte na mysli neslavnou atomovou hrozbu?

To je možné, ale není to nutné. I přesto, že eskalaci hrozeb atomových a bakteriologických zbraní je hodně šílené popsat, je jasné, že máme schopnost zničit se navzájem, nebo vypálit vše živé.

Balancujeme na hraně propasti, ale vše závisí na tom, co se děje ve skutečnosti, naštěstí nevím nic víc, než kdokoli jiný, ale myslím si, že je nepravděpodobné, že hlavy států sedí na "knoflíku", ale neodvážjí se sami způsobit největší hřích proti cíli stvoření, které existuje, když i ten největší sabotér tohoto plánu se bude snažit, tomuto riziku zabránit všemi způsoby. (Vysvětlení níže).

Největší nebezpečí pro nás v tuto chvíli je, že velká válka začne náhodou, takže musíme doufat, že bezpečnostní opatření jsou ideální. *(Toho se nemusíme bát. Vše je dobře kontrolováno od "zahradníků na této planetě." Nic není mimo kontrolu. Ačkoli se to může zdát jako naivní tvrzení. Pozn. R.Ø.)*

Očista Země

Zničení připravené "Slovem" se uskuteční v přírodní katastrofě, kterou lidstvo vyvolá samo a spoušť bude bezpochyby jednoznačná, budou ji sdílet i mrtví, protože jsou přímo spojeni s živými. Bylo již dříve řečeno, že jednoznačný konec lidstva impulsem všemohoucího, bude spojen s fúzí lidí a Země, hmoty a vědomí a bude způsoben zpětným rázem ve hmotě Země.

Skutečný strach a panika způsobí zmatek, naruší přirozený řád, například křehkou rovnováhu, která kontroluje povrch planety. Země může být srovnána s káčou, která najednou padne, vše, co je k tomu potřeba, je mírný impuls a lidstvo bude v kritickém okamžiku. Naše planeta bude v kritické rotaci (*precese zemské osy – pozn. překl.*), hmota zemského setrvačnicku se pomalu mění, a tak jen potřebuje impuls, který změní úhel rotace zemské osy.

Když se to stane, buď jedním nebo jiným způsobem, na celém světě se projeví všeobecný strach, který bude mít za následek posun pólů, Země se převrátí podle své osy, která pak bude o mnoho stupňů jinde. Katastrofa nastane v krátké době. Zemská kůra se bude pohybovat, jako paluba lodí v bouři, síla nebes nezaváhá a z nebe budou padat hvězdy. Zemětřesení způsobí, že všechny sopky vybuchnou, smrt a zkáza bude všude. Voda v oceánech se bude vylévat a zaplaví velké území země, nastane tma, a nakonec bude hořet atmosféra. Ohnivě blesky a silné hromy budou následovat za sebou tak rychle, že to bude vypadat, jako kdyby se gigantické rychlopalné zbraně používaly k útoku na Zemi. Hurikány přemístí obrovské zemské masy a vrcholky hor spadnou do údolí. Nezůstane kámen na kameni, bude to peklo, k ničemu nepřírovnatelné. Všechny výtvořiny lidstva budou zničeny spolu s lidstvem a vyššími živočichy. Pouze malá skupinka bude spasena, za pomoci mimozemšťanů. (Vysvětlení dále).

Je třeba vysvětlit, že to bude rychlá a snadná smrt. Téměř všemocný strach uvede lidstvo do stavu šoku, který má blízko k bezvědomí, takže jeho konec bude završen s minimálním utrpením. Pokud by to, nedej bože, mělo začít atomovou válkou, pak by se náhlý všemohoucí strach projevil také jako šok, který by mohl způsobit stejné peklo, jen by to bylo poněkud předčasné pro ty, kteří přežili, měl by mít také rychlou a milosrdnou smrt, ale jejich utrpení bude mnohem větší. Velká část světové populace by neměla být přímo konfrontována s atomovým peklem, ale uvědomila by si mnohem později, co je čeká, konec by nastal jen o pár dní později. Atomové nebo bakteriologické zničení by mělo i jiné vážnější následky, ale nevím, co to znamená. Mé pocity mi říkají, že tohle se nikdy nestane, protože dosud nejsou připraveny důsledky této katastrofy pro lidstvo.

Musím vysvětlit, že jsem hluboce nešťastný ve své roli proroka katastrofy, ale často jsem si hrál s myšlenkou, na vyjmutí této skutečnosti z mého portfolia, ale úplné zničení lidstva je taková zásadní a logická část velkého plánu stvoření, která nemůže být z jakéhokoliv důvodu vynechána.

Opomenutí jsem si všiml při prvním čtení rukopisu a nemám žádnou jinou možnost, než předložit kompletní účet mým čtenářům, tak musím rychle dodat, že předpověď není v tomto okamžiku nijak významná, protože zkáza bude oznámena třemi velkými znameními, které si nikdo nebude moci splést. Uklidňující účinek těchto příznaků je, že jsou tak nepravděpodobné, že nikdo nebude muset kvůli nim nespát.

1. Odmítání Boha zde na Zemi bude skončeno, pak si bude lidstvo vědomo své závislosti na Božím plánu.
2. Tato celosvětová náboženská renesance se projeví v rámci všech existujících náboženství a zároveň o tom budou věřící pevně přesvědčeni.
3. Nejpravděpodobnější bude, že se objeví antikristové, bytosti které budou mít snahu získat kontrolu nad celým světem, přes své vojenské pravomoci. Jejich akce bude tak účinná, že budou moci ignorovat vojenské systémy a budou terorizovat lidstvo strašným způsobem, protože budou mít hysterickou nenávist k Bohu.

Pokud se tyto příznaky neobjeví, přírodní katastrofy nebudou mít místo.

Pověření lidstva.

Naše pověření je téměř dokončeno a nyní žijeme v poslední fázi. Transformační proces první a druhé generace je v zásadě kompletní, v novém duchu, s novým charakterem a ego je připraveno na další fázi a nic nebo nikdo ho nemůže zničit. Stojíme na pokraji fantastického vývoje a porodních bolestí nové doby, která slibuje nádhernou budoucnost pro lidstvo. Možná to může působit jako pojistka, aby lidé, kteří si myslí, že lidstvo je odsouzené k zániku, protože již má všechny populační problémy, jako je nedostatek přírodních zdrojů, hlad, znečištění, války a obecný úpadek morálky. Zatím jsme nesehali, podařilo se nám úžasným způsobem přežít mnohem déle, ale brzy přijde okamžik, když duch přinese lidstvu zprávu, že v současné době je mise lidstva dokončena. Přidali jsme nové a výjimečné vlastnosti ke gigantickému vědomí, které se vyvíjí ve vesmíru, ale to není chválihodné nebo odsouzeníhodné. Je to jen náhoda, způsobená podmínkami na naší planetě. Neexistuje vůbec žádný důvod, pro pocit méněcennosti nad tím, co se nám podařilo, epos člověka nebyl napsán pro nic za nic, ale na druhé straně, se stalo docela jasné, že budeme muset změnit naše zvyklosti v mnoha věcech, než budeme moci pokračovat.

KAPITOLA 6

Lidský Experiment

Neposlušné lidstvo

Když se podíváme na historii lidstva, první věc, která se stává zřejmá, je dominance zla. Je to pokračující příběh událostí, o kterých nemůže být řečeno nic dobrého, je to boj o moc, války, otroctví, znásilňování, vraždění, vykořisťování, atd., atd. Počet lidí, kteří zemřeli násilnou smrtí nelze ani odhadnout, ale počty musí jít do stovek milionů, kolik bylo utrpení, a co jsme za vše

získali? Copak nebylo možné, abychom vše dělali, trochu více elegantně? Zdá se zcela logické, že každá střízlivě myslící bytost by měla přijít k závěru, že láskyplný Bůh nemůže existovat.

Řešení tohoto problému vyžaduje hluboký vhled do procesu tvorby, nemůže stačit to, že Slovo je nezbytně dualistické. Země plní výjimečnou úlohu v procesu tvorby tím, že má jiný transformační cyklus než ostatní planety. Mezi nejčastější cykly inteligentních ras patří vedení projeveným Bohem, (*"Nejbližším okolí" Boha, tady v této souvislosti, je Nadjá planety Země, samo je jako božská, skutečná bytosti. Pozn. R.Ø.*) a to značně snižuje utrpení. Toto řízení je vázáno určitými omezeními, z nichž nejdůležitější je, že svoboda a možné vlastnosti rasy nesmí být ohroženy. Bůh nesmí nutit volbu mezi dobrem a zlem, a to zejména, když je problémem svobodná volba většiny, nemůže dělat to, co by bylo v rozporu se Slovem, a protože by to bylo samo o sobě zlo. Toto omezení snižuje Boží pravomoci nemalou měrou, a to vyvolává otázku, co vlastně Bůh může udělat?

Jako pravidlo většiny to platí, ale pouze tehdy, když ho je celá rasa připravena poslouchat a lze požadovat stejnou poslušnost od každého jednotlivce. Pak bude možné blokovat běžné myšlenky dobra a zla, a přestože se to zdá být neuvěřitelné, tak inteligentní rasa by měla poznat rozdíl mezi dobrem a zlem, ale jsou někteří lidé, kteří tvrdí, že ten rozdíl nepoznáme! Na poslušné planetě byly normy dobra a zla byly nahrazeny rozdílem mezi poslušností a neposlušností vůči Bohu: co je dovoleno, je dobré a co není dovoleno, je zlé. Je to tak jednoduché!

Tam se vedení Bohem projevuje často a jasně tak, že nemůže být pochyb o tom, že on je skutečně přítomen. Pak vyhlásí soubor dalekosáhlých zákonů, které musí poslouchat každý a které obsahují velké množství pravidel, která regulují každodenní život, až do nejmenšího detailu. Tam jsou bytosti zapojeny do poslušnosti ke svému Bohu, od okamžiku, kdy se vzbudí, až do okamžiku kdy jdou spát.

Většina z nich má za úkol trestat neposlušné, a to se ne vždy provádí mírně. Démonické prvky jsou přítomny v nás všech, takže to vyžaduje silnou ruku, aby byly pod kontrolou. Potrestání viníků se liší od bití a bičování, až k docela častému trestu smrti, který je používán proto, že očištění se odehrává v říši mrtvých, což nelze dělat na Zemi.

Takové vedení může probíhat pouze tehdy, pokud všichni poslouchají Boha ze své vlastní svobodné vůle. Co by se stalo například v případě, kdyby jen polovina lidí byla připravena uposlechnout? Pak jedna polovina bude muset potrestat druhou polovinu, a to by prostě vedlo ke změně nebo oslabení zákonů, ale s větší pravděpodobností k chaosu a vraždám. To znamená, že Božské vedení je možné pouze s určitým typem osob, které většinou poslouchají Boha, a pak transformační proces probíhá mnohem elegantněji a je mnohem méně utrpení, než jaké musíme jinak vydržet.

Klíčem k úspěchu je tedy poslušnost ze svobodné vůle, a to znamená, že plníme to, co je požadováno, aniž bychom se ptali proč. Tento typ poradenství je nemožný pro lidskou rasu, možná bychom poslouchali Boha, kdybychom věděli, proč to musíme dělat, ale pak to již nebude poslušnost. Platí také, že jen neznalé lidstvo může dokončit proces transformace. Podmínky na této planetě z nás dělají zásadně neposlušnou rasu a my si nemůžeme pomoci. Nadčasový Bůh, který zná budoucnost nemůže experimentovat, činil by tak sám. Charakter rasy byl stanoven, lidé jsou tvrdohlaví a myslí si, že vědí všechno lépe, a proto musí konat sami, na vlastní pěst. Sedíme tady na naší planetě, hrajeme si na vlastní šéfy a neexistuje žádný Bůh, který nás trápí. (Pro tuto chvíli).

"Dědičný hřích"

Bible vypráví příběh o hříchu v knize Genesis, kde je jednoznačný příběh o neposlušnosti člověka, jako druhu. Bez ohledu na skutečnost, že to bylo zakázáno, muž a žena jedli ovoce ze stromu poznání a otevřely se jim oči. Tím ztratili právo na Božskou ochranu a bezpečí a museli se starat sami o sebe. Bůh je neproklínal za to, co udělali, což se zdá být samozřejmě nejlogičtější, ale prokrel půdu pod jejich nohama, protože tam ležela příčina jejich neposlušnosti. Země je malá planeta na bázi železa, s tenkou atmosférou, extrémními povětrnostními podmínkami a nedostatkem zásob přírodních potravin. Lidé mají schopnost přežít při teplotách v rozmezí od +50 do -50 stupňů, v arktických vánicích a tropických cyklónech, a tak musí být násilní, tvrdohlaví a neústupní. Museli být rasou chytrých lovců, stavitelů obydlí a výrobců zbraní. Člověk musel bojovat o svou existenci se vší mocí a vynalézavostí, jak to jen dokázal, bohatý na nápady, ale se špatným soucitem. Musel věřit ve svůj vlastní úsudek a odvalu, a vzít si i trochu představ od druhých. Jen těžká, brilantní, sebevědomá bytost se silným reprodukčním pudem mohla doufat, že zvítězí na této planetě v boji o přežití. V porovnání s jemnými trpasličími rasami, které obývají silně zetlelý "skleník" typu planet s úrodnou půdou a dostatkem přírodních potravin, **jsme my druh kosmického plevele, který může být zasazen kdekoli a vždy přežije.** Typickým znakem pro Zemi je sebevědomý, nápaditý, odvážný, agresivní, mužný a vítězný člověk.

Je to všechno tak zlé, že se to připočítává k velkému hříchu? Ne, je to opravdu největší a jediný problém takové rasy, že nemůžete s ním nic dělat, je nemožné, abyste jí pomohli, i kdybyste chtěli. Na jejich soběstačnosti není nic špatné, je to jen škoda pro lidstvo, jedná se o handicap, protože to stimuluje sobectví a člověk se pak stává snadnou kořistí pro ducha sobectví - „Satan“, což je velmi nepříjemný důsledek. Dědičný hřích byl pokles úrovně zaměření, méně lásky a více egoismu, a to nastalo po vyloučení Božského vedení. Poslušnost je výjimečné povahy ve všem; v čem člověk poslouchá Boha, to zůstává bez trestu, poslušnost je to, co chce někdo jiný a ne to, co chcete udělat sami, to je definice nesobectví. Poslušnost k Božím zákonům dává člověku vysokou úroveň polarizace a tato úroveň se zvyšuje s každým zvýšením poslušnosti. Dobro a zlo neexistují, a proto člověk nemá co splácet Satanovi.

Co se stane, když se lidstvo obrátí zády k Bohu a říká: "Já si to budu dělat po svém?" Než začneme něco dělat, máme vysokou úroveň usměrnění poslušnosti, která je pak snížena na nižší úroveň, než bohové zde na Zemi vytvořili směs umělého dualismu. Rozdíl mezi altruismem a egoismem vstupuje do praxe, vzhledem k soběstačnosti a sobectví se stává dominantní. Takže, toto je hřích, jaký popisuje Bible a zároveň vysvětlení tohoto prvotního hříchu, kterým je každý člověk zatížen.

Jsme ovlivňováni riziky

Je lidstvo dokonalé? Bez ohledu na všechny děti, které se rodí a samozřejmě se budou muset zúčastnit tohoto procesu, jak bude vysvětleno později, **lidstvo ještě není dokonalé.** Jsme druhá generace archandělů, v miniatuře se rozvíjející nový Bůh. Jsme sice v čele, ale nemůžeme udělat nic víc, než mohou dělat Archandělé bez Otce a Lucifera, nekonečných pólů lásky. Bez nich to nefunguje.

Již bylo dříve vysvětleno, lidstvo musí mít nový život a lásku, aby dosáhlo partnerskou identitu. Pokud stále odmítáme v životě lásku, nemůžeme opravdu milovat Otce a stále máme důsledky toho ve svých rukou. Potřebujeme získat lásku a moc? Novou nekonečnou lásku? Zjevně to

nejde, nekonečná musí být opět omezená a jiná nemůže existovat, protože nekonečno je nedělitelné. Bude to muset být další všemohoucí láska s jinou identitou, co nebude nekonečná. Stále nám chybí všemohoucnost a dva milostné pilíře, dvě bytosti s druhou generací vědomí, Synové Otce a synové Lucifera.

První je Syn Otce, druhý je Satan, kdo má vlastně dvojí identitu. V kontrastu k Otci a Luciferu, který se projevuje pouze prostřednictvím reflexe, Syn a Satan se mohou projevit i bez reflexe. Kde se berou? Není pochyb o tom, že vše je ohraničeno. Pokud cíle Otce a Lucifera existovaly, pak tyto cíle nutně obsahovaly i partnera, protože bez lásky by to nebylo možné. Přesně stejným způsobem jako prve, druhá generace Archandělů - lidstvo, bude druhou silou lásky, bude jednat jako dirigent, jehož prostřednictvím se oblast toku vyskytuje mezi dvěma póly všemocné lásky. Stejně by bylo možné, aby Satan přemohl druhou generaci Archandělů, při jejich shovívavosti, jakmile dosáhnou potřebné úrovně sobectví.

Satan pak má právo shromažďovat sobectví, které z něj bylo vyňato, a toto právo existuje, jakmile by existoval určitý počet bytostí s negativní polarizací. Tohle je místo, kde číhá smrtelné nebezpečí a jak se zdá, tak hrozí, že každá inteligentní rasa, která odmítá Boží pokyny polarizace, klesne na takovou úroveň, že se takováto rasa stává snadným cílem pro Satana.

(Planeta Země má jako všechny takové planety, stejně jako lidé, dva póly ve svém vědomí – pozitivní pól, jako nesobeckou lásku a negativní pól jako sobectví. Tyto dva póly jsou řízeny dvěma bytostmi - temný pól je zde nazýván Satanem. Pozn. R.Ø.)

Zde je obrázek této duchovní bitvy:

„A“ neboli světlá část, jsou takzvané spirituální světy, které obklopují tuto planetu a všechny ostatní živé planety. „B“ je částečně hotová zóna na světlé straně, díky mnoha pozitivním silám všech lidí v této době - zde je to zobrazeno jako „D“, primitivní zvířecí instinkty jsou v části „E“.

Pomoc vyšších civilizací je zobrazena nebo symbolizována „G“, snaží se přinášet duchovní pokyny temné Zemi. Skutečně temné "satanské" pravomoci jsou symbolizovány nejtmaší částí obrazu, ale tyto síly nyní ztratí vliv, jak sama Země zažívá v této době tolik utrpení, po zničení poslední vyspělé kultury Atlantidy a Lemurie.

V normálním cyklu za Božského vedení, je polarizace obvykle dostatečně veliká, aby se zabránilo sebezničení rasy, před uplynutím jejího času, ale pro nás je nevyhnutelné, že se to stane předčasně. Bez vedení je pro nás nemožné zlepšit naši polarizaci, naopak se zhoršuje a v současné době je již jasné, že polarizace se zhoršuje. Je to jen otázka času, než pozemské lidstvo bude v moci Satana. (*Jak píše Lobsang Rampa: "on" - satan – rozhodl o této planetě během posledních tisíc let času Atlantidy. Pozn. R.Ø.*)

Individualistická rasa by se měla v souladu se Slovem, naučit se žít v dokonalé lásce, stejným způsobem, jako Archandělé.

Kdyby se to skutečně stalo, tak by Lucifer nevyhrál, Slovo obsahuje dvě možnosti, a to, otázku, co se nyní bude dít s touto marnotratným rasou, když vyhrál Otec? Může se Satan stále podle Slova objevovat a podmanit si lidskou rasu? Zajímavá otázka. On je nesmrtelnou Absolutní vědomou silou myslí nad hmotou. Bude mít lidstvo ve své moci až do jeho konce, a může páchat hrůzy, jaké si přeje? Má právo podle Slova požadovat činy? Může si podle Slova vytvořit dokonalou lásku? Ne, není to čistý egoista, ale velmi nečistý sabotér Slova.

Zneužil svou pravomoc a zavedl nám systém, který je zaměřený na špinavosti, pak použil rafinované triky, aby nás naučil, že v životě existují pouze lži, klam, nedůvěra, sadismus a zvrácenosti a budeme odsouzeni k nesmyslné a ponižující existenci. Byl by nepochybně dosáhl svého cíle a vzal většinu lidstva s sebou do hrobu. To se prostě nemohlo stát, takže, co se musí stát?

Vidím ten problém jen nejasně. Satan byl bezmocný proti Bohu, a když nemohl dodržet Slovo, pak jistě Bůh také nebyl vázán na uplatnění Slova. Tahle poznámka je typická myšlenka, která ponechá ruce rasy v činnosti, například, když někdo vyžaduje, abych byl upřímný pouze tak dlouho, dokud je soupeř také upřímný, takže to z něj dělá v podstatě lháře! Naše řešení Božího Ducha nezná. Bůh nemůže zabránit ztělesnění Satana, neboť by to bylo v rozporu se Slovem. To je problém.

Syn se stává tělem.

Jak Bůh ve vši své moudrosti řešil problémy inteligentní rasy, která si sama vládne? Opakováním Slova? To bylo blokováno skrze Satanova Syna.

Moji učitelé dávají velký důraz na tuto odpověď, tak musím formulovat své vysvětlení velmi opatrně, protože platnost není jen otázkou pro Boha, ale ve větší míře pro člověka. Po završení vývoje, bude muset lidstvo uznat platnost tohoto Božského vlivu jednomyslně a zcela být o tom přesvědčeno, jinak se my sami nebudeme chtít zúčastnit dokončení vývoje. Pak budeme muset stanovit:

1. Že lidská svoboda není ohrožena.
2. Že původní polarizace lidstva byla menší, než u rasy, kde nedošlo k Božskému vlivu. (Už dokázal více zla.)
3. Že Syn nezískal žádnou výhodu nad Satanem skrze jeho zásah, naopak, že Syn se ocitl v nevýhodě.
4. Satan po zablokování, musí mít vždy možnost realizovat své cíle, vyloučením tolika lidí, jak je to možné, od ukončení.

5. Satan je plnou kompenzací za dluh lidstva.

Těchto pět bodů bude vysvětleno podrobněji, ale nejprve princip zásahu. Slovo určuje, že oba - Syn Boha i Satan by se měli stát lidmi a že syn by měl mít možnost shromáždit všechny lidi, kteří měli původně absolutní moc a všechny schopnosti skutečného člověka a po očištění, které bude jedním všezahrnujícím egem lidského projevu Syna, se stanou Syny člověka. Takto, zahrnující všechny tyto transformované bytosti, se Syn stane všemohoucím, a to bude mít zásadní význam při dokončení vývoje.

V kontrastu s tím, bude mít Satan možnost shromažďovat všechny bezcharakterní, kteří mají svou totožnost, přemoci je a ujmout se vlády nad nimi, přes kterou budou všichni mít jeho charakter a Ego.

Během očisty, bude Satan požadovat návrat všeho sobectví a špatností, protože jen on má právo na to, aby mohl zdokonalovat své vědomí. Po dokončení této operace, se Syn člověka stane novým Bohem a bude všemohoucím impulsem blokovat celé Satanovo vědomí všech dob. Důvodem pro tento předběžný popis, aby bylo jasno je, že Syn člověka je jediný, kdo má právo zablokovat pozemského Satana. Na druhé straně to ukazuje, že pokud měl Satan právo vstoupil do bytí před více než dvaceti stoletími, tak lidstvo není ještě dokončeno, a proto Syn člověka by v žádném případě nemohl být všemohoucí.

(Jak bude vidět z makrokosmického pohledu, tak je to opravdová láska, vědomí planety Země, co převzala kontrolu nad svými vlastními temnými silami, zbývajícími charakteristik sobectví a vyhnala je. Pozn. R.Ø.)

Mnoho inteligentních ras již dosáhlo završení, přes které synové kosmu opravdu mají pravomoc zablokovat Satana. Zásah Boha v procesu lidské transformace byl dvojitý: nejprve, před dvaceti stoletími, si předčasně vytvořil situaci, která byla nutná k tomu, aby se jeho Syn stal člověkem, a na druhém místě, musel synovi získat přístup do kosmického sbližování, aby zablokoval Satana, a to je z vnějšího pohledu nepřírozené narušení uzavřeného okruhu vědomí Země.

Vyvolení lidí.

Pro všemohoucího Boha, který v okamžiku stvořil vesmír, by se to zdálo jako jednoduchý problém, ale to je omyl. Svobodná volba člověka je posvátná, a podle Slova, to je jediný způsob, jak syn může být vyzván, pokud je v potřebné úrovni polarizace, nejméně jedné skupiny lidských bytostí. Totéž platí i pro Satana, a to je to, o čem je svoboda volby, je to v polarizaci. Jak to bylo možné, Jahwe vytvořil potřebný vysoký stupeň polarizace, a to i v malé skupině lidstva, která byla zralá pro Satana. Jak bylo vysvětleno dříve, je to možné pouze ve skupině, která poslechla a manifestovala se v Bohu, v tomto případě ve skupině, která byla izolována od zbytku světa. To je důvod pro vznik a vedení vyvoleného lidu, Židů.

Tento lid, vytvořený Jahwem v jejich izolaci a výběru, musel mít znak, který zbytek světa neměl, a to je poslušnost. Měli blízko k dosažení potřebné úrovně polarizace, nejprve pod nátlakem a později ze své vlastní svobodné vůle, která byla nezbytná pro vhléd Syna. Tato izolace byla také příčinou odcizení od ostatních národů, kterou museli Židé drazo zaplatit v pozdější době. Tato izolace byla posílena obdobím otroctví v Egyptě, protože otroctvím byla zajištěna izolace od Egyptanů a jako otroci se poslušně klonili pod tvrdým dozorem. Jejich izolace byla opět zajištěna během čtyřiceti let na poušti, kdy byli téměř zničeni všichni obyvatelé země zaslíbené, včetně žen a dětí, při této neuvěřitelné epizodě, která stála tisíce životů. Tato poslední epizoda ukazuje, jak výjimečný zásah Jahwe učinil k záchraně lidstva.

Kromě izolace, která měla být zajištěna, nám Bible také říká, že ve skutečnosti je to příběh pokynů Boha, jaký se vyskytuje na jiných planetách, kde normální transformační cyklus probíhá. To je nesmírně důležité a poučné, protože bude jasné, že tento návod je naprosto nemožný pro lidstvo.

Jahwe se projevil mnohokrát Židům skrze Mojžíše, dal jim komplexní zákony a soubor úkolů, které musely být do písmene dodrženy, toto bylo zaměřeno zvláště na Židy té doby. Toto velké množství pravidel, s předpokladem, že se jimi budou řídit po celý život od A do Z, bylo určeno pro emancipované bytosti, pro takové, jako jsme my, (sobečtí) to byl jen vrchol absurdity.

Tresty za neposlušnost byly stejně podrobné, jako byl trest smrti například za sexuální vztahy mimo manželství, a to i v rámci překážek v manželství, třeba když žena menstruovala. Opravdu stojí za to číst Exodus, Leviticus a Numeri, které ukazují, jak daleko to bylo od našeho současného způsobu života a ilustrovat tak lépe, než jakýmkoli jiným způsobem, že normální Boží vedení není u nás možné. Lidé, kteří celý den nedělají nic jiného, než se řídí příkazy jejich Boha, získají velké množství sebeovládání, nesobeckosti a čistoty, když žijí stále s Bohem, a Bůh se s nimi ztotožňuje. Démonické tělo ega je zcela potlačováno, a to je samozřejmě cílem - vytvoření ostrova čistoty a obětavosti.

Poslušnost je to, jak říkáme, když se neptáte proč, a to je přesně to, co my nechceme dělat. V tom spočívá výhoda židovského národa, oni to udělali a realizovali spasení celého lidstva. Neptejte se mě jak, protože i tyto vyvolené bytosti hnal Jahwe v čele, jako šílené stádo prasat k neposlušnosti. Stálo to mnoho tisíc mrtvých, ale nakonec velmi vyčerpaná skupina dosáhla zaslíbené země. Jahwe učil svůj lid, aby poslouchal jeho zákony a eliminoval neposlušnost procesem výběru, aby tvorba vyvoleného národa byla kompletní.

Jahwe znal budoucnost a znal přesně ten okamžik, kdy tato formace bude dokonalá. Potom se už dále neprojevoval. Pak už to museli dělat sami. Poslušnost ze strachu se pomalu měnila na poslušnost ze svobodné vůle, z lásky a náklonnosti k Bohu. Tak mnohem později, někde uvnitř židovského národa, bylo dosaženo potřebného stupně čistoty a poslušnosti k božím zákonům, musela to být nádherná skupina lidí, v souladu s Božími měřítky, ve vzájemných vztazích Židů, kteří dosáhli svého cíle.

Ježíš z Nazaretu

Proč byl Syn tak náročný? Nemohl dělat méně? Syn měl stejně jako jeho Otec extrémní altruistickou polarizaci lásky. Je opakem čistého egoismu, má proti němu ochranu a má moc ho porazit, ale přichází přímo z Absolutna - přímo od Otce. Nemá žádnou obranu proti nečistotě. Zvítězí skrze lásku, ale nemůže dělat nic proti ničení a sabotážím Satana. Stejně jako Otec, existuje jen jako bezbranný beránek.

Jeho charakter je tak jemný, že kdyby měl přijít během svého dětství, jeho prvním období vývoje, do styku s nečistotou, jako jsou lži, lest, neposlušnost nebo podobně, již by nebylo Syna.

Nejmenší nečistota by zabránila jeho probuzení a proto poté, kdy se podruhé probudil jako člověk, teprve pak měl v sobě Ducha a mohl nabídnout odolnost vůči nečistotě a mít moc nad Satanem.

Musel se stát člověkem, a to znamená, že se musel narodit z ženy, která byla skutečným člověkem a ne nějakou zvláštní bytostí, která byla vytvořena uměle nějakým jiným způsobem. Jak se může tělo, které je poznamenáno Satanem, stát dokonalým altruistou?

Odpověď je jednoduchá: kdyby matka byla někdy poskvrněna Satanem, nikdy by nebyla schopna být matkou Syna. To byla výhoda židovského prostředí, jejich rodičů a jejího okolí, takže dívka mohla vyrůst tak, že v okamžiku, kdy se stala matkou, jí nikdy nebyl prokázán ani

jeden akt neposlušnosti vůči jejímu Bohu, toto byla Maria. Její čistota a poslušnost byly tak dokonalé, že dosáhla celkového popření svého ega. Neznala vědomě rozdíl mezi dobrem a zlem, pouze rozdíl mezi tím, co Bůh dovolil a co zakázal. Byla to jedna z mála bytostí, které nevedly ze stromu poznání. Vliv jejího okolí, nikoli její narození, ji učinilo absolutně čistou a být schopnou stát se matkou Božího Syna.

┌

A kdo mohl být otcem?

Syn je roven svému opaku, nerozdělený absolutní charakter. To nebyli archandělé - oceány talentů a znalostí, ale nedělitelný pól všemohoucí lásky, rozvíjejícího se nového vědomí. Oba jsou osobnostmi opakujícími v podstatě stejné znaky, které se staly tělem na všech planetách, nesoucích život. To jednoduše znamená, že žádná fyzická bytost na jakékoli planetě nemůže být otcem Syna. Jiná je situace u Satana, neboť on byl na Zemi po dlouhou dobu a nemusel vytvářet žádné osobnosti, prostě převezme neschopné tělesné ego inteligentního zvířete, které již má identitu Satana, s požadovanou úrovní inteligence.

Syn může existovat jen zásahem mimo Zemi, a to znamená, že takováto koncepce se přirozeně nemůže stát na všech planetách, aby se narodil z panny. Čistota Marie by byla zničena, pokud by se spojila s mužem. Koncepci duchovního původu lze vysvětlit tvrzením, že spermie je pouze nosič informací o těle. Důležité je, že životní kód nebo vibrace byla způsobena nehmotným duchem.

(Vědecky se to nazývá partenogeneze – samoplození. Pozn. překl.)

Matka Ježíše z Nazaretu byla panna. Skutečným ploditelem se stal muž, který byl směsicí absolutních schopností s určitými pozemskými schopnostmi. Stal se tesařem a byl nepochybně dobrým tesařem.

Blokování Satana

Důvodem předčasného příchodu Syna, způsobeného Jahwem, bylo blokování stále volně operujícího Satana, to byla první věc, kterou udělal po svém skutečném probuzení. Toto probuzení se konalo na začátku jeho služby, na konci období půstu, během čtyřiceti dnů v poušti (viz Mt. 4 a Lukáš 4). Po uplynutí této doby celkového půstu a modliteb v úplné samotě, získal dokonalost Synovského vědomí, Ego ducha pravdy (druhá generace Ducha Boha), a spolu s nimi i poznání a vzhled do plánu stvoření. Díky tomuto zásahu Ducha získal kosmický nadhled, měl identitu „Christus Unitas Universitatis“ a pozemské jméno, pro vesmírné sblížení všech existujících kosmických ras, k jednotě vesmíru. Tento Syn sblížení je všemohoucí, jak bude vysvětleno později.

Bible nám říká, že On byl veden na poušti Duchem, který byl zkoušen Satanem, a totéž platí pro Satana, který byl také zkoušen. To vyvolalo situaci, že dvě Všemohoucí osobnosti stáli najednou proti sobě, někde v opuštěné oblasti Země, dvě osobnosti, které by otřásl na Zemi jejími základy: Synem a Satanem. Popisy Matouše a Lukáše, jsou překvapivě přesné. Satan se snažil pokoušet Ježíše a nebyl by Satanem, kdyby se nesnažil získat zároveň úctu. Nakonec byl Satan poslán pryč, když nastal předepsaný čas. Fantastické úsilí židovského národa bylo odměněno, brány pekla zavřeny a lidstvo bylo propuštěno ze svého nešťastného osudu. Satan se stal zavřeným mužem až do konce času.

To byl obrovský zásah do Kristova sblížení, ve kterém se zúčastnilo nakonec mnoho miliard jednotlivců, ale nikomu nebylo povoleno narušit vesmírný řád, jak je stanoveno v aplikaci Slova a nebyl potrestán, bez ohledu na to, pro jaký ušlechtilý důvod, se to mohlo stát. Bylo by to

nepřirozené vnější vměšování do vnitřních záležitostí Země, jako anihilace zákona příčiny a následku. Tím, že byl Satan ze hry, bylo mu odepřeno právo na navrácení veškerého zla a sobectví lidstva, za pomoci hrozného utrpení, kterému by nás vystavil.

Důsledkem tohoto zásahu bylo, že všechny bytosti, které byly zodpovědné za své činy, musely splatit všechny dluhy lidstva tak, že Satan už nemusel nic vybírat. Pouze tehdy, kdyby tento důsledek nebyl přijat, platil by odůvodněný zásah. Nejen Ježíš, ale všechny bytosti v celém vesmírném sbližování s ním byli mučeni a bití za to, že se podíleli na narušení. Princip sbližování je ve vzájemné účasti při všech zkušenostech, lze to snad přirovnat ke sbližování nebo jednotě všech buněk v lidském těle, které všechny mají samostatnou funkci. Jednotné vědomí "člověka" je harmonická jednota všech orgánů a končetin a když jedna část těla trpí nesnesitelnou bolestí, pak ostatní části trpí spolu s ní.

Tak přímo miliardy individualit zapojené do naší pomoci, byly stejně tak zapojeny do utrpení Ježíše. Byl to Bůh, Kristus, který visel na kříži a tak vyplatil celkový dluh lidstva. My všichni dlužíme hodně díky tomuto velkému muži. Od té doby má Kristus moc, aby nám odpustil téměř všechny naše hříchy. Satanovi nedlužíme nic, pokud jsme se s ním přímo neztotožnili.

(Ale "hříchem" je kosmická neznalost – není nic zapomenuto, protože všichni, kdo trpí, jsou důsledkem toho, co udělali v ostatních, dřívějších minulých životech - podle věčného zákona karmy - který je popsán logickým způsobem Martinusem do určité míry v jeho Theosophii atd.

Pozn. R.Ø.)

Satanova moc je popsána ve 4. kapitole Lukáše. Satan vzal Ježíše na vyvýšené místo a ukázal mu všechna království země se slovy: „Tobě dám všechnu moc i slávu těchto království, poněvadž mě je dána a komu chci, tomu ji dám.“ Ježíš nepopřel toto právo, to je pravda, a když se opět stává člověkem, můžeme očekávat velkolepou ukázkou jeho moci.

Syn se svázanýma rukama.

Tam byl, osamělý Boží člověk uprostřed svého lidu, kteří neměli nejmenší tušení o tom, co se stalo, a už vůbec ne o tom, kdo doopravdy je. Nemohl říci těmto lidem, že je Božský, protože pak by porušil jeho zákony a zemřel by jako rouhač. Tóra říká, že Pán Bůh je jediný Bůh.

V běžném procesu transformace, je Syn v poslední fázi, kdy každý dosáhl nejvyšší úrovně rozvoje a všichni víme přesně, kdo On je, pak je králem lásky a tam se neumírá.

Na Zemi, musel zemřít, což není pochopeno většinou jeho lidu. Mohl mluvit jen ve srozumitelných termínech a vysvětlovat, aniž by odhalil skutečnou pravdu, což znamenalo, že jeho učení bylo chápáno až mnohem později. Narodil se v době, kdy existovalo jen malé procento světové populace, takže pro většinu mohl být jen tradicí. Nemohl založit komplexní světové náboženství, protože pak by ho využili jako svoji výhodu nad Satanem. Výsledkem toho všeho je, že většina lidí stále žije v pochybnosti o jeho skutečné identitě, a to pro něj muselo být největším smutkem, že i jeho vlastní lidé, po všech předpovědích, ho nepoznali.

Židy lze jen těžko vinit, že ho viděli jako rouhače, on se vyjádřil tak, že pravda vyjde spíše nejasně. Pokusil se zachovat mnoho z jeho tajemných divů tak, že zakázal jeho žákům, aby o nich mluvili. Když vidíme, v jaké situaci jsou o něm zprávy v Bibli, ve srovnání s mocí egoismu, penězi a sexem, nikdo nemůže říci, že Ježíš využil svoji převahu nad Satanem, ale naopak. Tento závěr je nezbytné prokázat, protože svobodná volba lidstva nebyla nějakým způsobem poškozena.

Nyní jsme byli v naprosté izolaci po téměř dva tisíce let. Lidstvo je samo, nikdo se s námi nestřetává, protože naše budoucnost je jistá a nic víc se nemůže pokazit. Neexistuje žádný Bůh, nebo Satan, který by narušil naši aroganci, nechceme nikoho poslouchat? Víme všechno lépe?

Dobrá, můžeme mít svou cestu, protože naše svoboda je posvátná. Škoda je, že to brzy skončí, neboť ustanovený čas pro propuštění Satana je blízko. Člověka, v němž se projeví se již rodí a teď se jen čeká na skončení ateizmu. Lidstvo musí být připraven na to, co bylo řečeno v Bibli, ale teď s větší jistotou, a pokud to bude nutné, tak i s potvrzením.

Satanovy inkarnace.

Zatím byly popsány čtyři z pěti omezení vtělení Syna, pátá zůstává, takže Satan ještě dostane plnou možnost po návratu z vyhnanství. To znamená, že bude mít možnost přemoci Zemi a uvádět v omyl co nejvíce těch, vybraných pro něj, místo pro Boha. To může vyvolávat dojem, že také podporuje zničení ateizmu, protože jen ten, kdo zná Boha ho odmítá, ale není to tak. On pokračuje v popírání Boha a umožňuje lidstvu, zvolit si ho v touze po moci, zisku a vykořisťování druhých, ve formě, která se jim nabízí. Chce, aby ho lidé zvolili a všechny výhody, které se nabízí, ale ne ty proti Bohu, protože by to bylo příliš nápadné. Chce, aby ho uctívali a jen on chodí do práce se lží a klamem. Klade si za cíl své kampaně zlo v člověku, volný sex, znásilňování, sadismus, atd., ale především lenost a profit z ostatních. Ví nejlépe, že naše Achillova pata je lenost, která nevede k rozvoji nových talentů, a to je to, co téměř výhradně používá. Popírá, že není-li bytost rozhodne proti Bohu, tak dělá všechno co může, aby Bůh nepřicházel v úvahu, protože jestliže by to nedělal, mnozí by si to možná rozmysleli, a to není určeno. Ať se lidé rozhodnou pro krásný, líný, smyslný život, plný zábavy, který je jeho systémem. Při ničení ateizmu, což skutečně probíhá ve velkém měřítku, již nebude moci využít svou taktiku zadních vrátek a bude muset ukázat svoji barvu, pak bude řídit své konání proti Bohu a Kristu, a každý bude vědět, kdo to je.

Satan je nanejvýš inteligentní „lidská“ bytost, s neznámou přitažlivou osobností, jako je hypnotizér, který může dělat věci, které si myslíme, že jsou nemožné, například zotavuje ze smrtelných ran. V Apokalypse se uvádí, že bestie se projeví na začátku jako idol mas, a že miliony ho budou následovat v úžasu a obdivu. To by mohla být pravda, Antikrist hledá zázraky a obdiv. Toto následování bude idolem převážně mladých lidí, a to před jejich druhým probuzením, kteří nemají žádné ideály Boha nebo Krista, dělají to, co jim říká fantazie, protože se nudí. To je také pravda, protože Antikrist má největší moc nad mládeží, jsou bezbranní a stále žije v jejich těle ego, které dosud dostatečně nemá svou individualitu.

Tak se objeví na celém světě nečekaným způsobem a začne druhá krvavá kulturní revoluce, která bude uctívat i neschopné. Nejlepší vůdci a intelektuálové budou činit pokání, své "hříchy" přiznají na veřejnosti a budou zametat ulice. Jejich majetek bude dán "chudým", ale ne skutečné chudým, ale neschopným, kteří budou mít všechny nejvyšší pozice. **Nedostatek jejich schopností bude maskován byrokracií a zběsilým vydáváním příkazů**, ale to nebrání tomu, aby průmysl a produkce potravin zbankrotovaly, což bude mít za následek, mimo jiné, obrovský hladomor.

Propaganda bude jako stroj běžet na plné obrátky, jejímž prostřednictvím bude antikrist získávat pověst velkého reformátora a ještě většího spasitele a šampióna utlačovaných. Spekuluje a manipuluje s žárlivostí, která je v jeho akcích hlavním bodem uznání.

Bude vybírat své učedníky, většinou mladé lidi, kteří budou marnotratně plýtvat jeho laskavostí. Univerzity budou plné fanatiků, kteří se opravdu musí učit žít. Tento "skutečný" život je pak moc, sex, peníze, otroctví, a zejména proto nefunguje. Na práci mají hlupáky. Budou vedeni k soustředění kacířů za pomoci teroru a bude zahájena eskalace násilí, takže zničí stávající ústavu. Vraždy, krádeže, zneužívání, znásilňování, a to zejména panen jsou na denním pořádku.

Tento chaos, v kombinaci s jejich druhým plánem kampaně - kultem osobnosti a ponižením. Každý, kdo bude nucen uctívat obraz Antikrista, a každý, kdo to nebude dělat na první pohled, bude vyloučen jako pária, spolu se svou rodinou. Nebudou mít označení, a proto nebudou moci cokoli kupovat ani prodávat a zároveň ztrácejí svůj plat a práci. Jsou odsouzeni k smrti hladem. Systém pracuje se satanskou dokonalostí, protože vytváří nenávist už v rodině. Kdokoli by měl přijít k dotyčné osobě a snažit se ho přesvědčit, že by měl být rozumný a nevystavovat svoji rodinu takovému ponižení. Pokud zůstává tvrdohlavý, pak začíná opravdu problém, drama je vneseno do domu, a pak může být dokonce zradit svou rodinu, být mučen a zabit. (Viz Marek 13,12.)

To se nestane, protože antikrist to nevyžaduje, není tak hloupý, neboť by to pak byla jeho vina, a to je to poslední, co chce. Stane se to, protože sobci nemohou přijmout, že se někdo odmítne podrobit ponižení, které musí strpět. Lidé dělají vše pro to, aby se pošpinili navzájem, antikrist si nešpiní ruce s takovými věcmi, pohlíží na lidi s výrazem nadřazenosti, ignoruje vraždy a mučení, prostě odměny za "dobré skutky". Svět bude ponechán v nevědomosti přes televizi, filmové týmy budou vytvářet zajímavé akce a pak budou vybráni lidé, kteří udělali „medvědí službu“ pro komunitu. Mohou jít do svého paláce, vyzdobeného s veškerou potřebnou pompou. To je způsob, jakým falešný spasitel zavěsí svou návnadu, nad propastí věčné smrti.

Je to přesný způsob, jakým se to stane? Ne, není to možné. Ten, kdo předpovídá budoucnost, to změní. Samotná skutečnost, že tento popis existuje a je zveřejněn, a to i v malém rozsahu, znamená, že i kdyby chtěl, aby se to takhle stalo, musel by teď změnit své plány. Tento popis se vztahuje na bytosti, které znají jeho charakter, protože je to stejné na všech planetách, proto popisuje pouze metody Satana, jeho přesný akční plán. Náš problém je, že zná lidstvo přesně tak, jak s ním musí manipulovat. Jak nám říká Bible, všechno přijde, až na vytrvalost a odvahu. Kteří se snaží zachránit svůj život, ti o něj přijdou a kdo ztratí svůj život pro Boha, může si ho ponechat.

Závěrečná fáze výběru.

Z tohoto popisu tohoto nesmrtelného jedince bude jasné, proč může být povoleno, aby se objevil pouze v koncovém období vývoje. To může být jen asi po čtyři roky, jinak by ohrozil svobodnou vůli lidstva nebo jeho víru. Abychom to vysvětlili, v posledním období je dokončen výběr identity. Člověk potřebuje na formování identity období od puberty do věku nejméně 25 roků, to znamená asi 10 roků, ale obvykle mnohem déle. Během těchto deseti let je dostatečně vyvinut talent k dosažení nesmrtelné individuality. Pokud by bylo Satanovi povoleno být 10 roků u moci, byl by schopen vytvořit velké množství mladých lidí bez schopností. Vzhledem k tomu, že nemá dostat ani polovinu tohoto času, všechno, co můžete udělat je, aby se zbavil bytostí se schopnostmi a neodvolatelně prokázat svou totožnost. Ti vědí, že si vybrali práci pro antikrista, protože se cítí být k němu přitahováni. Takto se shromažďují všichni žáci Satana dohromady, proto zejména v konečné fázi budou přítomni ve velkém množství.

Jak bude vysvětleno později, jsou přítomni ze všech dob (pozemského času) a pocházejí z jejich činů v předchozích životech. Zásadou je, že žádné "nové" bytosti nemohou uvést v omyl i bez nátlaku, protože pak by byla ohrožena jejich svobodná volba. Lidé, o nichž zde hovoříme jsou bytosti, které mají vrozenou lenost jako schopnost, jako zlou dispozici, kterou jejich rodiče a učitelé nebyli schopni ovládat. Skuteční lidé, kteří absolvovali talentový proces tak, že usilovně pracují a mají nesmrtelnou duši, neselžou ve smyslu věčného vyloučení. Bez ohledu na to, co se děje, veškerá vina je konečná, a proto může být splacen dluh, a to i v případě, že tato metoda způsobuje velké utrpení. Pokaždé, když někdo podlehně hrozbě a uctívá obraz antikrista, nebude

se moci zúčastnit prvního vzkříšení, a ve druhém případě bude muset vyvracet svoji identifikaci se Satanem, se vším s tím spojeným utrpením. Nikdo nemůže uniknout utrpení, když nabízí uspokojení, bez kterého věčné štěstí nemůže existovat.

Velká většina "líných", živých nebo mrtvých, dokončí dříve popsany proces vývoje v říši mrtvých, a to bude trvat po tisíc let po katastrofě. V Bibli Bůh řekl: „Kdybys byl studený nebo horký, ale že jsi vlažný - ani studený, ani horký, tak tě vypustím ze svých úst.“

Dosud známe "vlažné" a "studené" bytosti, ale kdo jsou nyní ty "horké"? Jsou to lidé, kteří jsou již u konečného sblížení a již je neodvolatelně ustanovena jejich Kristovská identita. Zpravidla se jedná o lidi, kteří by se vzdali svých životů spíše, než by zapřeli Boha nebo Krista. Oni se zúčastní prvního vzkříšení v tisíciletém království Boha a Krista na Zemi.

Během křesťanských a židovských perzekucí, mohou lidé dát své životy, a proto se potvrzuje jejich zbožná identita. Konec času se objeví jako období, ve kterém nejen Satan, ale i Kristus budou shromažďovat vyvolené dohromady.

Katastrofa ze strachu.

Ve skutečnosti, dostane Satan první šanci. Je pravda, že Kristus byl zde na Zemi jako první, ale kvůli mnoha omezením nikdo nemůže říci, že je zde nějaké srovnání s brutálním násilím antikrista. Nikdo nemůže být obviňován za to, že selhal při své první konfrontaci s monstrem, bude mít dostatek možností, potvrdit svou Božskou identitu v řádném termínu. Za prvé, na konci musí být zasazen do chaotické situace na Zemi, a toto očistění se bude konat tak důsledně, že to bude znamenat úplné zničení všech lidských tvorů a srovnání povrchu Země, jako velkým buldozerem. Nežůstane doslova kámen na kameni. Ve skutečnosti to bude antikrist, který zmáčkne spoušť. Jeho hrůza způsobí poruchy, chaos a strach. Když uvidí, že lidská rasa je kompletně mrtvá, včetně jejich obydlí, bude jednoznačně sdílet tento strach, i když ještě není zkáza celkem úplná. Například, Satan bude opilý svou mocí a Kristus se neúčastní. To je dobrá věc, také proto, že všemohoucí strach zničí naši Sluneční soustavu.

Strach musí být dostatečně velký jen k tomu, aby spoušť, kterou způsobí převrácení pólů Země a vstup omamného strachu, zaručila rychlou a milosrdnou smrt pro celé lidstvo i zvířata. Katastrofa pro skutečné lidi nebude nečekaná. Ve skutečnosti, se budou modlit po dlouhou dobu, aby Bůh učinil konec všemu strašlivému zlu, které je obklopuje. Každá upřímně myslící bytost se dlouho rozhodovala, jestli je konec v nedohlednu, a mnozí se klidně nechají pohltit jejich velkým respektem k Bohu.

Další postup bude zahájen v průběhu těchto posledních dnů, a to v pokračování odkazu života na Zemi, kdy vyvolení Krista z dřívějších dob vstanou z mrtvých, jak jim slíbil a převezmou Zemi. Tato působivá podívaná bude dále popsána v následující kapitole. Znamení Syna člověka se objeví v oblacích nad hořící Zemí jako znamení, že začal nový čas. Čas, ve kterém bude Kristus vládnout novému království míru a spravedlnosti, které začne na Zemi. Satan bude uvězněn na tisíc let; nastane střídání stráží.

Pro biblické ověření, viz: Apokalypsa 13, Matouš 23 a Lukáš 21.

Závěry.

Co je bodem, předpovídajícím katastrofu? Nesmysl, je to přesně totéž, co doktor řekne ženě, když je těhotná. Lidstvo je těhotné novým věčným životem a to, co se bude dít, jsou jen porodní bolesti nového života. Člověk je určen pro budoucnost, která předčí naše nejdivočejší sny.

Všechno utrpení, které se rodí z poslušnosti Boží vůli, je součástí procesu čištění, ve kterém jsme vyřadili naše démonické ego. Jinými slovy, toto utrpení je odděleno od ostatních. Ten, kdo přijímá utrpení, jako zážitek štěstí místo neštěstí, zlepšuje teď svoji mentalitu mnohem jednodušeji, protože to je třikrát efektivnější před "vzkříšením", než po něm.

Bude muset být řečeno, že je to jako těhotenství, kdy bolesti nakonec způsobí jen krizovou situaci, která nás dovede k závěru, že lidstvo je odsouzeno k zániku, a že je nemožné, aby milující Bůh existoval. To by všechno bylo zbytečné, kdyby to nemělo mít vliv na očištění. Pro osvícené bytosti, je to velmi významné. Na vrcholu fanatického hysterického výbuchu nenávisti k Bohu, se Bůh ukáže s pomocnou rukou a ukázkou moci, která zanechá za ním zničující dojem. I když začnou katastrofy, bude mnoho lidí, kteří si budou chtít ukousnout své jazyky za to, že uctívali Antikrista. Budeme vrcholně otřeseni, možná jsme si až příliš pozdě uvědomili, že jsme byli na špatné cestě. Tento dojem při smrti bude mít velkou hodnotu pro očištění v nadcházejícím tisíciletém království.

Pouze učedníci Satana, kteří nejsou "těhotní", to uvidí jako proroctví zkázy, je to pro ně proroctví věčné smrti, a nebudou chtít o tom nic slyšet. Je proto velmi důležité si uvědomit, že na vrcholu hrůzy, je to jenom otázkou výběru pro nebo proti Kristu, ale už ne na život nebo na smrt. Prodloužení života je jen otázkou odkladu, po dobu několika měsíců. "Ten, kdo ztratí svůj život pro "MĚ", tak ho najde."

Ztělesnění Satana lze chápat poměrně jednoduše:

1. Stvořitelem vesmíru je nekonečné vědomí všeho, které se může projevit pouze v rozporech.
2. Skutečným cílem stvoření je láska, a na to je potřeba mít alespoň jednoho partnera.
3. Pak takový partner musí vždy existovat v nekonečnu a musí být v souladu s bodem 1., tedy existovat v rozporech charakteru a povahy.

Tedy, Syn měl původ v nekonečnu, proto byl nezničitelný, byl to Satan. V případě, že by Syn byl proto, aby se stal člověkem a nebyl to Satan, svobodná volba lidstva by byla zničena a bez ní je dokonalá láska nemožná. Bytosti by pak cítily náklonnost k Satanovi, ale kdo by nebyl schopen ho následovat, zvětšil by svou sílu proti síle lásky.

Závěr:

Je nevyhnutelné, že Satan se jednoho dne stane člověkem. Ještě jeden závěr lze z toho vzít. Pokud na konci času, se budou všichni učedníci Satana inkarnovat, pak by mohl probíhat konec Satanovy části lidstva. Co pak Kristova část? Stovky milionů dobrých lidí ho nikdy nepoznali, natož aby si ho mohli vybrat, nebo ho následovat. Ve skutečnosti je mnoho omezení, která jsou na něho vázána, dělají ho jen jakýmsi stínem z minulosti, nepochopeným a nepovšimnutým.

Jaký je to kontrast s ostatními planetami, kde podle plánu, žije Kristus jako král lásky a pravidel pro celou planetu. Svobodná volba lidstva by byla také zničena, pokud by Kristus měl zůstat jen stínem z minulosti, o které většina z nás nic neví. Takže můžeme říci se stejným přesvědčením, že Kristus se vrátit na Zemi již podruhé.

Proto Syn člověka bude symbolizován kosmicky, jako osoba gigantických rozměrů, v jehož rukou je jílec obrovského meče, jehož ostří je na Zemi. To symbolizuje jeho obranu proti satanské sabotáži a ničení, které mohou být ovládnuty pouze silou.

Normální cyklus ostatních inteligentních ras

Předpoklad, který nastane je, že nový život po katastrofě vzejde ze života a lásky mocného Syna, a že tady a teď, vstoupí nová identita do života. To je velmi významné v tomto případě. Tisíciletá říše je v podstatě součástí transformačního procesu a koná se ve starém odrazu života.

V normálním cyklu podle Božího vedení, přes vysokou úroveň polarizace, je Syn přirozeně nazýván synem. V konečné fázi je králem lásky, kterou přináší svému lidu, dokonalé lásky a nového života. Hned po něm přichází Satan s jeho gangem lidí, svedených na scestí a jím zkoušených. Tam musí být Syn povolán prostřednictvím zvláštního zásahu, ale stane se přesný opak. Jak příchod Syna, tak Satana bude probíhat v reflexi života, jako nezbytné fázi transformačního procesu. Pouze jejich přítomnost může přinést uznání jejich existence a zajistit svobodnou volbu lidí.

Jaké jsou odchylky od normálního cyklu z popudu vůdce rasy, jako jsou lidé? Chceme začít s tím, že nejen Syn přišel předčasně, ale také Antikrist - Satan. Obvykle přichází na konci života, po ukončení moci lásky, a to je čas, kdy tam absolutně musí být oba, jinak to nefunguje. (Z toho vyplývá, že Satan se musí vrátet).

Dále je nenormální, že se Satan objeví u rasy, která ještě nedosáhla nesmrtelnosti. Za běžných okolností nemá vlastně šanci uplatnit svůj chtíč na vraždy. Podruhé už nedostane šanci a pak budeme nesmrtelní.

Nejzásadnějším rozdílem je vlastně "vzkříšení" samotné. V normálním cyklu života není "vzkříšení" u skutečných lidí, kde se vůbec nekoná, je zde pouze přirozené znovuzrození - reinkarnace.

Pokračujme v pozdějším vysvětlení, lze říci, že výběr probíhá v království smrti, kde prostřednictvím reinkarnace přichází člověk na svět. V tomto cyklu se plevel neustále odstraňuje a kvalita lidstva se zlepšuje. Úroveň polarizace nepřetržitě stoupá, pak jedna a tatáž bytost může dosáhnout dokončení vývoje prostřednictvím po sobě jdoucích životů, učením se ze zkušeností.

Také prostřednictvím malého populačního růstu ve chvíli, kdy přichází konečná fáze, kdy žijí všichni lidé, i ti (inkarnovaní) z předchozích dob. Pod vedením Syna a skrze jeho přirozenou všemohoucnost lidstvo náhle dokončí vítězství kolektivního ducha nad hmotou, přijde do bytí, a tím do nesmrtelnosti. Reinkarnace nahradí vzkříšení.

Jediní, kdo se nezúčastní jsou členové Satanova gangu, ale opět pro všemohoucího. Uzavřený systém planetárního vědomí nemůže být nikdy rozdělen pomocí vnějšího zásahu. Jsou pod ochranou jejich Boha, který je podporuje.

Přichází vnější zásah do našeho práva na sebeurčení

O něco dříve bylo zjištěno, že Ježíš byl prvním ze 144 000, z toho vyloučeno, že v rámci uzavřeného systému pozemského vědomí, nemůže být všemohoucím během katastrofy, protože lidstvo je stále daleko od jednomyslnosti. Zároveň lze předpokládat, že při katastrofě budou vyžadovány dvě intervence Všemohoucího. Střídání stráží přijde, nyní Kristus převezme otěže světa od Antikrista.

Boží království je královstvím míru a spravedlnosti, a to pouze těch, kteří již nesou toto království v sobě a mohou být zúčastněni. To není jen těch 144.000, ale miliony, kteří si neodvolatelně zvolili Krista, jsou připraveni ho uznat a poslouchají ho jako svého krále, jsou to první vyvolení.

To jsou ti, co musí žít. Část z nich bude spasena během katastrofy a druhá část bude muset vstát z mrtvých a to se stane dříve, jak je uvedeno výše, těsně před katastrofou. Bude se jednat o první "vzkříšení" a je zde třeba intervence všemohoucího.

Je tu ještě někdo jiný, kdo přežije katastrofu, protože je nesmrtelný a je to monstrum s jeho vazaly, je duchem lži. Bude muset být chycen za límeček a uvězněn v průběhu tisíců let, které jsou přiděleny Kristu. K tomu je zapotřebí také všemohoucnost.

Z toho vyplývá, že vnější zásah bude muset probíhat prostřednictvím dokonalých inteligentních ras s vědomím kristovské jednoty ve vesmíru. Vzhledem k tomu, to Bible vysvětluje takto: Syn člověka přijde znovu, celý jeho majestát, za účasti všech jeho andělů. Jinými slovy, přichází jako všemohoucí Kristus, který dává věci do pořádku. Bude obnoven mír v pozemské rovnováze sil a vytvoří obyvatelství pro své vyvolené.

Důsledkem prvního vnějšího zásahu bylo, že druhý se nevyhnutelně musel objevit, aby se tito dva potkali víceméně na stejné cestě. Cena tohoto druhého blokování Satan již byla zaplácena, soustředěna v Kristu vykoupila vinu celého lidstva. Na rozdíl od katastrofy, se ještě další závažnější události budou konat na této zemi, které uvidí ti, co budou potom žít. Důsledkem vlády nového vedoucího na Zemi, bude to, že zde proběhnou nejméně čtyři vnější zásahy, které oslabí naše sebeurčení, kousek po kousku.

1. Blokování Satana po dvacet století, která se konala prostřednictvím vtěleného Syna s pomocí od mnoha jiných inteligentních ras, kteří již dosáhli dokonalosti. (Blokování za určité období).
2. Destrukce s pomocí přírodních katastrof a strachu, jako mechanismus, který byl vnesen do pozemského vědomí Duchem Božím.
3. První "vzkříšení" vyvolených od působení Ducha. (Nesmrtelnost skrze vítězství Ducha nad hmotou). To bude opět probíhat prostřednictvím vtěleného Syna s pomocí mnoha jiných inteligentních ras.
4. Druhé zablokování Satana na určité období, které nastane po katastrofě, opět skrze jméno vtěleného Syna, s pomocí ostatních inteligentních ras.

Jaká bude cesta tak tvrdohlavé rasy?

Chci vysvětlit, že tyto intervence nebudou mít vliv na možnost volby a charakter lidstva. Alespoň ne, pokud jde o skutečné lidi, kteří očekávají, že se to stane, a to je asi 99% lidstva. Zbývající procento, jako Satanovi učni se jistě nezúčastní. Princip porušení našeho práva na sebeurčení, je založen na omezení Satanovy svobody pohybu, jakmile chce zničit svobodnou volbu skutečných lidí. On je sabotér a terorista, který chce dobýt své oběti, aby jich ubylo. První zásah Krista byla záchrana nebo osvobození všech lidí od nešťastného předurčení, který vzešlo z planetárních podmínek.

To byla záchrana od fatálního pádu způsobeného Satanem, který by zcela zničil naše právo na sebeurčení. Nebyl to útok, ale právě naopak, kompletní záruka našeho práva na sebeurčení a svobodnou volbu. Důkaz byl proveden v mezidobí. Za posledních dvacet století nikdo "zvenčil" se s námi nezapletl. Naše svoboda jednání nebyla ovlivněna.

Druhá a čtvrtá intervence jsou ve stejném duchu. Katastrofální strach zasáhne na vrcholu Satanova teroru, těsně před okamžikem, kdy bude útočit na naši svobodnou volbu. Poté bude muset i nadále být blokován po určitou dobu tak, aby nebyla dotčena svoboda vyvolených v Božím království. Zde je záruka proti útoku na naše právo na sebeurčení.

Situace, pokud jde o třetí zásah je méně jasná. "Vzkříšení" vyvolených a založení tisícileté říše, lze vysvětlit jako pokus o jednostranné ovlivňování všech živých i mrtvých. Jestliže Satanovi je

přiděleno pouze tři a půl roku a Kristovi tisíc let, pak se může zdát, že svobodná volba lidí bude ovlivněna. Zdá se, že je to tak. Později bude v této kapitole vysvětleno, že tato volba není zdarma pro lidi, kteří znají, jak Syna, tak Satana. Ten, kdo zná Syna, si nikdy nemůže vybrat Satana.

Odklad druhého, nebo "Velké zmrtvýchvstání"?

Je tu ještě další problém. V žádném okamžiku nemůže lidstvo zaniknout úplně, tedy také ne během katastrofy strachu, protože v té době bude naplněn počet (mimo jiné). Při smrti má lidstvo jednomyslné přání žít, tedy pokračovat.

Musí tam zůstat významná skupina přeživších, kteří nesdílejí jednoznačnou smrt. To je důvodem, že první vyvolení přežijí tak dlouho, až budou zachráněni vnější intervencí jiných ras (budou to tzv. 'andělé'), podle Kristova slibu. Proto existuje malý počet lidí, kteří nyní žijí, kdo vůbec nespátí smrt. Událost, která se bude na Zemi konat, je tak odložena na velké vzkříšení. První malé vzkříšení zablokoval velký Člověk, v němž miliardy vzestoupí.

To klade stále větší důraz na výběr první skupiny, a to slovo "výběr" je stále na Zemi neaktivní. Všichni lidé jsou stejní, takže co tam lze vybrat? Protože tito lidé byli náhodou vychováni jako Křesťané, a co víc, byli povoláni i ti, kteří si to nezasloužili? Vypadá to, na diskriminaci! Jak jsem to tušil, zde je vyjádřena jedna z nejčastějších lží ducha sobectví: výběr je nespravedlivý. To není náhoda, podle vlastní vůle rasy, duch lidí je dominantní.

Jsou všichni lidé stejní? Podobně jako poháry a talíře? Neexistují dva lidé, kteří jsou stejní. Naše právo na existenci je variantou nerovnosti, která ve sjednocení vede k rozšíření vědomí. U Boha jsou jen velcí a malí mrtví (Zjevení 20,12) a tento rozdíl bude rozhodnut podle počtu získaných schopností, výsledků jejich práce a úspěchů.

Podvratná činnost satanistů ponechá jejich schopnosti v opovržení. To je jejich svoboda volby, ale nemusíte se jich bát. Vaše vlastní hodnota bude existovat navěky, v hodnotných výsledcích vaší práce. Jste navždy to, co jste udělali v tomto životě.

Když odešlete fotbalový tým na mistrovství světa poté, co jste vybrali lidi s fotbalovými schopnostmi, je to diskriminace? Tým, který se tvoří v tisíciletém království pro výcvik a boj, který se bude odehrávat v „mistrovství světa“ pro celé lidstvo, proti velmi zkušenému a rafinovanému soupeři. Je to jeho staré fyzické já, neboli Satan. Tým musí vyhrát, je to otázka života a smrti. Miliardy mrtvých, kteří čekají na druhé "vzkříšení", jsou diváci, kteří sedí v hledišti. Jsou, jak již bylo řečeno, tam opravdu.

KAPITOLA 9:

Kosmická integrace

Manželství beránka

Nová planeta, která bude patřit dokonalému lidstvu, se zdá být jednou ze současných planet naší Sluneční soustavy, které nepatří k obydlím, v naší Sluneční soustavě. Tato planeta je zhruba stejně velká jako Země, a pochází z vnějšku soustavy. Byla uvězněna v gravitačním poli Slunce, když nastala evoluce, a to až do vzniku ukončeného vývoje lidstva. Je tedy outsider, který původně nepatřil do této oblasti hmoty a vědomí. Proto zdokonalené lidstvo nebude mít znalost této planety, celá tato záležitost se nezúčastní na zhroucení Slunečního systému. Takže z tohoto kolapsu se "přežívající" planeta objeví.

Nová planeta, která bude náš nový domov, je bez atmosféry, bez vody a se sklovitým povrchem. Ale dříve, než jsme se transformujeme do nového kosmického ráje, bude poprvé slaven velký svátek manželství.

Zpočátku se jedná o inkarnaci Syna skrze sjednocení, nebo sblížení s jeho 144 000 následovníky, bude však mít jako "svatebčany", miliardy dalších lidí, kteří se zúčastní další akce sjednocení nebo sblížení lidí, kteří mají stejnou identitu (uvědomění si sebe sama). Toto sjednocení jedinců vyžaduje samostatné vysvětlení.

U ostatních inteligentních ras, s normálním uzavřeným cyklem, stejná osoba žije po mnoho po sobě jdoucích životů. Je znovuzrozen s karmou, břemenem viny z minulých životů, které pak zcela nebo částečně splácí. Prostřednictvím neustálého zlepšování kolektivní mentality dostane šanci dosáhnout zlepšení během supercivilizace. Postupné životy jsou přes břemeno viny, neodvolatelně svázány dohromady tak, že je to stále jedna a táž osoba, která dosáhne dokončení vývoje v závěrečné fázi. Málokdo může pochopit, že on nebo ona žije několik desítek nebo možná stovky životů, a že je to nakonec jen jedna osoba. Pro nás to je mnohem složitější na pochopení. Jsme dosud vázáni na další život, ve kterém je to naše vlastní transformace, naše originální bytost. Pro nás je nepochopitelné, proč jeden člověk žije v blahobytu a luxusu a druhý v bídě a utrpení. Viděno z hlediska jednoho jedince se takový rozdíl zdá být jako velická nespravedlnost, ale tento úsudek se brzy obrátí, když takový člověk pozná pravdu.

Při svatební hostině na nové Zemi, všichni lidé se stejnou transformací původního (téhož božského jádra) se vzájemně poznávají s naprostou jistotou, jak sebe, tak ostatní životy, které sami žili. Pak spadnou z našich očí klapky a budeme vědět, kdo jsme. Přesně totéž se stane i na jiných planetách, a pak budeme mít individuální vědomí našich desítek či stovek životů. Budeme pak očištěni a zdokonaleni, a tak nebudeme mít co do činění s břemenem viny z minulých životů, které má každý přítomný člověk již zplaceno. Muži a ženy se spojí v jednu asexuální bytost - završeného jednotlivce. Pak také nebude převaha žen, z toho prostého důvodu, že rozdíl mezi mužem a ženou již nebude existovat.

Spadnou slupky z našich očí a uvidíme nádhernou harmonii, která byla vytvořena nadčasovým Bohem, který zná budoucnost. Pak otázka, proč jsme sami museli trpět mnohem více v jednom životě, než v jiném, bude zodpovězena sama za sebe, že někdy v současných životech jsme diskriminováni našim druhým já, takže jsme sami doslova prošli tím, co jsme udělali jiným, že jsme obvykle byli konfrontováni s nespravedlností spáchanou našim já, které jsme spáchali v jiných životech, že i tak jsme se setkali s tím, co bylo neštěstí nebo prosperita na naší cestě, která byla přínosem pro naše utváření, během těchto různých životů. Zdá se, že se vzájemně doplňují.

Některé životy jsou jistě výsledkem karmy z jiných životů, ale jsou zde i osudy, které jimi nejsou. Opravdu, každý lidský život je nekontrolovaná šance pro vytváření osudu. Při tvorbě poskytl Bůh každému život "v předstihu" s duší, která se hodí přesně do této šance v životě. Proto se zdá, že každý život má význam, i když ho nemusíme být ještě schopni rozeznat.

Prostřednictvím tohoto individuálního sblížení lidé vstoupí do existence, kde budou mnohem větší, než největší z lidí, kteří žijí nyní. Zvětšování jejich vědomí a možností, jejich zkušeností přináší rovnováhu mezi jejich emocionální a duchovní kapacitu. Oni už nejsou vratkým duchem. Manželství pro ně bude obrovský festival, pokud budou konečné osobnosti, naplněné všemožnou láskou za pomoci vtěleného Syna.

Zářivým středobodem tohoto manželství bude ženich se svou nevěstou. Sblížení se projeví stejným způsobem jako při individuálním sblížení. Najednou se dva jedinci, kteří stojí proti sobě spojí v jednom těle. V případě Syna to bude trochu jinak, protože se ztotožnil s jeho vyvolenými, což se nebude konat na přírodním základě, ale prostřednictvím svobodné vůle vyvolených. Přesně tak, jak při svatebním obřadu budou oba muset říkat ano.

Tento svatební obřad bude ukončen v přítomnosti milionů završených osobností, ve kterých bude zastoupeno celé lidstvo. Po oslavě dokonalosti Syna člověka, se naplní tyto osobnosti jeho láskou a všemohoucí silou a lidstvo bude dokončeno. Nový Bůh bude vytvořen prostřednictvím sblížení tří osob: Syna, Ducha pravdy a jednomyslnosti v lásce, z vůle této druhé generace archandělů - Krista. Od tohoto okamžiku se všichni projeví v jednom, všezahrnujícím sebevědomí Syna člověka, unikátní, lidské kvalitě Syna. Ať už to jednomyslnost chce, nebo se tak zavazuje, může být všemocný.

Co přesně je nyní anděl?

Pokračování příběhu o stvoření musí začínat dalším popisem konečné osobnosti, po dokončení vývoje. Jak již bylo řečeno, jsou seskupením desítek či stovek lidských životů - řekněme stovky. Sto mužů a žen pak tvoří jednu asexuální osobnost, která bude jen v mužském tvaru "on", a která si je jasně vědoma toho, že on sám prožil tuto stovku životů. Toto sblížení se zdá být přesně stejně jako na jiných planetách s normálním reinkarnačním cyklem.

Konečná osobnost zahrnuje všechny zkušenosti z těchto životů. Mohou hodnotit zkušenosti a rozebírat každý minulý život, takže mé staré „já“ je opět exkluzivní slovo. Zkušenosti a získané schopnosti, se mohou diferencovat a doplňovat, to znamená, že vyplnit se navzájem, stejně jako to dělali muži a ženy, přes které mám všechny tyto zkušenosti. Jednoduše přes to, že má velkou zralost, znalosti a moudrost, tak nebude sjednocen v jedné osobě, na rozdíl od toho, že zahrnuje jen dobrotu a čistotu všech těchto životů. Celkové schopnosti budou ještě lepší, než naše stokrát znásobené.

Dalším charakteristickým rysem zakončené osobnosti je, že zná kolektivní fakta a paměť celého lidstva, jako grandiózní aspekt naší budoucí existence. Stejně jako v případě absolutních 10.000, co mají jedno a totéž vědomí všech znalostí. Znalosti jsou v neomezeném množství. Každý završený člověk ví, co každý člověk kdy poznal a zná každý detail každého lidského života. Ví víc, než všichni profesoři. Zná každou práci, každou stavbu a každou hudební skladbu a dokonce i celou světovou literaturu nazpaměť. Poznal, že jsou všichni stejní, ale ve své podstatě a charakteru je každý z nich jedinečný. Jeho jedinečnost je ta nejdůležitější věc, což má za následek zvláštní povahu jeho emocionality a síly lásky.

Toto absolutní poznání je božský úkol naší vědy. Každý objev obohacuje lidskou realizaci znalostmi, které budeme hýčkat po celou věčnost, jako součást naší jedinečné lidské identity. Naše lidské bytosti budou rovněž všechny za nějakou dobu završeny. Proto věda splňuje exkluzivní kolektivní úkol a byla uznána, buď přímo nebo nepřímo, většinou vědci, s ohledem na jejich obecnou ochotu, zveřejnit své znalosti.

Tento tlak na propagaci nezastaví dokončení procesu. Nezbytnou součástí kosmického integračního procesu je vzestup našeho kolektivního vědomí a znalostí, do kosmického vědomí a poznání. To poslední není absolutní znalost všeho, ale všezahrnující znalost vědomí Syna v kvalitě inteligentních ras, kteří již dosáhli završení Kristova vědomí vesmíru.

Není to Duch pravdy, který vychází přímo z absolutna, který má své vlastní znalosti a vědomí? Ne. Má identické vědomí druhé generace, a nemůže tedy mít poznání všeho, protože to je charakteristika první generace. On je silou poznání Syna a jako takový káže, co obdrží od Syna. Jak říká Jan (Jan 16,13), „Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám za sebe, ale bude mluvit, co uslyší.“ I zde se zdá, že mu není nic známo o jeho vlastním vědomí, ale že jeho poznání je všechno, co slyší.

Je také zcela logické, že božský Partner buduje své vlastní znalosti realizací, prostřednictvím své vlastní zkušenosti a kreativity, protože toto poznání také určuje jeho charakter. Jestli je vůbec

schopen být zcela soběstačný a nezávislý na otci, pak stejně jako každé dítě, bude muset vybudovat vlastní zkušenosti, znalosti a vědomí. Nejprve po boku otce, a pak sám.

Vesmír je již miliardy let starý a nespočetné inteligentní rasy, již dosáhly završení vývoje. Proto kosmický Duch má obrovské zkušenosti a znalosti, které ještě stále rostou. Proto "kosmická integrace" bylo označení, že naše znalosti se budou podílet a budou absorbovány v této gigantické kosmické databázi znalostí. Pro tento účel se budeme učit, studovat a vyučovat.

Chcete-li tento proces pochopit, vrátím se k vysvětlení vývoje, v naší současné říši smrti. V průběhu času se zemřelý člověk integruje v kolektivním duchu humanity a nakonec má vědomí (ego) veškerého lidského poznání. Když dosáhne tohoto stavu rozšířeného vědomí, pokud ještě žije v těle, tak ve stejném okamžiku přímo prožívá každý přírůstek do svého vědomí a sebeuvědomění, všechny lidské zkušenosti nebo zjistí, že odhalí každý zážitek. Fantastická jednoty vědomí vzniká stejným způsobem. Jsme spojeni se všemi lidmi.

Přesně totéž se děje v průběhu kosmického integračního procesu. Každý člověk má konečný souhrn znalostí a vědomí lidstva. Prožívá každý nárůst tohoto poznání přímo a bezprostředně. Každý člověk tedy představuje v plné míře celek lidského poznání a my vlastně potřebujeme poslat pouze jednu osobu na jinou planetu, aby získala znalosti o všem, co je tam k dispozici. Ve vzdálenosti tisíců světelných let víme, přesně a okamžitě, jaké znalosti tam náš představitel získal. Prostřednictvím tohoto spojení poznání a myšlení, získáme dominantní pocit sounáležitosti všech dokonalých lidí přicházejících do života. Díky své superkomunikaci jsou neustále a automaticky spolu navzájem v kontaktu. Duchovně jsou nekonečně dále, než lidé dnešní doby. Díky svému široce založenému porozumění a jejich dokonalé inteligenci, se učí a studují bez problémů, jako by to bylo všechno jen velká hra. Jejich paměť je nepodstatná a bezchybná, to co slyšeli, si zapamatují po celou věčnost. Jejich vědomí pravdy je čisté a bezúhonné.

Dělají dojem, že jsou introverti a nepřiliš komunikativní, v tomto směru nám připomínají trochu naše mrtvé, ale to je jen povrchní dojem. Jejich „bezdrátový“ systém komunikace probíhá prostřednictvím vnitřního procesu a nikoli obvyklým prostřednictvím řeči nebo gest. Nikdy se nezlobí, ale neumí se ani smát. Chcete-li, zdají se být ochuzenou existencí, ale pak nemáme žádnou představu o jejich extatických vědomostech a zkušenostech, ve kterých prostě není místo pro tento druh projevu.

Vyzařují mocné silové pole, vlnu tepla, klidu a štěstí. Je jasně vidět, že trpěli, ale také to, že zažívají velké uspokojení. Spokojenost je možná nejlepší charakteristika pro tyto bytosti - spokojenost z toho, co bude dosaženo, obrovská spokojenost prostřednictvím přímé zkušenosti Otcova vědomí v Synu, a spokojenost v klidu a jistotě jejich výkonu a bezpečí. Utrpení a smrt si podmanili, osamělost již neexistuje. Celá jejich existence se projevuje mimo všeprostupující a radostné "my".

Jejich skutečný svět je tak nádherný, že pokud by to dnešní člověk pozoroval jen půl hodiny, tak by věděl, že po zbytek svého života, je nezpůsobilý pokračovat v této pozemské existenci. Stále žijeme ve více či méně zablokovaném vědomí.

Jak pochopit anděly?

Mnoho lidí má pocit, že abstraktní existence v duchovním těle je bezcenná a neskutečná, temný duchovní svět, který nemůžeme vidět, je smutný konec příběhu o stvoření. Přiznám se, že pro materialistického člověka se to zdá být daleko od atraktivity, ale úsudek musí vycházet ze znalostí zvláštních faktů. Proto se pokusím objasnit tuto duchovní existenci.

Anděl je bytost, která je vytvořena z abstraktního materiálu, oblasti atomů bez jaderných částic. Pro nás je neviditelná a nepostřehnutelná a nesouhlasí s přírodními zákony, nemá žádnou hmotu a žádnou setrvačnost, je rychlejší než blesk.

Můžeme to udělat pochopitelné do jisté míry tak, že ho porovnáme s televizním obrazem člověka, který náhle vystoupí z obrazovky a stojí v obývacím pokoji. Anděl může také sám vidět a pak je situace přesně srovnatelná. Přesně tak, jak je televizní obraz pouze projekce, proto je nezranitelný. Můžeme na něj vystřelit kulku, aniž by ho zasáhla. Pokusíme-li se mu dát ránu pěstí, tak ruka projde přes prázdný prostor.

Aha! On tedy není skutečný, ale pak je to jen vyvolaná iluze! Je tam, skutečně jako by byl hmotný. Pokud by nás praštil, dostaneme obrovskou ránu, ne proto, že máme pocit jakoby hmotné ruky, ale proto, že ruka dělá gesto, kterým ji aktivuje Všemohoucí. Jsme proti němu naprosto bezmocní. Přichází skrze zavřené dveře jako duch, ale může udělat vše, co si přeje. Bez problémů dokáže udělat uzel na kolejích. Je vázán na čas a místo, stejně jako my. Když ho někde vidíme, slyšíme, cítíme, tak voní stejně jako my, jen mnohem lépe. Vidí vesmír jako průhledný a vidí skrze věci. Může se pohybovat rychlostí myšlenky, na jakémkoli místě ve vesmíru. Pozoruje divy stvoření na vlastní oči a z těsné blízkosti. On je životním principem lidského těla, dvojnásobnou vibrací, "vyplňující" tělo. Je skutečnou podstatou člověka. Je stejně skutečný a podstatný, jako vibrace v drátech nebo rozhlasových vlnách. Materiál rádia má druhořadý význam, neboť bez této konfigurace elektrické vibrace, by žádný zvuk nemohl vyjít. Pouze realita zvuku z rádia je neviditelná vibrace, zbytek je vedlejší záležitost.

Anděl žije přesně tak, jak je to v neviditelné vibraci vašeho životního pole. Žije mnohem reálněji, než my. Není pravda, že nemůže něco udělat, protože není hmotný, naopak je "osvobozen" od hmoty, a tak je k dispozici ve velkém rozsahu. Může jít, zastavit se a dělat, co chce v nejzazších koutech vesmíru. Opravdu žije, ve srovnání s ním jsme prostě jen packalové.

Nová Země

Po tomto zkoumání konečného vývoje člověka, nastal čas, abychom pokračovali v příběhu o stvoření. „A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe (příbytek svatých) a první země pominuly a moře již vůbec nebylo.“ (Zjevení 21,1)

Proč abstraktní bytosti stále potřebují planetu? V první řadě potřebují domov, referenční rámec pro jejich jedinečnou identitu a v současné době také musí být přítomni k vytváření hmoty. V principu, věci nejsou netečné a nevytvářejí čas.

Proč je planeta nazývána novou Zemí? Je to planeta, která je zhruba stejně velká jako Země a která se zmocní pozemského vědomí. Zde se nejen lidský život probudí k novému životu, ale také všechny rostliny, stromy a zvířata. Planeta bude vytvořena jako známý pozemský ráj, s neuvěřitelně krásnou a nedotčenou přírodou. Bujné lesy, velké plochy travin, hojnost květin, rostlin a keřů, které věčně pokvetou. Všechny dokonalé druhy zvířat budou hrát hru života s nadšením a neopustí radostný ráj, kde se čistý život projevuje bez sváru, bez nemoci nebo smrti.

Toto lidstvo jiskří kreativitou a touhu po akci. Doslova vytváří novou Zemi. Na první pohled to, co se tam děje, vypadá ošklivě, jako budování a výstavba kopie našeho současného světa. Obnoví nejen krásné budovy a umělecká díla z tisíciletého panování, ale i budovy z naší současnosti a minulosti. Budují přesné kopie všeho, co jsme kdy postavili na naší planetě, od katedrál, továren a mrakodrapů po staré vesnice, od silnic a železnic po auta, vlaky s vagóny, autobusy, nádraží a letiště se všemi možnými typy letadel atd ...

Je neuvěřitelné, že tyto bytosti, které se mohou pohybovat rychlostí myšlenky, vytvoří všechny ty věci, jako jsou auta, letadla a rakety pouhou myšlenkovou silou. Aby toho nebylo málo, budou

stavět i válečné stroje, děla, tanky, bitevní lodě, stejně jako kompletní oblasti slumů a chudinských částí měst, z odpadového materiálu, jako je vlnitý plech a barely od nafty. Tato krásná planeta bude opět zpustošena od horlivých lidských rukou, alespoň jak se zdá, v první rázové vlně a jak to vypadá pro pozorovatele. Naštěstí, v druhém případě bude jasné, že se jedná o něco úplně jiného.

Dokonalé lidstvo tam však staví kompletní expozici, pod názvem - Člověk. Od pravěku po tisíciletí panování, tam každý zajímavý produkt lidstva bude vystaven, v principu z nezničitelného materiálu (silového pole). Bude to postaveno původními designéry a staviteli, s využitím jejich dokonalých vzpomínek. Budují vše myšlenkovými silami, a tudíž vlastně nestaví objekty a komplexy. Musíme to považovat za jakýsi televizní obraz, vyplněný běžnou hmotou, jako projekci, která vyžaduje pouze znalosti projektanta a stavitele.

V předvečer kosmického integrace lidstvo potřebuje nejen kde bydlet, ale také referenční rámec, bod uznání jejich vlastní identity. Myšlenky a vzpomínky samy o sobě nestačí k upevnění identity. Každý originální jedinec z prehistorických dob, musí být schopen rozpoznat sám sebe, v této věčné celosvětové expozici. Takovou velmi přesnou a komplexní výstavu si lze obtížně představit.

Tyto bytosti zůstávají lidmi, navzdory své neuvěřitelné expanzi vědomí. Jejich původní identita nemůže být nikdy ztracena, a proto potřebují domov, ve kterém je tato identita zakotvena. Stejně jako potřebujeme pevný bod v našem vlastním domě, a to zejména pokud budeme dělat dlouhé cesty, to potřebují také. Potřebujeme vlastní dům, chceme-li získat dobré osobní přátele. Kosmická izolace lidstva bude opuštěna a budeme přijímat návštěvy z vesmíru. Také budeme létat na takové návštěvy. Princip kosmické integrace, neboli propojení do kosmické jednoty v Kristu, je integrace lidské bytosti se znalostmi ostatních kosmických ras. Tento integrační proces začíná výměnou člověka za dokonalé jednotlivce a jejich asimilací v místě expozice.

(Pozn. překladatele: Podle mě se jedná o vstup do astrálního světa...)

Čas a prostor. Transformace schopností.

Nejfantastičtější objevitelské cesty mezi hvězdami, nás čekají v rámci integračního procesu. I když to není ve skutečnosti v tomto případě relevantní, je zajímavé říci něco o způsobu, jakým budeme moci cestovat vesmírem.

Toto vysvětlení se týká dokonalých lidí, v první fázi vývoje integračního procesu. Mohou se pohybovat rychlostí myšlenky, pouze podle svého přání, jednotlivě nebo ve skupině, způsobem cestování vesmírem bez speciálních vozidel - pohybem nehmotného těla pomocí síly ducha. Pozoruhodné je, že to není typický případ, alespoň pokud se týká první etapy. Používají se obvykle poměrně jednoduchá vozidla, která by však neměla být nazývána vesmírné lodě. Ve skutečnosti necestují přes prostor, jak jej známe, ale prostřednictvím abstraktního časoprostoru.

Tento způsob vyžaduje dematerializaci, rozložení hmoty, která se ve formě kouře smísí s bílými vločkami na planetě, ze které odejdou, přistanou nebo odletí. Pro tuto dematerializaci musí být mimo povrch planety, aby se předešlo nežádoucímu poškození. To, co potřebujete, jsou relativně jednoduché antigravitační přístroje nebo vozidla s typem magnetického pohonu, které lze nejlépe popsat jako prostorové kapsle či skořepiny, které přenášejí a chrání posádku. Tato ochrana může být popsána jako silové pole, které tvoří "skořepinu" kolem časově a prostorově vázané posádky. Kapsle jsou ve tvaru kulek, vajec, hrušek, doutníků nebo disků a jsou velikostí od několika metrů až po desítky metrů. Mají jedno společné - všechny mají hlavní systém pohonu ve hmotné podobě, aby se zvedly z povrchu planety. Pak začne působit kinetický vibrátor. To je zařízení, které prostřednictvím konkrétního druhu vibrací, produkuje energetický impuls, jako má

raketa, která má tah a poskytuje zrychlení. To působí proti zemské hmotě, takže jsou možná fantastická zrychlení a změny směru. Vzhledem k tomu, že na každý atom v rámci silového pole kapsle působí stejné zrychlení, si ničeho nevšimnete. (*Neexistuje setrvačnost.*)

Dematerializace není způsobena strojem, ale pouze skrze hmotu, která je ovládána duchem, a proto není možné, aby tento způsob použila nekompetentní osoba. Provedení samo o sobě je okamžité, bez ohledu na vzdálenost, proces rematerializace je stejně rychlý, (tím je přeměna dvojnásobných vibrací na normální hmotu, jak bylo popsáno výše). Materiál použitý k materializaci je ten, který je k dispozici na místě, takže má vědomí daného solárního systému nebo planety.

Rematerializace trvá déle než dematerializace, protože to trvá déle, než se sestaví potřebné množství hmoty z atmosféry, materiálu řídkého jako oblaka. Během tohoto procesu je možné vidět monstrózní formy a ty jsou pak dotvořeny, pouze pokud je materializace kompletní. Někdy probíhá částečná materializace a tvar zůstává obrovský, neboť je závislá na podvědomém očekávání a představách pozemského pozorovatele. Vidí to, co chce vidět.

Ve skutečnosti, toto vše je fáze přechodu od staré hmotné existence, na abstraktní duchovní existenci. V první fázi se nemůžeme obejít bez hmoty. To je také patrné při vytvoření nové Země, kde se tvoří materializací stávající pozemské formy, které jsou provedeny stejně, jak tomu bylo v abstraktní duchovní podobě na nové planetě, které budou později vyplněny hmotou na místě. Je to přesně stejný princip. Kompletní stavby budou také připraveny tímto způsobem. Pro bytosti s převahou mysli nad hmotou, je možné všechno.

Vesmír se doslova hemží těmito vesmírnými kapslemi a je úžasné, že stále ještě pozorujeme tak málo z nich, jako jsou UFO. Počet pozorování může být pouze několik procent z celkového počtu, který je ve skutečnosti k dispozici.

Pak je tu druhá kategorie UFO a ty pocházejí ze samotné Země. Naši prehistoričtí předkové, vtělení absolutní bohové, také měli sílu ducha nad hmotou, ale byli to pozemšťané, protože měli hmotné tělo, z něhož se pak oddělili (jako první generace). Ale to, co mohli dělat, co andělé nemohli, bylo cestování časem. Technika tohoto procesu je také známa dokonalým lidem, pravděpodobně proto, že to vlastně také používají, ačkoli se nám to může jevit tak, že dematerializace se nezúčastní tohoto procesu. Používali vejčité kapsle na třech nohách, které startují ze země pomocí druhu raketového motoru s radioaktivním plamenem, následně pak s třeskem zmizí. Časová transformace znamená náhlou transformaci hmoty, která kapsli a její obsah přenesou na jiné místo za méně než mikrosekundu, ačkoli vzhled hmoty na zemi zůstává stejný.

Využívají toho, že čas je tvořen vibrací, která drží vesmír pohromadě a která obsahuje absolutní opak, který je nadčasový a existuje ve "všech" časech. Přejdou pak přes časové synchronizační pole, a to mohou udělat, protože existují na hmotném základě. Pro nás to vypadá jako dematerializace, ale je to vlastně časový přenos. Ještě je další geniální aspekt procesu tvorby - Bohové nemohou cestovat přes prostor, protože sami nemohou zmizet, ale mohou cestovat časem.

Andělé mohou cestovat vesmírem, ale ne v čase, protože se nemohou ve skutečnosti zhmotnit. **Hmota není charakteristickou podmínkou života!** Dalším důvodem, proč andělé nemohou cestovat časem je, že mají provést velký úkol v budoucnosti, a tak vytvořit budoucnost. Pozemští Bohové nemohou cestovat prostorem, protože jejich úkol je na Zemi, ale mají povoleno cestovat časem, aby mohli studovat své potomky. Úkolem Bohů bylo naprogramování fenoménu člověka, naší individuální duše, zatímco přes nadčasové odlišnosti dospěli k dokonalému poznání a

vědomí. Proto musí vědět, jaké budou příležitosti, co proces přinese a mají za úkol vyhnout se neštěstí, aniž by to ovlivnilo naši charakteristickou strukturu. To bylo a zůstává naší pozemskou obavou. Navštěvují nás často, zejména v konečné fázi.

A konečně je tu třetí kategorie UFO, (i když jich může být i více). Nejedná se o kapsle, ale kompletní hmotné kosmické lodě obrovských rozměrů, s předpokládaným hmotným principem pohonu, tvaru disku neboli létajícího talíře, jak je popsáno v této knize v 1. díle. V současné době jsou rozmístěny tyto lodě bez posádky v blízkosti Země, připravené na to, aby bylo možné odnést lidi těsně před katastrofou. V té době budeme ještě stále mít hmotná těla a nebudeme se moci dematerializovat, takže nemůžeme být uloženi v kapslích. Jaká starostlivost na ochranu samolibé rasy, sami proti sobě!

Nemáme se čeho bát od lodí andělů, co se zhmotnili jako projev pole, a kteří fungují pouze jako průzkumníci z jiných světů a nedělají nic, aby nás rušili. Bohužel jsou zde i zavádějící imitace, jako kosmické lodě, které pocházejí ze Země nebo z naší vlastní Sluneční soustavy. Ty také přicházejí z duchovního světa, ale z kategorie, kterou tak nazýváme bez ohledu na to, že jde o vázané duchy, kteří jsou materializací myšlenkových forem, které lze nazvat fantaziemi, ale které se ukáží jako čistý podvod.

Tyto jsou prokletím mnoha seriózních badatelů UFO, mohou se vyskytovat v jakékoli myslitelné podobě a v současné době to jsou často létající talíře. V minulosti se již projevovaly jinými způsoby - jako námořníci, kteří plují vysoko ve vzduchu se svými loděmi nebo zakotví v nějaké obci nebo ulici, jsou piloty, kteří létají s přeludy letadel, jsou vynálezci, kteří testují letadla ve tvaru talíře, atd. Nyní je to hra s "věcmi z vnějšího prostoru", s talíři všeho druhu, s humanoidními plazími bytostmi, velkými i malými monstry a roboty, dokonce i s válcem jako plechovka, který chodí po dvou hubených nohách. Někdy se zdá, že tato "zjevení" jsou odpovědí na nevědomé očekávání možného svědectví a odmítáme je, jako halucinace. To je pro svědky nespravedlivé, jsou-li tyto subjektivní dojmy v pořádku, ale ve skutečnosti to jsou jen zhmotnělé představy. Jejich talíře mají hmotnost, přistávací nohy zanechají otisky na zemi, mohou být fotografovány a někdy dojde k poškození duchovního nebo fyzického zdraví svědků.

Pro lidi s jakýmkoliv znalostmi těchto nejnižších oblastí duchovního světa, který nás obklopuje - a zde mám na mysli kruhy okultistů a spiritistů, to nepřijde jako žádné překvapení. Jsou obeznámeni s fantastickým podvodem, které je vypuštěn na této úrovni, zejména pokud jde o nově přichozí, kteří vstupují na terén kontaktů s duchy poprvé. Je to svět klepajících duchů - poltergeistů, deště kamenů, skřetů a elfů, démonů, nesobeckých malých subjektů a archaických atavismů. Je to svět lži, podvodu a klamu. Doslova nic z toho, co říkají, není pravda. Na "vyšší" úrovni, to jsou čistě satanistické projevy, které musí být respektovány, jako nebezpečné. Tak dlouho, jak si hrajeme ve hře s UFO jako s podvodem, je to v pořádku, ale problémy začínají, když se pokusí navázat kontakt s lidmi, a to buď hmotně nebo telepaticky - takzvaná UFO setkání třetího druhu, což někdy může být i v oblasti paranormálních jevů. Co lidé říkají, pak vypadá jako klam, jakkoli to jsou závažné zprávy z filozofické nebo vědecké oblasti, ale při odborném vyšetření se vždy ukáže, že to jsou naprosté nesmysly. Někdy tito svědkové mají kontakty několik let, bez jakékoli užitečné informace, dávající nějaký rozumný smysl, což pro ně všechny znamená jen škodu.

Tento podvod je někdy následován negativními projevy. Dotyčný svědek UFO je pak vyslýchán nebo ho navštěvují "muži v černém", kteří za pomoci přesvědčování, zastrašování nebo podvodů, se ho pokoušejí umlčet, jako běžné hlasy nebo lidé, kteří mluví k dotyčnému v jeho rodném jazyce.

Tyto napodobeniny mohou být dokonce účastníkem nehody, zde na Zemi, mohou zmizet jen v určité výšce a dostatečně silná srážka s povrchem Země poškodí materiál pohonného systému, což znamená, že návrat není možný. Z tohoto důvodu může dojít k jejich úrazům, pro které musí zůstat zde na Zemi, kde najdeme nejen zbytky jejich lodí, ale také posádku - mrtvé humanoidy.

Bylo by velmi zajímavé, kdyby se nám podařilo získat pozůstatky takových subjektů či materiálů ke zkoumání, protože pak bude prokázáno, že jsou to jen imitace. Těla jsou jen imitace živých bytostí, které nikdy ve skutečnosti nežily, protože chybí životně důležité orgány pro metabolismus, krevní oběh, dýchání, atd. Zbytky materiálu lodí se ukáží jako napodobeniny pozemských kovů. Zní to neuvěřitelně, že takovéto duchovní degenerace jsou stále schopny se zhmotnit, ale bohužel jsou skutečně zde.

Důvodem tohoto podrobného, ale jinak vsuvkového vysvětlení je předpoklad, že tento podvod se značně rozšíří v příštích letech, a to zejména v případě, že informace uvedené v této knize, jsou neidentifikovatelného původu, i tak jsou považovány za pravdu. Je tedy téměř jisté, že ti s touto informací, kteří chtějí porušit kosmickou izolaci země, půjdou a budou si hrát, s cílem vytvořit chaos. Moji učitelé mě utvrdili v názoru, že jakmile tyto informace budou zveřejněny, už nebudou další kontakty se Zemí probíhat, budou zastaveny.

Kromě toho, "skutečný" kontakt je rychle a snadno rozpoznatelný podle toho, s jakou jsou uvedené informace ve velmi krátkém čase potvrzeny a v tom, že se vždy vztahují k Bohu a jeho plánům pro Zemi. Vše ostatní je podvod. Pokud se přesto někdo nechá zlákat ke kontaktům s UFO, ať jim položí jednoduchou otázku: „Co říkáte na Krista?“

Z odpovědi bude jejich totožnost jasná, jsou-li jen zhmotněné představy, degenerace předchozích bohů.

Kosmická integrace

Takže v určitém okamžiku se vydáme na cestu ke hvězdám, a bude to velká cesta za poznáním. Bude to radostné studium a zkušenost z přímého pozorování divů Božího stvoření. Přijímání návštěvníků z vesmíru bude vřelé, jako když se dobří přátelé opět sejdou po staletích odloučení. Důvod pro to je jednoduchý – je to původ našeho "já", naše transformace originálu, který také žil na mnoha jiných planetách. Ne na všech planetách, takže konfigurace schopností je závislá na charakteru planety, a proto je to směs. Nicméně, mnoho lidí rozpozná své konečné alter-ego a uvědomí si, že oni sami tam žili. Naše druhé já tam má zcela jiný charakter, jinou minulost, další znalostní vědomí a další dosažené schopnosti a síly. Než se přiblížíme ke konečné směsi schopností, k transformaci, všechny vzpomínky je třeba si připomenout.

Jedná se o intenzivní radostné setkání, ve kterém se nám otevírá nový a úctu vzbuzující svět. Na jiných planetách je minulost stejně přítomna, jako bude na nové Zemi, takže můžeme vidět vzrušující dobrodružství, transformace božského vědomí u jiných světů, v reálném životě. Ještě lépe budeme rozumět nádherné harmonii stvoření a ještě zajímavější se stane naše nová existence.

Krok za krokem se tvoří stále větší a rozsáhlejší vědomí, prostřednictvím integrace dvou planetárních informačních polí a následnému sblížení dokonalých lidí. Slova nemohou popsat více, než jen zlomek tohoto světa zkušenosti. Jaký život, jaká existence!

Vzhledem k úžasným tvořivým aspektům a téměř nevyčerpatelné oblasti práce, tato vesmírná cesta za poznáním je nesrovnatelnou výzvou pro každého člověka, který musí dosáhnout vrcholu svých schopností. Vesmír je tak neuvěřitelně velký, jak je velký počet inteligentních ras, které přinesou spojení a šíří vědomí, které předčí veškeré lidské chápání. Otec nám dal nejen možnost

rovnosti, ale i mnohem větší vědomí, než jeho. Také nám dal svobodu jednání, která je větší než jeho vlastní. Vytvořil nám nepředstavitelný prožitek štěstí, skrze jeho utrpení. Přesto nežádá o lásku. On ji jen dává.

Na prvním místě tohoto kosmického integračního procesu, je tvarování vědomí, které je pouze prostředkem a nikoli koncem. Prvním cílem Syna a jeho následovníků je všemocné vyjádření lásky k Otci. Na určitou dobu se lidé shromáždí kolem Božího příbytku na nové Zemi. Přicházejí, aby byli zahrnuti v sebeuvědomění Syna člověka, aby viděli a zažili Otce, v jednotě se svou duchovní silou. Žádné informace o tomto procesu nebyly uvedeny. Odpovědí na každou otázku na toto téma byl nevyslovitelný symbol. Je to něco tak mimořádného, že každý pokus o popis nutně představuje znehodnocení zážitku.

Proto se tento popis musí omezit na jednu z možností vyjádření Všemohoucího, v naději, že to bude pořád srozumitelné. Je to riskantní téma, protože jde o zpěv. Existuje mnoho lidí, kteří nemají rádi zpěv, ale toto je provedení, které bude zcela odlišné. Ve svém projevu mají andělé jednoznačně nejen všechny vědomosti, ale také všechny schopnosti všech lidí. Mohou například zpívat jako nejlepší zpěváci, kteří kdy byli na Zemi. Získávají také velkou radost z tohoto umění a stimuluje to nesmírně jejich kreativitu, všemi myslitelnými způsoby.

To není jen zpěv, ale všezahrnující vyjádření jejich pocitů, se silou sopečného výbuchu. Představte si sbor ze stovek milionů lidí, kteří mají takovou jednotu mysli, že bez dirigenta umí zpívat tak přesně do taktu, že se zdá jako by zpívali jedním hlasem, s dokonalou čistotou, vzbuzující úctu a inspirujícím zabarvením. Síla tohoto zpěvu je tak velká, že vše vibruje v harmonii. Nejen rostliny a zvířata, ale celá planeta vibruje, nebo, abych to lépe vyjádřil, spojí se s jejich vlastním zpěvem, který silou hurikánu, přivede všechno do pohybu. Je to duchovní forma zpěvu, a proto nezní, jak ho známe, je to více vibrační prvotní síla, ale jejich uším to zní jako čistá hudba pozemského původu.

Zpívají variace a improvizace. V určitých okamžicích se několik hlasů prolíná skrz sebe, někdy se spojují, někdy umlkají, je chvíle ticho a pak se spojí do silného svazku, který se radostně nese pryč. Jsou to vokální umělecká díla s působením, které otřese pohled na to v samých základech, ale s něhou, která nám připomíná šepot. Zpívají často a s oblibou univerzálním jazykem andělů. Jsou to pocity, vyjádřené ve vlnách hudebnosti, ve kterých nic nevynechali. Jedná se o výrazy, které vibrují přes jejich extatické duchovní stavy, projevy lásky a vděčnosti k tomu, který je pro nás vším, co vše dává a komu my všichni musíme poděkovat.

Pak v okamžiku ticha slyšíme z bezedné hloubky vesmíru, přes vzdálenosti mnoha světelných let, další píseň našich kosmických bratří a o něco později se připojíme se svými harmonickými odchylkami a dodatky. Jak fantastické hudební víření, prostřednictvím nekonečného prostoru, další a další! V jejich zpěvu je jejich všemoc a kosmický rozsah jejich vědomí, které se projevují v jejich nejčistší podobě a to, co prožívají, je nepopsatelné. Vězte, že dosud neexistuje oko co to vidělo a ucho, co slyšelo, co Otec připravil těm, kteří ho milují.

To je to, co nás čeká po dokončení vesmíru.

KAPITOLA 10:

Ostatní kosmické rasy

Hlavní dělení

Během příběhu o stvoření byl rozdíl mezi pozemským cyklem a normálním cyklem zdůrazněn více než jednou, ale konkrétnější popis dalších cyklů nelze vynechat.

Jak již bylo řečeno, každá život podporující planeta je šancí pro vývoj života, na níž se život může vyvinout tak, aby vyhovoval jedinečným podmínkám nebo vlastnostem planety. Z mnoha různých podmínek hraje velkou roli gravitace, protože je to láska, síla hmoty, zatímco v mnohosti chemických látek prvek železo stimuluje agresivní charakter. Potlačil jsem stranou tento druh tvrzení, s ohledem na charakteristiky planetárních látek a podmínek, protože jsou nekontrolovatelné, omezím se většinou na základní a srozumitelné údaje.

Za prvé, všechny život ve vesmíru závisí na přítomnosti vody v kapalné formě na větší části planety a průměrné teplotě mezi 18 a 65 st. C (při běžném tlaku). Gravitace se pohybuje mezi 0,5 až 3G a tlak mezi 0,8 až 9 barů. V těchto velmi úzkých hranicích život existuje, ale počet solárních systémů, které obsahují takové planety, je tak neuvěřitelně velký, že počet k životu bezpečných planet je v řádu miliard. I mezi těmito úzkými hranicemi je počet možných variací takřka neomezený. Jsou tam malé planety s nízkou gravitací, ale i ty s vysokou gravitací. Existují velké planety s jak nízkou i vysokou gravitací. Výška atmosféry se zdá být zcela nezávislá na jakýchkoli zákonitostech. Hustou atmosféru s vysokým tlakem, lze nalézt stejně dobře na velké, jako na malé planetě a totéž platí i pro řídké atmosféry.

Přesto jsou všechny inteligentní rasy bez výjimky humanoidní, člověk - jako typ má tělo, ruce a nohy na obvyklých místech. Ve výšce se liší od 90 cm do 270 cm, s hlavou stejné velikosti, jako je ta naše. Obecně platí, že obyvatelé planet s vyšší gravitací jsou malí, kolem jednoho metru a s nízkou gravitací jsou větší, nad dva metry. Ale jsou také výjimky z každého pravidla. Tak např. Iarga je velká planeta s téměř maximální možnou gravitací, kde by se dalo očekávat humanoidy výšky asi 90 cm, ale jsou vysocí téměř 150 cm. Důvodem je, že tato rasa se vyvinula z vody a byli nuceni jako handicap žít na zemi, kde původně nebyli vůbec doma. Každá planeta má něco mimořádného a žádné dvě nejsou stejné. Cílem vesmíru je skutečně co největší variabilita.

Jedním z důsledků vytvoření příležitosti je, že na každé planetě, která nabízí možnosti pro život, život musí existovat, i pokud konečná podoba vývoje tohoto života, nebude moci dosáhnout zakončení. V tomto posledním případě je životu zakázána existence. Jaký by mělo smysl vytvoření šance, kdyby Bůh prováděl planetární výběr, protože pak by mohl určovat charakter svého Syna. Proto musíme být připraveni předem na setkání se životem i v těchto bizarních situacích, ve srovnání s nimiž i naše zpusťšená Země by se dala nazvat krásným příbytkem.

Z toho vyplývá, že existují planety s velkým utrpením a my rozhodně nejsme výjimkou. Chcete-li pokračovat, existují jiné planety, kde rasy žijí pod Božím vedením, ve skvělé harmonii s Bohem a přírodou, kde nejsou války nebo se neodehrává velké násilí. Může to být pravda? Můžeme být přesvědčeni o jedné věci, příběh stvoření je bezúhonný. Poctivost a spravedlnost tam jsou na n-tou.

Otázka, zda lidé, žijící v harmonickém světě jsou opravdu o tolik šťastnější, se zdá být irelevantní, protože je tam přirozený mechanismus kompenzace. Člověk je tím, co udělal a zažil. Po vzkříšení (*na astrální rovině. pozn. R.Ø.*) má znalosti a zkušenosti z minulého života. Pak žije z jeho starého světa zkušeností, a prochází štěstím při dokončení svých starých situací. Slepý člověk zažije úžasný pocit štěstí přes skutečnost, že může vidět, těžce postižený přes skutečnost, že má fantastickou volnost pohybu a otrok, protože je svobodný a sobě rovný s ostatními. Je pravda, že odměna je pro všechny stejná, ale každý z nich to prožívá svým vlastním způsobem.

Pak se začne zdát, že člověk, který poznal hodně štěstí a prosperity, měl ve skutečnosti smůlu, protože tato zvláštní zkušenost štěstí je věčná. Tam je prostě kompletní náhrada za všechna utrpení a bídu přesně rozdělena, podle přírodního mechanismu a nic víc. V průběhu času tato zvláštní zkušenost štěstí, v procesu sjednocení zmizí do ještě většího vědomí nebo alespoň už nebude patrna. Závěr je, že nakonec se zdá, že nikdo neměl buď štěstí nebo smůlu.

Tento kompenzační mechanismus umožňuje, aby na každé planetě s podmínkami pro život, mohl život existovat, a to i přes utrpení, které z něho může pocházet. Proto Boží vedení jednotlivých inteligentních ras je výhradně zaměřeno na řízení od škodlivého zastávce dualismu. Přirozeným výsledkem je výrazné snížení utrpení, ale není to objektivní. Bůh nebrání utrpení a někdy ho dokonce způsobuje. V Bibli se píše: „Mám ho rád, ale musím ho trestat a trestat.“ Utrpení a štěstí jsou v této chvíli stále absolutní protiklady, ale neexistuje jeden bez druhého, ale také ne více než ostatní.

Z toho opět vyplývá, že na planetách, kde utrpení je podstatně méně, je i zážitků štěstí také průměrně méně. Život má méně špatných okamžiků, ale také méně vrcholů. Existuje nebezpečí monotónnosti a vzniku letargie, dynamika života nemůže být přítomna pro nedostatek výzev. Chybí-li výzvy od planetárních podmínek, pak je to Duch Boží, když jako skutečná intervence, způsobí nějakou katastrofu. Předběžně přichází do úvahy mechanismus Země, který způsobí posun pólů. I když toto není varování a slouží to jinému účelu, tak předběžný princip vnějšího zásahu je stejný. Každá rasa se tím bude buď přímo nebo nepřímo řídit, bez vlivu na její strukturu a vlastnosti. Výzva ve skutečnosti nemění její charakter, ale nutí ji k činům.

Po tomto obecném vysvětlení řady podmínek, můžeme nyní přejít k obecné diskusi o několika typických vývojových procesech.

Existují tři hlavní typy:

- 1) Přímý, bez přerušení božského vedení nejmenších ras, které žijí na velkých rozvojových planetách. (Uzavřený cyklus, žádný úpadek).
- 2) Přerušení božského vedení středních ras, je nejobvyklejší cyklus, ke kterému patří i Iarga. (Uzavřený cyklus, odložený úpadek).
- 3) Cyklus s "vlastním vedením" bez přímého Božího vedení dlouhonohých ras, na chladných planetách, jako je Země. (Otevřený cyklus, přímý úpadek).

Nejmenší rasy

Planetární podmínky: velké planety s hustou atmosférou, gravitace mezi 2 až 3G, atmosférický tlak nad 5 bar, teplota nad 40°C, jsou považovány za obrovské inkubátory s konstantní teplotou a vlhkostí, mírným větrem, klidnými moři a oceány, tlumeným svitem přes hustou oblačnost, jsou kopcovité, silně erodované, velmi monotónní povrch. Mnoho sopek, vybuchujících čas od času. Všechno tam hojně roste a kvete, bohatá flóra a fauna, přemíra jídla, šerý ráj, který zaručuje malé skupině lidí pohodlný život.

Obyvatelé jsou trpaslíci - od 90 cm výšky, vypadají velmi podobně jako my, ale s jejich velkými hlavami vypadají jako děti, mají elegantní, lehce stavěné tělo, ale šlachovité a silné, s poměrně velkýma rukama a nohama.

Mají velké kulaté oči, plešaté hlavy, tenké rty a jsou chladnokrevní. Jejich těla mají stejnou teplotu jako okolí, ale jsou bledí, mají málo zjevných sexuálních znaků, omezenou sexualitu a pomalé rozmnožování. Jsou to obecně pouze přírodní lidé, kteří mají oblečení jen ve výjimečných případech, pak mají nejraději bílé šaty s výstřihem, které nejvíce vyhovují jejich

bledé pleti. Žijí v párech v bílých lesích, které mají své jméno od velmi světlých kmenů stromů a větví a mají bílé skvrny a pruhy na jinak zelených listech.

V tomto deštném pralese, často visí tenká vrstva mlhy kousek nad zemí, která je poněkud tmavší. Nezdá se, že mají velké problémy s gravitací, která je třikrát větší než naše, protože váží jen třetinu toho, co my. Neměli bychom tam ale daleko chodit pěšky. Nezdá se, že by stromy měly také nějaké problémy s gravitací, a to pro své silné kmeny a větve, které jsou silnější, než ty na Zemi. Lidé vypadají jako děti, a také se chovají jako děti, jsou hraví a bezstarostní. Sami nedělají téměř nic a úroveň organizace jejich společnosti je téměř nulová. U těchto dětí s jejich ostrými, inteligentními tvářemi, je život prostě jen velká hra, kterou nesmí naprosto brát vážně.

Ženy jsou o něco silnější postavy než muži a jednoznačně mají vedoucí postavení. Je to typická matriarchální společnost, ale není to ani tak proto, že ženy jsou dominantní, ale proto, že jinak by musely hladovět. Muži sedí doma, a pokud mají pocit hladu, tak připraví jídlo a starají se o děti, zatímco ženy jdou na lov nebo sbírají potravu. Když se vrátí, muži se dají do práce, jinak nedělají nic. To je v několika slovech trocha atmosféry, ve které se to děje. Z tohoto historického pozadí, ženy se později ujaly vedení ve správních a výrobních zařízeních, a také se staly náboženskými vůdci této rasy. Ve všech rasách s uzavřeným cyklem, kde se během fáze transformace vytvořila velmi nesobecká mentalita, ženy mají přednost. Nezdá se, že člověk by byl schopen takto jednat.

Jejich rozvoj

Jejich vývoj je neuvěřitelně pomalý, pokud je jejich konečný počet téměř dosažen po 10.000 letech, pak zůstává vše stále stejné. Panenská planeta, která se jeví z vesmíru jako neobývaná, může mít populaci i několik set milionů osob, které jsou pohodlně žijící v bohatě zalesněném ráji a které se vyvinuli bez vědy nebo technologie. Situace, která se zdá u inteligentní rasy k ničemu. Důvod spočívá v tom, že zde psychický vývoj byl dokončen jako první, na rozdíl od zemí, kde se to děje jako poslední.

Jejich individualita je málo rozvinutá, ale žijí v rámci své skupiny nebo kmenové vazby. Vše se děje v rámci skupiny několika set lidí a mají neuvěřitelně vysokou úroveň poslušnosti, a to nejen podle zákonů kmene, ale i božských zákonů. Už od počátku mají takovou nesobeckou úroveň mentality, až to překračuje meze před konečným úsudkem. Zdá se, že nemají vlastní vůli a jsou rádi, když něco nebo někdo jim říká, co mají dělat. Jak jsem již řekl, jsou přesně jako malé děti. Prostřednictvím svých kontemplativních úvah, umějí mluvit s Bohem. Každý člověk má (stejně jako my) nepatrnou část Božího vědomí, a tak každý z nich má přímou "telefonní linku" k němu. Je to populace kouzelníků s úžasnými duchovními silami, které čas od času demonstrují, jako sílu ducha nad hmotou. Jsou schopni telekineze, teleportace, jasnovidectví, jasnoslyšení a vkládání rukou, při kterém uzdravují skrze vůli skupiny.

Jsou si velmi přesně vědomi, že příčinou je jejich dualismus, proto mluví prostřednictvím svých démonů stejně snadno se Satanem a vědí, že je nezbytně nutné potlačit démona v sobě. Neposlušnost se těžce trestá a identifikace se Satanem, kterou lze jasně rozpoznat, vede k odsouzení k nuceným pracím, druhu otroctví, které je silně prosazováno. Nutí tyto lidi k rozvoji dovedností a práci, jako jediný způsob, jak se zachránit. Jakmile jistě poznají, že jeden z nich vzýval Satana, jeden ze 144000 s perverzní láskou ke zlu, je tato osoba zabita.

To dává smysl, protože na této planetě reinkarnační výběr existuje. Satan tam není blokován a chodí kolem těch, které umí pohltnout. To se doslova stává při smrti. Člověk, který se neodvolatelně ztotožnil se Satanem, nemá nesmrtelné vědomí. Takový nesplnil transformaci a když po smrti ztrácí původní tělo, pak také ztrácí ego. Jeho "prázdná skořápka" je pak vzata Satanem a vyloučena z dalšího vtělení.

Tak na jedné straně prostřednictvím záchrany a na druhé straně vyloučením, mají pozoruhodně vysokou mentální úroveň, jejímž prostřednictvím by bylo možné je nazvat bez problému Syny, kdyby to někdy bylo nutné.

Tam je to, co se nám zdá podivné na situaci inteligentní rasy, která co do počtu je více či méně úplná a která může dosáhnout ukončení vývoje bez problémů, ale zůstává stále na takovém primitivním stavu techniky. Vědí, že je Bůh a zlý duch, vědí, jak si ho později udržet pod kontrolou, ale nevědí nic o svém původu nebo účelu své existence. Čekají na Syna, proč ještě nepřišel?

On zatím nepřijde, protože jen žena splňuje svůj úkol pro stvoření. Muž stále chybí, ještě není na řadě. Přivést ho k akci na takové planetě, musela by být nejprve násilně otřesena napadením shůry. To bude ten spouštěcí okamžik na planetě, ve kterém zasáhne samotná rasa. To se může dít v mnoha směrech, ale princip (s několika výjimkami) je univerzální.

Gravitace je sebeláska hmoty vědomí. Altruismus rozdává, egoismus přitahuje. V případě, že rasa bude nyní dokončena a všichni jedinci po mnoha reinkarnacích žijí, pak by tato rasa měla být ve své jednotě téměř všemohoucí. Je planetární hmotou a vědomím, konečnou podobou toho, i přes svůj altruismus, který způsobuje opačný efekt gravitace. Také mohou narušit křehkou rovnováhu sil samotné planety nebo její oběžnou dráhu kolem slunce, což má za následek různé ničivé přírodní katastrofy. Zničení se týká zpravidla životního prostředí a nikoli samotné rasy. Bílé lesy, na nichž záviselo jejich jídlo mizí, a to především v důsledku dramatických klimatických změn. Mohlo by například dojít k přiblížení jiné planety, která způsobí, že velká část jejich atmosféry zmizí, hladina moře poklesne a nebudou zde chemické látky, které mají vliv na růst rostlin. Mohlo by být sucho nebo neustálý vítr, který zničí lesy atd. Stručně řečeno, jejich ochrana zmizí a musí bojovat o svou existenci.

První věc, kterou se budou muset vypořádat je nedostatek potravin a proto, jak již bylo řečeno, vystoupí na povrch nejsobečtější instinkty člověka. Je to něco, co nikdy předtím nebylo ovlivněno, takže účinky jsou velmi silné. Jejich kmenové vazby jsou dosti silné, aby překonali vnitřní spory o jídlo, ale konflikty budou existovat mezi kmeny. Musí organizovat zemědělství, zvyšovat zásoby a zároveň bránit jejich úrodu před jinými kmeny, které si při své sociální naivitě myslí, že mají právo na vše, co roste a kvete.

Skutečné trpasličí rasy projdou touto zkouškou skvěle. Se svými mimořádnými duchovními silami, naleznou jejich prostřednictvím novou výzvu a spolu s jejich vysokou úrovní obětavosti, najdou v krátké době cestu ke spravedlivému rozdělení a optimální přístup k jejich novým problémům.

Člověk se probudí, nebude si dále hrát, ale použije svou vynalézavost a tvůrčí fantazii. Veden nutností a vědomým využitím svých tvůrčích schopností, se změní na dřiče, který se stará o své bližní. Tento zázrak obvykle přijde v krátkém čase. Vytvářejí vysoce organizovanou společnost na základě tří principů: svobody, spravedlnosti a efektivity, ukážou vzrůst kreativity, která je určena pro všechny nesobecké skupiny. Vytvářejí vysokou vědeckou a technickou úroveň a již za pár let (méně než sto), mohou létat s antigravitačními stroji a plnit důležité přepravní úkoly. Najednou zjistí, co je nutnost. Jejich populace také rychle roste, neboť vědí, že očekávají předvečer příchodu svého "krále".

Král lásky

Jejich "Syn člověka" se narodí přesně tak, jako nám, narodí se z panny, počatý duchem, ale u těchto bytostí s jejich jasnovidným duchem, to nezůstane bez povšimnutí. Tento "Syn člověka",

bude mít velký uvítací výbor, připravený pro něj a jeho výchovu. Vývoj se povede většinou odborným způsobem, elitní skupinou, s mocí myslí nad hmotou. Bude to král lásky, který povládně v království míru a spravedlnosti na celém světě. Ve všech rasách s uzavřeným cyklem, tedy i na Iarze, se tak stane stejným způsobem. Vždy se jedná o rasu s vysokou úrovní poslušnosti a obětavosti, kteří jsou jako děti, a které mají již dlouhou dobu království Boží ve svých srdcích.

Zde je další velký rozdíl mezi Zemí a těmito planetami - není tam vzkříšení. Když král přichází, tak stovky milionů lidí dál žijí přirozeným způsobem a každý z nich, za pomoci znovuzrození, prožil možná stovky životů. Patří tam všichni, protože zakončení jejich individuality přišlo přirozeně, takže tam jsou přítomni jen završené osobnosti. Dalším rozdílem je království smrti – protože je prázdné.

Zde nejsou k dispozici žádné miliardy mrtvých, sedících na tribuně a čekajících na vzkříšení. Jinými slovy, celá rasa jsou vyvolení z Božího království, samozřejmě s výjimkou učedníků Satana. Království smrti byla vždy čekárna na další život a ne na vzkříšení, stejně jako u nás. Byl to ten samý ráj, ve kterém došlo k asimilaci minulých životů. Tam také vstoupila do existence stejná komplementární složka vědomí, s vůlí k nápravě nebo podstoupit to, co člověk udělal s ostatními osudy, ale ne více než to. Jejich břemeno viny brání dosažení "nirvány", rozšíření vědomí, který se vyvíjelo přes inverzi kolektivního ducha. Tento duch nebyl tak vyvinutý proto, že všechno zde harmonicky zapadalo.

Jsou v uzavřeném cyklu, bez vnějšího zásahu. Tam nezasahuje Kristovská moc, která je zbavuje celkové viny, neboť vůbec nepřichází. Jinými slovy, cíl tohoto království je jiný než náš. Mír a spravedlnost již existuje v plné míře a není třeba je znovu vytvářet. Tento král vedl svůj lid v říši lásky a poznání, na cestě k obratu ke kolektivní znalosti vědomí Ducha. Prvním výsledkem tohoto zvratu je, že každý jedinec si uvědomuje všechny minulé životy a má z nich vlastní zážitky. Tento kolektivní duch je opravdu dualistickým duchem a prostřednictvím tohoto vědomí bude duch Satana také stoupat, ale na této planetě, to není problém.

Po tomto krátkém vysvětlení, množství okrajových výkladů tohoto království může nyní následovat. Syn zde bude člověkem za ideálních podmínek. Možnosti cestování a komunikace jsou zde optimální. Po realizaci jeho identity a vědomí, uznání a potvrzení jeho majestátu, se tento rychle rozšíří, jako tlaková vlna, která omývá celou rasu. Jejich jasnovidné schopnosti to často poznají dříve, než se skutečně projeví. Když se zaměří na jejich moc lásky, mají přirozenou všemoc, směřující k dokonalosti lidstva a fantastický happening může začít.

Během tohoto projevu, kdy je přítomna celá rasa, což je ekvivalent našemu vzkříšení, se vše odehrává mrknutím oka. Najednou jsou přeměněni všichni lidé k významnému "vyplnění" životního pole nebo dvojnásobné vibraci myslí nad hmotou. Děti a starší lidé pak žijí ve vzkříšeném těle, toto "oslavované tělo", již více nepozná nemoc nebo smrt. Každý, kdo si bude vědom svých minulých životů, tak se také začíná obracet ke kolektivnímu duchu. Kromě toho, několik těch, kteří byli v tomto okamžiku mrtví, ožijí stejným způsobem jako se to stalo u nás, ale v zásadě je to vzkříšení žijícího lidstva, avšak nikoli vzestup, ale jen mutace.

Ve stejné době, prostřednictvím stejné přirozené všemoci skupiny, duch Satana a jeho tlupa budou blokovány až do určeného času. Zde je situace srovnatelná s naší vlastní, po prvním vzkříšení, ale se dvěma základními rozdíly: všichni skuteční lidé jsou přítomni jako završení jednotlivci - individuální konvergence stovek lidí, mužů a žen, proto jsou bezpohlavní. Z toho plyne nutnost výše zmíněné nízké sexuální touhy a je opět zřejmé, že (pokud byla nějaká) bude muset být potlačena v předchozích životech. Sex zde nehraje žádnou roli ve velkém testu. Vše do sebe zapadá v harmonii.

I zde, inkarnace Syna nastane v prvním stupni v jedné osobě, potom zavolá své první vyvolené a až v pozdějším okamžiku se bude konat jeho úplné vtělení. Tyto principy jsou stejné, ale budou velké rozdíly ve způsobu, jakým jsou prezentovány. Zde Král lásky vládne rase svatých, ve srovnání s námi. Jejich mentalita a schopnost lásky jsou již značně rozvinuté, někdy do té míry, že jsou připraveni na velké pokušení od Satana.

Království tam trvá mnohem kratší dobu, než tisíc let na Zemi. Zde je kladen důraz na rozvoj jejich znalostí a vědy, a to opět vede k nepřekonatelné explozi kreativity, jak jsem již zmínil. Rychlost, s jakou se to stane, je mnohem větší, než u nás, protože není nutné věci opakovat. To má vliv na jejich planetu a vše, co na ní stojí. Na Iarze například, nadále používají jejich obytné válce a stávající komunikační a dopravní systémy, jsou jako obvykle pořád zde!

Na těchto planetách není možné úplné zničení všech obyvatel, žádné kataklysmo je nezničí, takže všechny události následují za sebou mnohem plynuleji a přirozeněji. Zároveň to odstraní roušku, přes kterou se Iargané snaží s takovou fantastickou vytrvalostí budovat jejich obývací válce, silnice a železniční systémy s životností až tisíc let. Před závěrečným obdobím své superkultury, jsou již připraveni na své království.

Jejich završení

Syn zde vládne jen na krátkou dobu, ne déle, než je přiděleno Satanovi a to, podle našeho časového měřítka, znamená jen několik let. Delší období by bylo zbytečné, nesobecké bytosti rozpoznají Syna okamžitě, protože ve skutečnosti již mají svou totožnost. I v tomto případě se "pozvednou" s tělem i duší do nebe, protože teď je nesmrtelný, a hodlá opustit své lidi jen na krátkou dobu. I v tomto případě musí nejprve odejít, než může přijít Duch pravdy a dvanáct apoštolů, z nichž jeden bude jeho nástupce. Je to dvanáct mistrů se znalostmi a věděním, kteří obdrží Ducha a v jednom z nich se bude samostatně inkarnovat.

Pak se stává skutečností integrace Ducha pravdy, v kolektivním duchu rasy, přesně tak, jak se to bude dít během jeho království na Zemi. V tomto období také sami, bez vedení Boha a syna, musíte vše udělat úplně sami. A také se rozhodnout o okamžiku, ve kterém se uvolní Satan a jeho banda, aby mohla velká zkouška začít. Druhá generace archandělů má v ruce bič, budou vytvářet nového Boha.

Zde, integrační proces Ducha byl zakotven do živých lidí, zatímco na Zemi vývojový proces bude z velké části spojen se zánikem jeho království. Od té doby se rozdíly stávají menšími: čištění, smíření Satana a dokončení vývoje, včetně zničení vlastní sluneční soustavy, což se stane přesně stejným způsobem.

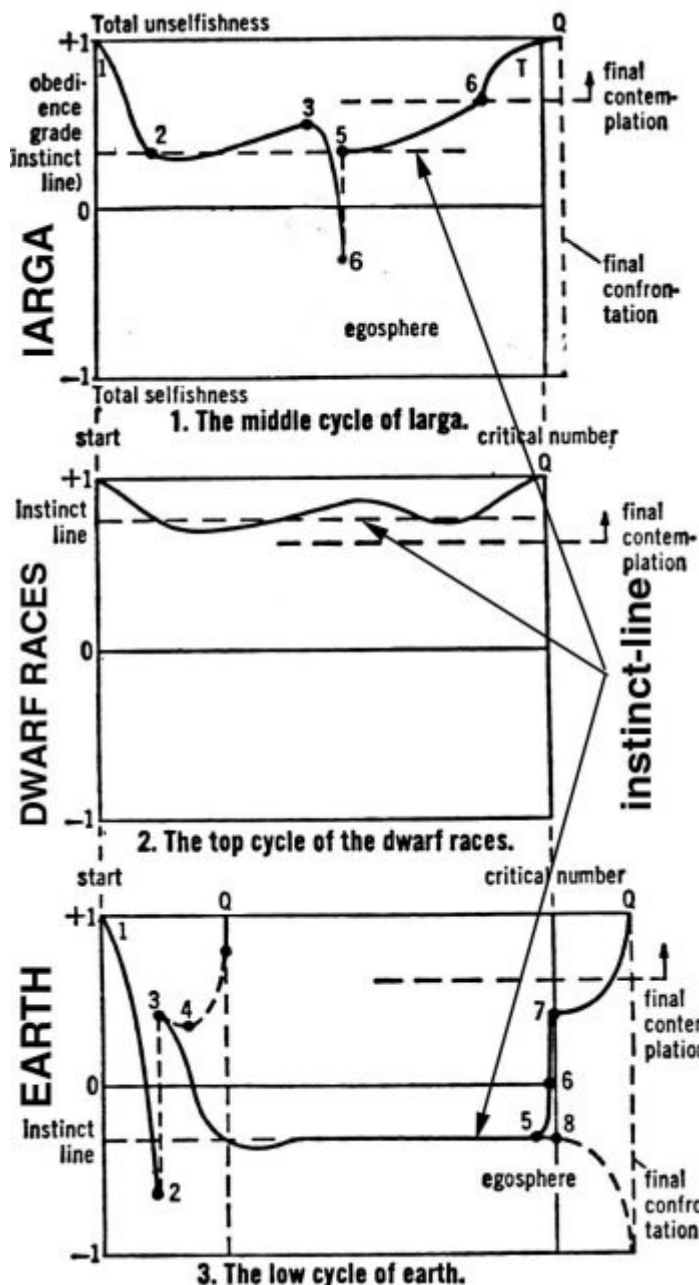
V obecné rovině jde o to, že u všech ras s uzavřeným cyklem, kde se uskutečnila vnější intervence, vývoj v království Boží nastane, jak je uvedeno výše. To platí i pro uzavřený cyklus Iargy, kde toto nastínění je nezbytnou součástí jejich identifikačního procesu, který jsem nemohl prodiskutovat v rámci první části této knihy. Totéž platí i pro to, co bude následovat.

Druhá kategorie: Prostřední cyklus na Iarze

Jak jsem již řekl, je to nejčastější cyklus, ke kterému patří také planeta Iarga. Nejpodstatnější rozdíl u trpasličích ras je to, že jejich poslušnost a polarizace lásky leží na nižší nebo průměrné úrovni. Přes vliv planetárních podmínek nebo prožitou katastrofu, po počátečním období poslušnosti, taková rasa zanikne bez hříchu a rozpoznání dobra a zla.

Nemůžu dát kategorické rozdělení dle planetárních podmínek, protože by to mohlo znamenat doslova všechno. Obecně platí, že to jsou větší planety než Země, ale menší než u trpasličích ras.

Chemické složení v tom hraje velkou roli. Velikost těchto bytostí se pohybuje mezi 1,20 a 1,60 m. Poznámka na okraj: výškový rozdíl je hlavně v délce nohou. Ti, kteří pocházejí z pevniny, vypadají velmi podobně jako my, ale ti, kteří jako na Iarze pocházejí z vody, nemají k nám všem žádnou podobnost, snad částečně ve tváři. Počet variant je velmi velký, takže moji učitelé se neodvážili dát obecný popis. Nechali vzor Iargy jako dostačující, protože to není typický střední cyklus planety.

Tento diagram představuje plán vývoje tří různých druhů evolučního vývoje neznámého celkového počtu a srovnává cyklus Iargy se Zemí a jiným horním cyklem, který má nižší míru svobodné vůle při evoluci. Evoluce Země je mezi těmi, které mají největší míru svobodné vůle jedince ve vývoji.

Iarga jako planeta

Iarga je křemíko-manganová planeta, stejně charakterizovaná, jako se nazývá Země planetou železa a je téměř zcela pokryta vodou s nízkým obsahem soli. V principu se jedná o velkou vývojovou planetu, s příznivou teplotou a slabým větrem. Přesto, že zde není dostatek půdy, na planetě je jen několik ostrovů, půda je velmi absorpční, takže je nutný častý déšť pro podporu růstu rostlin. Krátká období sucha jsou ničující a změní krajinu do vyprahlé pouště. Život je proto soustředěn především v pobřežních oblastech, a to zejména v malém pruhu podél vody. Pouze ryby a obojživelníci se mohou udržet v boji o přežití, protože jim voda nabízí šanci na to šanci. Jedinou výjimkou jsou ptáci, kteří tam původně byli ve velkém počtu, což je pozoruhodné pro planetu s gravitací 3G. Zapomněl jsem se zeptat, jak to bylo možné, ale byli to zřejmě rychlí letci s malými křídly, kteří mohli viset hodiny ve vzduchu jako větroně. Později vymřeli.

Na Iarze jsou vyvinuté formy života, jaké pravděpodobně nikdy neexistovaly na Zemi, jakési obří vydry, které mohou chodit po čtyřech nohách a které při plavání jejich dvě zadní nohy přitlačí k sobě a mávají celým tělem jako delfín. Široké zadní končetiny fungují jako ocas a přední končetiny jsou uchyceny k tělu tak, že pracují jako ploutve. Jsou velmi rychlími plavci,

ale mohou také chodit po souši. Z této linie vývoje se nakonec vyvinula lidská rasa Iarganů. Pořád plavou přesně stejným způsobem, ale jinak chodí vzpřímeně a vyvinuli se jim mnohem silnější nohy. V jejich tvářích se dá ještě poznat něco z vydřího vzhledu.

První kmeny žili zcela obojživelně, částečně z chytání ryb a částečně z přirozeně rostoucích plodů a rostlin, které, pokud to klimatické podmínky dovolily, rostly podél pobřeží. Veškerá doprava byla po vodě, proto rychle vyvinuli různé lodě. Vzhledem ke klidnému moři, první lodě byly druhem voru, široká nízká plavidla, která byl poháněna pomocí vesel nebo lopatkami. Později se přidal stožár na plachty, které mohly využívat příznivý vítr.

Jejich staromódní motorové lodě

Dovolte mi, abych vám nezapřel zábavný detail. Již před pádem (*před sobeckými pravomocemi vnitřní vlády. Pozn. R.Ø.*), kdy planeta byla stále v panenské podobě a nebyla tam ještě žádná významná technika, jako motorové čluny, jezdili stále po moři. Dřevěné lodě, připomínající ponorky s ostrou přídí, malou plochou palubou, ale s objemným trupem, větší částí pod vodou. Na přídi byly stožáry s plachtami a za nimi skutečný komín, z něhož vycházel kouř! Princip motoru byl tak primitivní a jednoduchý, až je úžasné, že jsme nikdy neobjevili něco podobného. Bylo to typicky iarganské, bez pohyblivých částí a co víc, přirozeně efektivnější. Byl tam kovový hrnc, pod nímž byl oheň. Horní část sestávala z ploché nádoby, do níž se lila voda ze dvou trubek, jedna šla ze spodní části lodi a druhá ústila dozadu a byla zaměřena za loď. Spodek této ploché nádoby, která se zahřívala ohněm, byl vyroben ze dvou vrstev různých kovů, které byly svařeny dohromady, pochopil jsem to jako druh bimetalu.

V trubkách byl zpětný ventil a to bylo vše. Spodní deska pracovala jako membrána a neustále kmitala nahoru a dolů tak, že fungovala jako čerpadlo a směrem dozadu tryskala voda. Prostřednictvím toho zařízení jela loď kupředu, sice pomalu, ale bezpečně, vydávající zvuk jako pomalu se otáčející jednoválcový diesel - plop, plop, plop.

Pozdější vývoj větších lodí měl celou řadu kotlů, přes které se pulsace navzájem posilovaly a bylo dosaženo větší reaktivní síly. Dělal to spoustu hluku, zejména v nízkých frekvencích, které Iargané nemohli slyšet – ale my můžeme!

Pojďme se nyní vrátit k vývoji Iarganů. Nyní je jasné, že handicap této rasy byl nejen to, že měli málo půdy, a že kromě úseku u pobřeží mohlo být použito jen málo z ní, i při zpomalení růstu populace přišel nevyhnutelný okamžik, kdy tam bylo příliš málo prostoru a potravin pro obyvatelstvo, a byli nuceni stát se přísně organizovanou společností. Zpočátku měli podmínky trpasličí rasy, hojnost všeho, ale později nastal nedostatek.

Odložený zlom

Na začátku jejich psychický vývoj probíhal podle harmonogramu trpasličích ras, nadvláda žen, silné pevné uskupení, nízká úroveň individuality, relativně vysoká úroveň poslušnosti a polarizace, pomalý rozvoj ve všech aspektech, včetně jejich mentality a více či méně stabilní situace, bez šokových událostí. Mírumilovní lidé bez velkých konfliktů, poctiví, přátelští a pohodoví. Kromě těchto shodných bodů byly i zásadní rozdíly od privilegovaných trpasličích ras.

Jejich úroveň obětavosti leží pod hranicí konečné meditace, nemluví s Bohem a neznají jeho démonickou část. Na těchto planetách se podle pravidel projevuje Bůh, který posílá své velvyslance diktovat právo svému lidu, aby na počátku období, byli neposlušní krutě potrestáni, zvláště když se to týká žen. To je srovnatelné s projevy Jahveho a podobou Mojžíše.

Není to již populace šamanů a nadvlády žen je méně. Na příkladu motorového člunu se zdá, že člověk měl jistě plné ruce práce s technologickým vývojem, i když pomalým. V oblasti duševního vývoje, již byl výrazně pokročilý, a tak měli zbraně, i když původně byly určeny výhradně pro lov.

Konec jejich ráje přišel rychle a náhle, když dosáhli kritické hustoty obyvatelstva, z hlediska potřeby potravin. Dlouhé období sucha vytvořilo nedostatek potravin, a tak tito přírodní lidé, kteří žili bez nepokojů a soutěžení, byli nuceni se zapojit do organizované práce, aby přežili. Museli uspořádat zemědělství a budovat čerpací stanice pro zavlažování.

Přesně tak, jako u trpasličích ras, i zde se muži probrali a změnili se na dřiče a organizátory přežití kmene. I zde byla sklizeň chráněna proti jiným kmenům, vzácné suroviny, jako je železo a měď museli získávat za každou cenu, zlato se stalo platebním prostředkem, a tak vstupují na scénu dobovatelské výpady, bratrovraždy, vykořisťování a dokonce otroctví. V určitém okamžiku byli na dobré cestě k vytvoření společnosti, odpovídající této situaci na Iarze.

V tomto bodě jejich historie, Bůh způsobil obrovskou přírodní katastrofu, kterou nazývají oheň hříchu. Záhadný požár v atmosféře, který vytvořil enormní zvýšení teploty a rychlosti větru, v důsledku čehož byla zničena velká část života na planetě. Ti, kdo přežili byli rozděleni na dvanáct ostrovů a obdrželi nový Boží zákon, který uspořádal jejich společnost mnohem přísněji než dříve. Byl to zákon, který předepisoval svobodu, spravedlnost a efektivnost jako nejvyšší zásady pro jejich chování, koncepty, které byly popsány podrobně v identifikaci. Přitom ženy obdržely výkonnou moc, při kontrole nad dodržováním tohoto zákona.

Trest, který obdrželi se skládal z neustálého silného větru, v němž už žádné přírodní lesy nemohly existovat, tak byli nuceni organizovat zemědělství s umělým zavlažováním a chov dobytka. Oheň vlastně zničil část jejich atmosféry, takže se snížil tlak a atmosféra se stala lehčí. Z tohoto důvodu nastalo větší kolísání teploty a větrů, spolu s nižšími průměrnými srážkami.

Obrovské lesy mezi jejich obytnými válci nyní existují výhradně ze speciálně pěstovaných druhů stromů, které mohou vydržet silný tlak větru. Trvalý vítr je zároveň varováním, že božský zákon nemůže být porušován bez trestu. Šok, který přeživší obdrželi, se zdál dost silný na to, aby ochránil jejich nástupce od nové neposlušnosti, takže tomu lze připsat přirozenou tendenci této rasy k poslušnosti. To přineslo také jejich nízkou úroveň polarizace ve všem, přes zdoluhavý proces zlepšování mentality na úroveň, na které bylo možné konečné rozjímání. Takže opět našli odkaz na uzavřený cyklus, ve kterém by dokončení vývoje mohlo nastat přirozenou cestou.

Nakonec – rasy, které jsou vlastními pány

Třetí kategorií jsou vesmírné rasy, žijící na planetách s velkými problémy a obecně mající dominantní vlastní vůli. Ty tvoří jen malé procento a žijí zpravidla na chladných planetách s nízkým výnosem přírodních potravin.

Přestože se i zde vyskytují obojživelné rasy, jsou zde hlavně lidé jako my, s výškou 1,60 až 2,70 m. Jsou mezi nimi rasy, kteří jsou natolik stejné jako my, že bychom je ani nepovažovali za cizince, pokud bychom je potkali na ulici. Jsou také v různých barvách kůže - bílé, hnědé a černé, ale stále se trochu odlišují od nás, pokud víte, co hledat. K dispozici jsou také namodralé a nazelenalé variace, mnozí jsou bez vlasů a mají více hruškovitý tvar hlavy. Byl tam obrázek, který jsem nazval „umrlčí hlava“, přesně jako lidská lebka, která byla pokrytá světlou nazelenalou kůží, z níž se na mě dívaly dvě velké oči s téměř černými duhovkami a pupilami. Něco pro kabinet hrůzy!

Ale obecně byla podobnost tak zarážející, že jsem se začal ptát, jakou mohlo toto stvoření mít šanci, že ve vzdálenosti tisíců světelných let, zřejmě neexistují prakticky stejné bytosti. Odpověď

byla velmi jednoduchá. Cílem neregulovaného stvoření, je možnost vytvořit co největší paletu charakterů, nikoliv fyzických forem. Při velké konvergenci, fyzická forma není důležitá, protože je to konvergence vědomí, v níž je subjekt vázán na pevný tvar. Každá rasa má jedinečnou strukturu, charakter a chemická struktura těla hraje hlavní roli. Metabolické procesy jsou zpravidla výrazně odlišné, což se ukazuje například v barvě krve, která může být ve všech barvách duhy - červená, hnědá, zelená, žlutá, bílá, modrá a černá s mnoha smíšenými barvami. Pojem "humanoid" zdá se, že zahrnuje neomezený počet variant. Cílem je jen variace charakteru, naše duchovní tělo po dokončení, bude vypadat poněkud odlišně od hmotného.

Proces vývoje rasy s otevřeným cyklem nemusí být popisován, protože Země je toho příkladem. Typickými rysy jsou: nízká gravitace, tenká atmosféra, silné světlo, dlouhé nohy - sprinteři v každém smyslu slova, rychlý životní cyklus, rychlý populační růst, rychlý rozvoj vědy a techniky, rychlé zavedení zbraní totálního ničení, atd. To poslední je zvláště pozoruhodné - v závodech ve zbrojení jsme naprosto jedineční. To vyplývá z kosmického práva, kdy vysoce rozvinuté technologické civilizace se zničí bolestnou sebevraždou.

Také jsou typické předčasné vtělení Syna a počet externích zásahů, které nastanou jako důsledek. Postupně přijde otázka: v čem jsme jedineční? Ale to je přesně otázka, na kterou není odpověď. Kosmická cesta objevů je speciálně nastavena pro nás. Zjistil jsem, že jedna věc je jistá, najdeme rasy, které zasáhlo i to horší, než máme my, alespoň pokud se nám podaří zabránit předčasnému zničení lidstva jadernými nebo bakteriologickými zbraněmi

Cílem tohoto popisu dalších inteligentních ras je nejprve získat lepší přehled o velkém plánu stvoření, a za druhé, abyste pochopili, že máme právo na existenci jako božské stvoření, uprostřed nepředstavitelného množství jiných ras, které se nezdají být ani nadřazené ani horší.

KAPITOLA 11

Důsledky

Neexistuje Duch bez závazků

Závěr příběhu o stvoření, musí být popisem konkrétních účelů a důsledků této mimozemské intervence. Až do této chvíle, příběh i přes množství informací, které je dané, lze popsat jako volné dílo, které může být přijato, nebo odmítnuto, podle přání. Lidská svoboda je nedotknutelná, a tak svobodná vůle také zůstává nedotčena. To vše může být pravda, ale možnost, že se zakládá na fantazii nebo podvodném jednání, je příliš velká a pravděpodobnost, že je to pravda, by byla příliš malá, aby byla uvěřitelná, tak pro tento okamžik, ji berte jednoduše jako oznámení faktů.

Alespoň, že je taková, jak by libovolný čtenář reagoval na knihu, jako je tato. Bez skrupulí se chci zeptat mých čtenářů, zda by odložili svou skepsi a přemýšleli o důsledcích této knihy, pokud se příběh o stvoření ukáže jako pravdivý. Pro ty, kteří nejsou připraveni čelit této možnosti, mohu dát jen radu, aby přešli kolem této kapitoly, aby nepůsobila na ně podrážděně. Problém je ve skutečnosti, že zveřejnění těchto poznatků není zcela zadarmo, ale má následky, které není dovoleno držet v tajnosti, protože se dotýkají každého.

Představte si, že je pravda, že toto poznání ukončení izolace Země, žádný člověk nemohl zjistit, nebo rekonstruovat z jeho vlastní vůle, protože tato znalost byla zablokována v lidském myšlení a zveřejnění uvolní Ducha nebo soubor znalostí, s nedozírnými důsledky pro každého člověka. Ponechte mi pak výhodu pochybností za to, co musím říct, jako cynikovi s velkou arogancí, ale bohužel to je pravda!!

Nespoutaný Duch

Jak již bylo řečeno, Slovo zakazuje konfrontaci převážně nevědomého lidstva se Satanem nebo Antikristem. Proto všechny inteligentní rasy s otevřeným cyklem (jako je vaše Země), budou v určitém bodě překvapeny zásahem spojenecké rasy, která nepoznatelně zasáhne do základního plánu, a tím poprvé otevře naši izolaci. Otázkou nyní je, co se stane, když naše izolace bude ukončena, na rozdíl od skutečnosti, že naše zvědavost byla uspokojena.

Vysvětlení nás zavede zpět do okamžiku, kdy Ježíš Kristus, jako světlý pól, zablokoval před dvaceti stoletími Satana, jako temný pól, až do této závěrečné fáze. Princip tohoto blokování je nyní důležitý, aby osvětlil, že může být opět zrušen. Syn a Satan jsou dva póly nové síly lásky, přímo od absolutního počátku a jako takoví, stejně jako Otec a Lucifer, nemají vlastní vědomí (ego-entitu). Chtějí-li se projevat samostatně nebo se vtělit, musí mít Ducha, protože ten je jejich vědomím a egem, a to lze nejlépe popsat jako znalosti, zkušenosti, uvědomění si cíle a pravomoci uznání (s poznámkou, že cílem poznání je základní znalost protikladů nebo polarizace lásky nebo řečeno jinými slovy, znalosti s určitým "zabarvením" - což vede k různým pohledům a averzím, k jakési racionální podobě lásky). Proto Duch může být přeměněn na znalosti se "zabarvením". (*Pozn. překl. – resp. výběr znalostí dle potřeby.*)

Syn i Satan se nemohou vtělit bez svého ducha o nic víc, než mohou převzít jiné osoby v případě, že nemají Ducha. Duch je stále originální v každém božském nebo satanském vědomí. To je proto, aby bylo jasné, že zablokování Satana nemůže být nic jiného, než zablokování jeho Ducha a od té doby se absolutní protiklady mohou zablokovat navzájem, což se musí stát skrze Ducha Syna (Krista). Podivné na tom je, že pokud dva absolutní protiklady mohou mít nad sebou kontrolu, oba jsou blokovány tak, že i Duch pravdy je vyloučen z konání. Jak to, že záznam seslání mocného Ducha Pravdy, Ježíše Krista, zůstane s námi na věky? (Viz sestup Ducha Svátého).

Odpověď opět ukazuje, jaká byla potřeba obrovské intervence, aby zachránil lidstvo. Nebyl to vlastně duch pozemského Krista, duch Syna člověka, ale duch kosmického Krista, duch Q (inteligentních ras, kteří již dosáhli dokončení), který zablokoval ducha Satana; byl to vnější zásah. Duch Syna člověka nebyl zatím všemocný a nemohl blokovat Satana, i když jeho ruce byly svázány působením vnějšího zásahu, byl a zůstal volný.

Pozn. autora: Jak to vidím já - to poslední je třeba chápat tak, že Země s vlastní vědomím, neměla sílu sama - přes své vlastní schopnosti a vlastní mikrokosmos (inkarnované i neinkarnované lidi), bojovat s ničivou silou myšlení Satana. Tato planeta proto dostala pomoc od jiných planet a zejména planety z Plejád, prostřednictvím Immanuela, vtěleného Ježíše, později vstoupil mnohem vyšší duch, prostřednictvím procesu vstupu do těla Immanuela – Ježíše a jednal přes něj až do ukřižování. Když Kristus zemřel, Ježíš se opět vtělil a žil dále na Dálném východě (v Japonsku). Tento závěr je převzat ze studia materiálu z Talmudu.

To znamená, že jeho znalosti byly s "barvou", byl volný a každý člověk, který věřil, ho mohl znát. Ale jak postižený byl? U Jana (16, 13) Ježíš říká: „Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede Vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší a Jan (14,26): „Ale přímluvce, Duch svatý, kterého pošle otec ve jménu mém, ten Vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem řekl.“

Mohl říci jen to, co slyšel od Ježíše, a že ve srovnání s tím, co Ježíš skutečně mohl říct, toho bylo velmi málo. Tak nastala složitá situace, ve které bylo pozemské vědomí spojené s "cizím" Duchem (jeho znalostí), co byl znám, který zablokoval Satana, zatímco Duch zemské kvality (pozemské znalosti), zůstal svobodný, ale byl postižený.

Co se myslí blokováním Ducha nyní, v každodenním životě? Je to blokáda znalostí, cíle uvědomění (síla poznání), Syna a Satana, plus znalost velkého plánu stvoření, bez něhož jsou oba nepochopitelní a nelze je opravdu poznat. Tato komplexní znalost byla v pozemském vědomí zablokována. V praxi to znamená, že za dobu trvání lidstva, žádný člověk nemohl předvídat nebo rekonstruovat pravdivý příběh o stvoření nebo jinak řečeno, mohl spojit skutečnou sílu poznání Syna a Satana.

Pro moderní vědce to zní nepřijatelně. Lidský duch má neomezené možnosti, ve zdravém životě v určitém okamžiku odhalíme všechna tajemství vesmíru, nic není blokováno...Avšak duchovní realita je opravdu zcela jiná, existuje toho mnoho, co je blokováno. **Můžeme poznat jen to, co bohové v prehistorických dobách pro nás připravili v pozemském vědomí a všechno ostatní bylo zablokováno (až do teď?).**

Například bychom nikdy neobjevili základní strukturu atomů nebo gravitace, ale nyní je Duch Q osvobozen a připojen k pozemskému vědomí a tyto věci jsou možné. Proto je předpověď v první kapitole druhé části této knihy, že budeme stavět antigravitační stroje, jako jeden z důkazů, že Duch je nespoutaný. Závěr tohoto argumentu je, že Duch se odpoutá v okamžiku, kdy tento souhrn znalostí bude zveřejněn a bude třeba, aby jeho síla poznání vstoupila do existence. Odkud tyto znalosti přesně pochází, není ani v nejmenším důležité, jakmile blokáda bude uvolněna. Duchovní realitu je těžké vysvětlit slovy, ale doufám, že nějakým způsobem budete úspěšní.

Druhou podmínkou, která musí být uvedena v této publikaci je, že znalost a účel Syna a Satana je nutné uvolnit. Vzdát se blokády vyžaduje uvolnit obě protichůdné síly tak, aby síly živící Satana, mohly být ukončeny. Z tohoto závěru musí být zřejmé, že zveřejnění těchto poznatků se týká nás všech. V případě, že příběh o stvoření se ukáže být pravdivý, pak nejen Duch pravdy, ale i jeho protějšek se odpoutávají a vývoj bude uveden do pohybu, jak je výše popsáno. Pak se duchovní princip sebenaplňujícího proroctví stane jasný.

Jestliže se pak Duch odpoutá, tak tato publikace odhaluje pravdu, takže nová absolutní polarizace vstoupí do existence v rámci lidstva, pro nebo proti Kristu. Nadcházející události nebudou zastaveny, jasnovidectví již není třeba předpokládat, když nyní je duch Satana osvobozen a bude okamžitě převzat těmi, kteří jsou pro to předurčení, a v nichž bude Satan ztělesněn. (To jsou například extrémně materialističtí lidé, kteří popírají všechny řeči o smyslu života, o životě po smrti, atd.)

Jednotlivé inkarnace ducha

Další otázka, která vyvstává je, zda Duch pravdy a Duch lži se budou inkarnovat jako jednotlivci. Na první pohled se zdá, že je zbytečné, zda se budou inkarnovat jako vědomí Ježíše a Satana, a tak získají svou lidskou kvalitu. Ale to není dostatečné, tyto duchové stále mají samostatný tvůrčí úkol, kterým je převzít všechny lidi, kteří mají příslušné identity.

Ale pořád to není argument pro jednotlivé inkarnace, a to i v případě, když mají samostatný a nezávislý úkol, nebudou se přeci inkarnovat do všech lidí, úplná inkarnace je nepředstavitelná. Teoreticky by Duch pravdy neměl mít nutně individuální inkarnaci. Nemá moc, ale má soucit k těm, kteří o to požádají. On není egocentrický, chce jednotu všech lidí, kteří neusilují o moc, ale jeho protějšek je přesný opak. Stejně jako duch Lucifera (první generace), chce jediné pravidlo,

on je výhradně sobecký a musí mít velkou osobní sílu, aby dobýval. Cílem egoismu je proto nezbytné individuální ztělesnění Ducha lži (Satana).

Prostřednictvím zákona protiváhy absolutního vědomí, se pak Duch pravdy musí také stát jedincem v určitém bodě, protože cíl Ducha tomu nebrání. Tak to může být odůvodněno tak, že Duch pravdy, stejně jako jeho protějšek se bude inkarnovat jako jednotlivec. S tímto potvrzením jsme se zbavili tvrdohlavého nedorozumění, které, zdá se mi, pochází z okultních kruhů, které v konečné fázi, mohou očekávat druhý příchod Ježíše Krista a dokonce, že už je zde. Osoba, koho oni vnímají, ve skutečnosti není Syn člověka, ale jeho duchem, ve skutečnosti jeho sebeuvědomění, a že rozdíl není v okultním pozorování. Obvykle věří, jak to je, v toho druhého.

Zákon protiváhy diktuje nejen nutnost, že dva protějšky lze ztělesnit, ale také, že je nezbytné, aby tyto inkarnace byly simultánní. To vyžaduje určité vysvětlení, protože ve skutečnosti je tolik omezení, která se málokdy současně projeví. V případě, že například, dcera se narodila na planetě s uzavřeným cyklem tedy, z důvodu výběru reinkarnace, by tam žádní následovníci Satana, neměli za cíl, umožnit Satanovu inkarnaci.

Satan se musí vyvolat pomocí speciálního zásahu, ale to se stane později, tedy současně. Pokud by se Satan stal předčasně zosobněn na Zemi přes nízkou polarizaci úrovně určité skupiny (Sodoma a Gomora), pak se Syn nemohl ztělesnit ve stejné době, protože tam nebyl žádný živý člověk, který by splnil jeho požadavky, takže to nebude simultánní jev. Pokud však prostřednictvím speciálního zásahu se na Zemi Syn vtělil a probuzení jeho vědomí se konalo na konci čtyřiceti dnů půstu na poušti, pak Satan tam byl také, protože to by nebyl pro něj žádný problém najít někoho, kdo ho spatřil, takže pak by to bylo současně.

Ve skutečnosti současnost závisí na dostupnosti konkrétního člověka, a tak zjistíme, že Duch pravdy a Duch lži se budou inkarnovat ve stejnou dobu. V konečné fázi na Zemi, učedníci Satana a počet vyvolených Krista budou žít, takže bude splněn požadavek dostupnosti. Hned na toto máme otázku: Kdy se to stalo? Předtím, než lze na tuto otázku odpovědět, musí být popsán způsob práce Ducha. Chcete-li s tím začít, skládá se to ze dvou částí; na prvním místě, kde jsou znalosti sebeuvědomění a moci Syna (nebo Satana), jehož prostřednictvím přijde na vlastní uznání a probuzení vědomí. Kromě toho má Duch druhý a čistě individuální cíl, a to proto, aby všichni skuteční lidé (resp. Satanovi učedníci) došli k poznání výběru a jednomyslnosti.

To také vyžaduje jisté nezbytné vysvětlení. První bude je snadné pochopit; Je-li první syn nebo Satan, druhý tam musí také být, pokud bude v pozici, aby ho poznal. Během svého života je Duch součástí Osobnosti Syna, tedy dva v jednom, stejně jako je u člověka, duše a duch. Pomoc Syna je, aby plnil identifikační postup v životě Ježíše, byl jeho moudrostí, poznáním a mocí nad životem a smrtí. Bez Ducha svatého bude Syn pouze polem lásky, a nezměrnou silou lásky v tom, že potřeboval někoho, aby Ho poznal, a to samé platí pro Satana. Pak to nebyly ruce Syna, který byly svázané, ale ty jeho Ducha.

Jestli byl Duchem Ježíše Krista, proč se nedal poznat? Proč Ježíš mluví ve třetí osobě, když nám řekl, že Otec poslal pomocníka? (Jan 15,26): „Až přijde přímluvce, kterého vám pošlu od otce, Duch pravdy, který od Otce vychází, ten o mě vydá svědectví.“ Důvodem je to, že Duch má zvláštní a individuální úkol a na první pohled to není nic zvláštního, protože totéž platí i pro našeho vlastního individuálního ducha. Náš duch vytváří kolektivní lidské poznání, uvědomění, ve smrti jsme jen duchem bez naší lásky a síly, a to kolektivním duchem pravdy, vytvořeným jednomyslně přes jeho znalosti a pravomoc uznání - bez síly lásky, aniž by poznal Syna. V osobě Ježíše plní Duch na začátku svou identifikaci, ale v návaznosti musí být schopen fungovat samostatně jako zcela samostatná osobnost. Nyní již jeho ruce nejsou svázané a On je silným zdrojem inspirace pro každého, kdo se mu otevře. Každý, kdo uznává Krista jako cestu, pravdu a život, má Ducha, a jako takový byl a bude se inkarnovat.

Nicméně, v souladu se zákonem kontradikce, bude taková fyzická osoba stát v jednom se zástupů, prvních vyvolených Krista. Zdá se, že je to nadbytečné, neboť těchto prvních 144.000, je takto určeno Duchem, ale v tomto speciálním cyklu na Zemi to se tato inkarnace rozhodně zdá být účelná, s ohledem na časový okamžik, ve kterém vystoupí. Na toto téma se tato slova mohou konstatovat s jistotou. Z výše uvedeného vyplývá, že On může přijít jen tehdy, když celý postup identifikace Ježíše Krista je dokončena a když jeho ruce již nebudou svázané. Duch se odpoutává, takže teoreticky by tu již mohl být. Ale je tu další omezení, ten, který pochází od kompensace Satana, byl již dříve zmíněn jako důsledek nepřirozené intervence na Zemi zablokovaný Satan, nesmí být dán do pozadí prostřednictvím předčasného příchodu Ježíše, a to vylučuje možnost dřívějšího vtělení Ducha Pravdy. To se musí stát současně (nebo dříve).

Vtělení Ducha lži

Nyní je čeká na další duch, jehož vtělení je přesně předvídatelné, tedy v okamžiku, kdy Antikrist splní identifikační procedury. To bude, když si podrobí Zemi, jako milovaný zachránce světa. Bude se pak muset nechat zabít jako Kristus, aby se otevřela volná cesta pro jeho ducha? Ne, Satan neumírá před koncem, a ještě méně bude muset jít pryč, protože patří k zemi a hmotě vědomí naší Sluneční soustavy, je zde materiálně vázán a pochází ze země. Nemůže ani odejít, pokud by se Země zhroutila do černé díry. Co se s ním stane, když jeho duch vystoupí a projeví se v samostatné osobě?

Pak zůstává na Zemi jako člověk, ale bez svého ducha, jen se vzpomínkou na to, bez přímé moci, bez znalostí a porozumění, tedy pouze s možností lásky k Zemi a hmotě Sluneční soustavy. Pak může být zobrazen jako osoby s temnou duší, dočasně okradená o svou agresivitu a znalosti, jen s přáním přijímat lásku a být uctíván.

Toto období bude velmi poučné, abychom pochopili, co to je duch, který je nyní ve vztahu k samotnému Satanovi. Bude fyzickou osobou, jako falešný prorok, který může být popsán jako duchovní agresor Satan, ale bez síly lásky. Dopustí sebelásku, ale stimuluje ji, vytváří a řídí lásku skutečných lidí na pól sebelásky: skutečný Satan. Nechce, aby byl uctíván, ale nutí ostatní k uctívání Satana. Bez těchto znalostí není možné porozumět tomuto jevu.

Kde zanechal Satana s jeho černou podobou, v té době? Nemůže vystupovat na veřejnosti, protože sobečtí lidé už něco o něm pochopili. Jako mocný spasitel, kterého všichni následovali v úžasu, se změnil na osobu, která nemá žádnou moc, do ničeho se nemíchá, neposkytuje žádné další matoucí projevy a obrací se proti sobě. Pouze falešný prorok ho bude chtít uctívat, zdá se to být obtížný problém, ale řešení se objeví ve Zjevení. Dává Satana do obrazu a umožňuje, aby byl uctíván.

Mnozí se ptají, proč tato nutná komplikace, proč Satan prostě neopustil držení svého ducha? Nemohl završit své vědomí, pokud jeho duch nebyl volný. Duch je vázán na pól sebelásky, úplný Satan, usiloval o moc, uznání a uctívání, ale neměl pokoušet lidi, v přímém smyslu slova. Duch "sám" na druhé straně vede, organizuje, stimuluje, přesvědčuje a klame.

Největší zvláštností falešného proroka je jeho řeč, což je argument, který selhává u člověka, v optimálním případě. Dělá všechno, co má v ústech. Tvrdí, přesvědčuje a přináší všechny druhy katastrofických věcí, ale nechá jiné, ať dělají špinavou práci. Je nejnebezpečnější při této špinavé práci, antikrist je ve skutečnosti falešný prorok. Satan jde pouze po moci a obdivu, a získá ty, u kterých pomalu udržuje dostatečnou důvěru.

Pro ověření, stojí za čtení Zjevení 13,7-15: „A bylo jí dáno (*šelmě*), aby vedla válku proti svatým a aby nad nimi zvítězila. Dostala moc nad každým kmenem, národem, jazykem i rasou. Budou před ní klekat všichni obyvatelé země, jejichž jména nejsou zapsána od stvoření světa v knize života, v knize toho zabitého Beránka. Kdo má uši, slyš! Kdo má jít do zajetí, půjde do zajetí. Kdo má zemřít mečem, musí mečem zemřít. Teď musí Boží lid osvědčit trpělivost a víru... V tom jsem viděl jinou šelmu, která vyvstala ze země. Z pověření té první šelmy vykonává veškerou její moc. Nutí zemi a její obyvatele, aby klekali před první šelmou, které se zahojila její smrtelná rána. A činí veliká znamení, dokonce i oheň nechala před zraky lidí sestoupit na zem. Bylo jí dáno dělat znamení ke cti první šelmy a svádět jimi obyvatele země, rozkazuje obyvatelům země, aby postavili sochu té šelmě, která byla smrtelně zraněna mečem a přece zůstala naživu...“

Vtělení Ducha Pravdy

Poté, co jsem musel udělat všechna tato katastrofická oznámení, je mi nyní velkou ctí a potěšením oznámit vám současnou nejsilnější osobnost celého vesmíru, který přichází na pomoc všem inteligentním rasám, ztělesnění Ducha pravdy.

Nebeské armády ho následují, protože tady na zemi, má dvojí identitu s duchem Q. Je duchem všech inteligentních ras, které již dosáhli zakončení a je tedy ekvivalent Ducha Božského. Jeho jméno zní "Slovo Boží", protože i on pracuje v prvním stupni se slovy. Jeho projev je takový projev síly a nadřazenosti, že může být popsán jako dvouosečný meč, který pochází z jeho úst k ničení jeho protivníků. Bude oslovovat bytosti projevy duchovního a morálního přezbrojení k lidskosti, která je daleko za naší možností představitosti, a který nakonec zničí antikrista a falešné proroky.

Přichází na vrcholu satanského výbuchu Boha nenávisti, který bude uvolněn za pomoci falešného proroka, tedy těsně před koncem. Ten přichází příliš pozdě na to, aby nás varoval, a proto bude učiněno velké znamení, dokonce i oheň nechá sestoupit, aby otevřel násilím izolaci země, pomocí vnějšího zásahu předtím, než přijde zlo. Je to Duch a pracuje s obrovským výkonem univerzálního myšlení, poznání a pochopení. Bude to všezahrnující duchovní proces a proto velmi efektivní. Nechce přijít, aby to udělal za nás, je jen pomocník, budeme to muset udělat sami. Vytváří jen duchovní připravenost – jednomyslnost, jejímž prostřednictvím schopni odolávat Antikristu.

Je a zůstane ryze lidský vázaný náš Duch, náš pomocník, který v průběhu tisícileté říše bude mít sebevědomí kolektivního ducha lidstva a jako takový bude mít i naše vědomí pravdy a naši sílu uznání. Ale on se také odpoutává v tom smyslu, že jeho ruce již nebudou svázány, aby nám přinesl úplnou pravdu. Alespoň v případě, že se spojí s rasou, kde udělal tento zásah a můžeme skutečně hovořit ve jménu Ducha Q a hlásat pravou pravdu. Na to se také ještě musíme kriticky podívat.

On vytvoří vlnu odvahy a důvěry, která bude dělat hrdiny z milionů lidí, kteří budou připraveni pro království na zemi. Jakmile přijde, zůstane s námi navždy a povede nás k věčnému štěstí. Pro biblické ověření čtete: Zjevení 19,11-21 - rytíř na bílém koni.

„A viděl jsem nebesa otevřená, a hle, bílý kůň, a na něm seděl ten, který má jméno Věrný a Pravý, neboť soudí a bojuje spravedlivě. Jeho oči jako plamen ohně a na hlavě množství královských korun, jeho jméno je napsáno a nezná je nikdo, než on sám. Má na sobě plášť zbrocený krví a jeho jméno je Slovo Boží. Za ním nebeská vojska na bílých koních, oblečená do bělostného čistého kmentu. Z jeho úst vychází ostrý meč, aby jím pobíjel národy, bude je pást

železnou berlou. On bude tlačit lis, plný vína trestajícího hněvu Boha všemohoucího. Na plášti a na boku má napsáno: Král králů a Pán pánů.“....

Účel znalosti konečné fáze

I když je účel je již zřejmý z výše uvedených informací, je vhodné, abychom to přesněji definovali. Je to skutečně stejný účel, jako u všech opravdových náboženství, po celé věky a sice zamezení popření Ducha a snižování očistného utrpení skrze poslušnost Bohu.

To vyžaduje určité vysvětlení, protože znalost poslední fáze není náboženství. Chcete-li začít: první účel je vyhýbání se popírání, co vyžaduje novou duchovní sílu a morální obranu proti lži a agresi univerzálního zla. Budeme se muset vrhnout na spiknutí, která rozšířila zlo na zemi. Velkým nebezpečím je, že teď i lidé bez osobního vztahu s Bohem se vybavili tímto duchovním a morálním zbrojem, a tím mohou zvrátit příčiny a následky. Duchovní připravenost Ducha Pravdy existuje pouze prostřednictvím osobního vztahu s Bohem.

Na druhou stranu, poznání je nejvyšší podpora pro budování osobního vztahu s Bohem, a pro některé lidi je to dokonce náboženský zážitek. Určitě, pro vztah je nutné poznat ostatní, a ještě důležitější než vnější podmínky, je znát své cíle. Co chci, o co se snažím, co se mě týká? Jediný způsob, jak poznat Otce, aby bylo možné ho miloval, je znát své cíle.

Poznámka: zde je přímé spojení mezi příběhem o stvoření a osobním vztahem s Otcem. Z tohoto důvodu je nutné, aby jeho Cíle byly zveřejňovány s určitým důrazem, který vyžaduje nejprve zničení ateizmu. Věk nevědomosti je nadobro pryč. Toto je výzva pro více intelektuálně vyspělé čtenáře, aby pomohli k dokončení důkazu Boha, aby vyplnili pauzu a účastnili se diskusí. Bez masivní pomoci to nemůže uspět. Výsledek slouží jako důkaz v osobních rozhovorech s textem, který je úkol pro myšlenky nebo diskuse, a to zejména s mladými lidmi. Přímý cíl musí být vytvoření obdivu a vděčnosti k Otcovi, v osobním rozhovoru s ním.

Proto je důležité vědět, že každý člověk má v sobě transformovaný originál, božskou jiskru v nás, který lze definovat jako nejmenší fragment vědomí samotného Otce. Tak, každý člověk má, jakousi "přímou telefonní linku" k němu a za všech okolností, s ním můžeme mluvit přímo, i když nám neodpovídá. V plánu bylo zjištěno, že anděl v nás se nikdy nemůže projevit v našem denním vědomí (nemáme-li velmi vysoký stupeň polarizace), protože jinak by naše svobodná volba byla zničena. Je třeba doufat, že budeme mít možnost se vzájemně znovu modlit, když začne závěrečná fáze zkoušek - a ne jen modlitbu Páně. Zde leží důraz na vnitřní osobní rozhovor, z pocitu úcty a závislosti.

Je to pak argument pro nový druh náboženství, mimo církev? Odpověď může být - ani ano, ani ne. Jakmile je zde vztah s Bohem, je zde i riziko odmítnutí Ducha, a pak selhání lidí zmizí. Pro ty, kteří vyrostli bez jakéhokoli vztahu s Bohem nebo jakékoli spojení s církví a náboženstvím - je to tak důležité, že každý může být spokojen. Je třeba považovat za nesprávné, aby se tento proces komplikoval ustanovením jakýchkoli dalších podmínek. Jako taková bude odpověď ano.

Druhým cílem poznání konečné fáze je snížení očistného utrpení, které přijde skrze poslušnost božských zákonů, jak bylo vysvětleno dříve. Konsolidace osobního vztahu s Bohem probíhá prostřednictvím odříkání, jako požadavek poslušnosti. Vzhledem k tomu, že nemůžeme dělat tyto zákony sami, jak vyplývá z příběhu o stvoření, které se budeme snažit spojit, jako přílohu s jedním z existujících náboženství, respektive upevnit současné přesvědčení, abychom zintenzivnili své náboženské zkušenosti, více než kdy jindy, znalost konečné fáze není víra nebo náboženství; nedává žádné zákony ani pravidla života, ale odkazuje na stávající náboženství. Jako taková, zní odpověď ne.

Účel pravdivého náboženství

Vytržení z izolace Země, nesmí vést k útoku a oslabení velkých světových náboženství. Moji učitelé nikdy nepřestali na to varovat. Na první pohled to je zcela logické - v případě, že účelem je osobní vztah s Bohem, pak nesmí za žádných okolností dojít k poškození stávajících vztahů. Na druhé straně, toto nebezpečí si sami vytvoříme, a to obrovskou měrou. Příběh o stvoření zná jen jeden účel: Syn a všichni ostatní musí sami dosáhnout vědomí Krista (*to znamená úroveň kosmického vědomí jako skutečného pólu lásky (= Kristus), úplného pozemského vědomí, kde vidíme, že všeobecná láska je až na konci. Pozn. R.Ø.*), nakonec i kosmického vědomí. Ti, kteří vědí, chápou, že existuje jen jedno náboženství - křesťanství!

To poslední je naprosto špatné pro 99% lidstva, tedy pro ty, kteří nebyli vybráni pro první království. Jako logicky myslícím člověku, mi to způsobilo velké potíže, vidět v tom chybu, ale teď ji vidím. Je to vlastně chyba v myšlení, která vzniká z nesprávné definici pojmu "náboženství". V kosmickém smyslu slova, je náboženství jen prostá osobní služba Bohu a nic víc. Pro argumentaci, náboženství je pouze prostředkem k dosažení osobní služby.

Tady se musíme všichni, jako neposlušné pozemské bytosti, které znají vše lépe, přepnout do způsobu myšlení poslušných kosmických bytostí, jinak jejich vysvětlení nebude možné pochopit. Na planetách s uzavřeným cyklem celá rasa poslouchá Boží zákony naprosto svědomitě. Je zde jedno náboženství, jeden zákon, a také jedna osobní služba Bohu. Ve skutečnosti neexistují žádné učení ani teologické diskuse, ale jen pocit závislosti a připojení se k jednomu Bohu, kterého buď znají osobně nebo o jeho existenci nemají pochyb. Pouze s "vlastním šéfem" cyklu, existuje argumentace, nebo učení "proč" a "jak", musí být osobní službou Bohu, jako takové je to třeba, ale je to stále jen prostředkem k dosažení cíle. Rituály pomáhají uznání učení.

V případě, že se Syn inkarnuje na planetě s uzavřeným cyklem, pak rasa již dosáhla velmi vysoké úrovně obětavosti. Přináší jim plnou pravdu a dopad toho, co je o to větší než zde, protože neznají rozdíl mezi dobrem a zlem. Díky získání znalostí o vytváření plánu, o hříchu, o rozsudku a spravedlnosti, když jídlem ze stromu poznání dobrého a zlého se stali nezávislí a jsou vlastními šéfy. Očistu, smíření a dokončení také dělají zcela svou vlastní silou. Stejně jako na Zemi, i zde efekt této znalosti konečné fáze je, že poslušnost k pravdě bude zničena. Pokud někdo ví proč musí být poslušný, tak podle božského hodnocení není poslušnost nic víc, než cíl vědomí Ducha, a to je přesně cíl jeho syna. Starý Boží zákon je nutno dodržovat přesně tak, jako předtím a neměnit z něho ani slovo. Takže osobní služba Bohu se nemění, i když nyní vychází z vědomého přesvědčení. Tak staré Boží vedení zůstává naprosto neporušené, jako obrovská pomoc k vyhnání démonů a snížení utrpení.

Také na Zemi, bude staré boží vedení Jahvem obnoveno do plného rozsahu v průběhu tisíce let panování. V Matouši 5, 17-18 Ježíš říká, že nepřišel zničit právo a proroky, ale naplnit ho:

„Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit Zákon nebo proroky, nepřišel jsem to zrušit, nýbrž naplnit. Amen, pravím vám: Dokud nepomine nebe a země, nepomine ani jediné písmenko, ani jediná čárka ze Zákona, dokud se všechno nestane.“

V tisíciletém panování, se striktní dodržování zákona zdá být v pozici, aby zcela nahradilo očistu utrpením.

Ve skutečnosti to je zcela irelevantní, který boží zákon budeme poslouchat. V božském ocenění náboženství, pouze na rozsah osobní služby Bohu, je to jen faktor a přesný úsudek o pravdivosti

učení nehraje vůbec žádnou roli. Další závěr je, že hodnota tohoto přesvědčení je větší než víry, která vychází z poznání konečné fáze. Pravdivá víra byla přijata nějakou autoritou na Boží příkaz, aniž by věděl proč, a to byla skutečná poslušnost v myšlenkách. Naopak, znalost poslední fáze nevytváří víru, ale porozumění a v této souvislosti, je to něco úplně jiného. Během závěrečné fáze všichni lidé, živí a mrtví, poznají Antikrista jako vládce světa a pak i Krista, jako krále tisícileté říše. Budeme se moci všichni svobodně rozhodnout, ale přesto je výsledek stanoven předem, žádná skutečná osoba se nerozhodne pro monstrum.

Proto je tak důležité, zda v minulých životech jsme byli křesťané, židé, muslimové, buddhisté či ateisté, neboť toto rozdělení již neexistuje. Ve druhém, neboli velkém "zmrtvýchvstání" budeme všichni praví křesťané nebo nekřesťané; neutralita zde neexistuje. Jiná náboženství jsou pouze jiné cesty, ke stejnému cíli.

Pokračuje válka za spravedlnost

(Zjevení 19,11) „A viděl jsem nebesa otevřená, a hle, bílý kůň a na něm seděl ten, který má jméno Věrný a Pravý, neboť soudí a bojuje spravedlivě.“

Budování a potvrzení osobního vztahu s Bohem je podmínkou pro cíl vědomí Ducha, vstup do existence, která se projevuje jako duchovní a morální připravenost, proti činnosti univerzálního zla. Dříve, jak již bylo zmíněno, polarizace vstoupí do existence, přes rozbití izolace Země. Proto je přirozené předpokládat, že tato polarizace se uvolní od adeptů zla. Až do teď, se moc zla jevila jako agresivnější a dominantní - duševní choroby, kriminalita a šmelina, rychle získaly půdu, zatímco dobrý člověk nestojí ani za novinový článek.

Závěr diktátu jistě způsobí nějaké překvapení, protože role se nyní obrátí, polarizace bude uváděna do pohybu, spolu s probuzením vědomí ženy. Na druhou stranu je snadné pochopit, že v případě, kdy síla zla je již tak agresivní a dominantní, tak polarizace může vzniknout pouze přes sílu dobra. Cílem je uvést do pohybu mobilizaci mlčící většiny, prostřednictvím nového elánu. Proč je to nutné? Země již zažila mnoha sociálních, politických a ideologických polarizací, není už těch polarizací příliš? Lidé dobří, Země bude podporovat toleranci, nikoli polarizaci a už vůbec ne fanatismus.

To není ani tak otázkou pro ty, co něco chtějí, jako pro toho, co se chystá něco dokončit sám. Duch je nespoutaný a půjde svou cestou. Vede válku za spravedlnost a hlásá nesnášenlivost k univerzálnímu zlu. Tato válka je o záchraně lidí, od pádu do věčné smrti, a pak tolerance je spoluvinou. (*"Věčná smrt" neexistuje, jak to vidím já - jen nelogická náboženská víra. Pozn. R.Ø.*)

Lidé, kteří znají Rozsudek nemohou zůstat sedět na svých židlích a nedělat nic, když sledují duševní otravu, která ničí mladé lidi, v rádiu, televizi nebo v novinách. Mlčení je pak spolupachatelstvím. Polarizaci se dokončí sama, což je nežádoucí, ale nevyhnutelné, a proto diskuse o tom je nesmyslná. Automaticky se ti, kteří znají pravdu, začnou vzájemně kontaktovat. Na mnoha místech sestaví informační centra až do bodu, kde se místní diskusní skupiny a akční skupiny budou tvořit koordinované. Důležitá podmínka k tomu je, vybírat členy těchto skupin podle jejich identity. Povolit pouze ty lidi, které lze důvodně přijmout, na základě jejich vlastního prohlášení, že mají osobní vztah s Bohem.

Velké nebezpečí, že budou tyto skupiny oklamány, je tendence k násilí a je třeba se při tomto výběru tomu vyhnout. Jsme stále v období mobilizace a nesmíme nikdy dát důvod k násilí. Pouze v případě, že Duch pravdy (Kristus) přichází, tak jim bude vypovězena válka, jeho roucho je již namočené v krvi.

Nadřazenost podřízené ženy

Nová role ženy ve vývoji lidstva je již předurčena. V současné době se rozvíjí emancipační hnutí, které se projevuje zejména v západním světě, co je výsledkem tohoto vývoje. Znalost konečné fáze zaměřuje tento proces sebeuvědomění správným směrem, s rozdílnou úlohou mužů a žen. Pro muže je to schopnost ducha a pro ženy to je talent duše. Ona bude lepší v její snaze, ničit a dobývat univerzální zlo. To je výzva k podřízenému, žena s osobním vztahem k Bohu, se ujme vedení v nadcházejícím procesu duchovního a morálního přezbrojení v Duchu Pravdy. Byla vytvořena Bohem pro tento úkol, a žádný člověk to nemůže zpochybnit.

To není popření jejího úkolu, sloužit ve vztahu k muži, ale potvrzení, že jejím úkolem je vést boj proti zlu v tomto světě. Ona tak slouží jako první, k vytvoření pořádku ve svých vlastních řadách, a zejména tam, kde se zdá slovo emancipace, jako otevřená pozvánka pro sobecké chování, volný sex, souhlas k potratu nebo k zanedbávání své rodiny. Ona se pokouší vymanit ze satanské indoktrinace, která údajně usiluje o zrovnoprávnění muže a ženy, ale která ve skutečnosti směřuje k odstranění vlivu ženy. Musí si uvědomovat svou vlastní identitu a být připravena přijmout určité množství podřízenosti, aby bylo možné uplatnit nárok na vedení v boji proti zlu. Musí to udělat pro iluzi, vytvořit tak lepší svět, ale pouze proto, aby se zabránilo dalšímu poklesu.

V první řadě musí být zahájen útok na reklamní média, která přispívají k současné duševní otravě, jako centra indoktrinace. Při tomto se nesmíme bát napadat lidi, kteří jsou jejich původci. Pro ně musí být vstup na všechny formy reklamních médií zablokován. To je stejně akt lásky k lidstvu, neboť se skutečně jedná o lidi. Nepřímo popírají Ducha a pocit viny, který na nich leží, je hrozný, protože zasahuje velké množství lidí. Mohou způsobit tolik škody! Na druhé straně, je musíme odradit, pokud chtějí připomínat předchozí výroky.

Druhé místo je vyhrazeno boji proti lenosti, nečinnosti a nuditosti mladých. Nezaměstnanost mladých lidí je největším nepřítelem lidstva, která by měla mít největší prioritu. Ve stejném duchu můžeme zmínit výkon trestu odnětí svobody, drogy a závislost na alkoholu mezi mladými, kteří takto stimulují lenost a nuditost. Trest odnětí svobody by měl být nahrazen co nejdříve pracovní terapií, jako nezbytnou povinností, nejlépe na základě sociální služby nebo vzdělávání v dovednostech, tedy na veřejné práce.

Závislost na alkoholu a zejména léčení vedou k nutkavému sobectví a lenosti, a dokonce k bezbrannosti vůči démonické části našeho dualismu. To vede k selhání lidí v konečné fázi, protože tam nebude žádná možnost pro opravu dalšího života. Je to doslova fatální. Proto je povinné učinit zlom: pracovní terapie nejsou kruté, mají zachránit lidi, včetně dětí, z věčného vyloučení.

Obrovský problém, který moji učitelé jednoznačně preferují, je atomová energie a závody ve zbrojení. Na jedné straně úplná nepřipustnost masivní destrukce a na druhé straně hrozba hnusné, bezbožné společnosti, ztělesněním univerzálního zla - komunismu. Satan svým systémem podřízenosti, který zruší všechny svobody, tvořivost a kreativitu většiny, dává přednost jen malé vybrané skupině vyvolených.

Postoj mých učitelů je lakonický, budeme si muset zvyknout a dojít k názoru, že Zemi bude vládnout v určitém bodě univerzální zlo, a že ozbrojené a obrněné hordy Antikrista přijdou z východu. Dokonce i úplné zničení nikdy neodvrátíme tím, že budeme uznávat Antikrista jako vládce světa, protože je to předurčeno ve Slově.

V posledním případě musí být provedeny mimořádné operace, o kterých nebyla uvedena žádná informace. Jediné, co jsem pochopil, bylo to, že "příroda by byla v rozporu". Atomová nebo bakteriologická válka je a zůstane nepřipustná, druhá je přinejmenším stejně nebezpečná jako první.

Konec diktátu Iarganů.

IARGA pozdravuje Zemi, přejeme vám odvalu a důvěru. Poskytnutí technických informací od týmu z Iargy, je jen otázkou času.

PŘÍLOHA 1

Analogický model

1. Úvod

Tento dodatek není součástí příběhu o stvoření, které je popsáno v náboženských termínech v kapitole 1 (části 2). Je doplňkovým způsobem uvažování, dokázat existenci Boha a používání pojmů času, hmoty a energie. Tyto pojmy jsou také používány ve fyzice. Problém, který nyní vzniká je, že autor bude používat fyzikální koncepce, bez pochopení skutečného významu slov, protože není odborník. Slova atom, pole, hmota, atd., musí být všechna chápána v kontextu této knihy a nemají přímou souvislost s teoriemi, používanými v moderní vědě. Zejména slova „hmota“ a „atom“ jsou nejvíce matoucí, protože autor - Iargan ví o existenci hmoty ve třech konfiguracích (a protilehlou možností, jako antihmota), tj, času a hmoty, fáze a reflexe hmoty (ta, kterou neznáme v našem vesmíru), ale nedokáže interpretovat tyto koncepty kvůli naší nedostatečné znalosti fyziky. Jen víme, že tyto formy hmoty jsou ve spojení s jedním nebo žádným ze směrů šíření atomu v čase, jehož čas je zásadně trojrozměrný. Proto určuje, ve kterém čase mohou tyto konfigurace existovat v našem vesmíru.

V tomto dodatku je popsána tvorba hmoty z ničeho, využitím konceptu časových rozměrů. Vysvětlení časového tvoření je velmi obtížné, protože používá jako komplexní nosič pole nekonečné mohutnosti, a pak se tento koncept nazývá kosmická jednotná teorie pole. Při definici tohoto pojmu, musí být člověk opatrný, protože tato teorie je jiné základní povahy, než stávající jednotná teorie pole, zde na Zemi. Naše jednotná teorie pole se snaží sjednotit čtyři základní síly v přírodě, které jsou elektromagnetická, slabá a silná nukleární síla a gravitace. Sjednocená teorie pole, takto přijatá je nejvýznamnější. Vědci hledají její původ v Einsteinově obecné teorii relativity, která sama o sobě vysvětluje hmotu a energii, pokud jde o prostor a čas.

Problém je najít způsob, vysvětlující duchovní nebo esoterickou realitu, kosmické časové pole. Na jiných planetách je tento problém vyřešen tím, že ho vysvětlí základní pojmy z kosmické sjednocené teorie pole. Elementární funkce těchto pojmů lze chápat jako mechanické instrukce, na modelu demonstrujícím kosmické časové pole vizuálně.

Proč uvést v této komplikaci popisnou teorii, kterou pravděpodobně pochopí jen několik málo jednotlivců? Tohle se autora moc netýká, on jen vykonává svou práci. Jeho Iarganští instruktoři udali tři důvody, proč zveřejnit pojmy této teorie:

1. budoucí integrace vědy a náboženství vyžaduje materiální důkaz Boží existence. Toto vysvětlení by mohlo být začátkem výměny mezi těmito dvěma obory.

2. V předchozím příběhu o Stvoření je omezení nekonečnosti vysvětleno jednoznačně, ale pracovní princip byl zcela opomíjen.

3. Kosmická jednotná teorie pole, publikovaná v této knize bude jediným možným ověřením skutečné identity této knihy, která poskytuje odkaz na budoucí rozvoj lidské rasy.

2. Fyzická aproximace z ničeho.

Jedna z teorií ve fyzice je, že všechny atomy a energie se skládají z vibrací vln energie. Ve hmotě jsou uspořádány tak, každý atom nebo forma energie jsou vytvořeny vibracemi. Fyzikální představa popisuje nicotu, jako vibrace myšlenek a netýká se duchovních aspektů a vědomí hmoty. Takže nerozlišujeme mezi "nic" a duchovní informací. Uznáváme pouze hmotný aspekt nicoty.

Pokud je vše jen vibrace nebo vlna, pak není třeba mluvit o hmotě nebo energii, neboť vznik něčeho je v podstatě založen na této koncepci vibrací. Prvotní vibrace může být popsána jako nekonečná v čase, nekonečná ve všech jejích aspektech a možnostech, nekonečná ve frekvenci a amplitudě a existuje ve všech časových směrech. Je neměnná, nadčasová a silná pro všechny omezené vibrace v každé vázané podobě. To je všeobecná definice.

V tomto výkladu není nic jednoduché pochopit. Před stvořením, nekonečná a všemocná vibrace existovala, ale vibrace v jakémkoli směru, nekonečné frekvence a amplitudy není vibrací. Zdánlivý paradox lze odstranit tím, že řekneme: pouze v okamžiku, kdy tato nekonečná vibrace zablokuje sama sebe interferencí, budou v mžiku vytvořeny všechny spojené vlny a frekvence. Tento stav je velmi blízko k existenciálnímu pohledu na stvoření z ničeho, viz kapitola 1.

Nicota zde nemá žádnou protiakci, ale na rozdíl od všemocné vibrace, se může projevit pouze jako protiklad toho, že umožňuje existenci ničeho. Tak lze také konstatovat, že veškeré vibrace byly vytvořeny proto, aby se nicota vážala mechanismem interferenčního vlivu - protisměrné vibrace nekonečné síly, která zablokovala nekonečné možnosti těchto vibrací. Tento vesmír lze považovat pouze za omezené, spoutané nic.

(Pozn. překl. – Vesmír je pouhou představou v mysli Boha...)

3. Hraniční všemocné nekonečné vibrace, kosmické časové pole.

Jedním ze základních principů, na nichž je mechanismus vibrací založen, je: Pokud je jedna vlastnost výsledkem něčeho, pak je vázána na něco, co bude závazné pro všechny vlastnosti a síly tohoto něčeho. V nekonečnu nemůže existovat konečné. Pro omezení všemohoucích vibrací stačí vázat pouze jednu z možného nekonečného počtu možností. Vzhledem k tomu, když chceme něco malého vytvořit z ničeho a nic nemůže být změněno nebo neodvolatelně zrušeno pak výsledkem je skutečnost. Případně, pokud tam bylo jen trojrozměrné rotující časové pole, jako možnost vzniku praatomu v nekonečném nic, pak konečným výsledkem je skutečnost. Atomové pole by muselo být nekonečné síly, jako nosné pole, působící proti všemocné vibraci kosmického časového pole.

4. Vytvoření může existovat jen jako výsledek protiváhy.

Jednou z funkcí nosného pole je časová synchronizace, jako vesmírná protiakce, a proto tam nemůže být „nic“. Hmota a energie nemohou existovat samy o sobě z ničeho. Princip synchronizace času je dán takto:

I. Čas je pouze relativní pojem, je to pohyb nebo rozvoj, alespoň ve vztahu k dalšímu pohybu času.

II. Kosmický zákon protiváhy určuje, že druhé musí vyvažovat první. Takže čas může existovat pouze v souvislosti s druhým časem, přesně proti směru času (běží zpět ve vztahu k naší době).

III. Čas existuje pouze v přítomnosti atomů nebo hmoty. Pak zpětný chod času může existovat pouze u věci, v níž je šíření času opačné, běží zpět ve vztahu k nám. Antihmota nebo odraz antihmoty nemůže existovat v našem vesmíru s opačným elektrickým nábojem, s ohledem na náš známý stav hmoty. Otázkou zůstává projev zpětného času v antivesmíru, který v tomto dodatku nemá žádný význam.

IV. Vzhledem k tomu, že hmota ani energie nemůže existovat v ničem sama o sobě, tak stejné množství hmoty opačných vlastností, musí existovat v protějším vesmíru, která je přesně podobná té v našem vesmíru. Tato rovnováha hmoty a energie je tak přesná, že ani jeden přebytečný atom nemůže existovat.

Toto vysvětluje téměř jako definice kosmický zákon protiváhy. **Musí zde být alespoň jeden druhý vesmír, přesně stejný jako ten náš, kde čas běží pozpátku podle nás**, ale je to normální, pro život v tomto vesmíru. V následujícím si ukážeme, že nejsou jen dva, ale jedenáct jiných vesmírů vedle našeho, které jsou nezbytné pro udržení kosmického zákona protiváhy.

5. Pole časové synchronizace.

Zákon protiváhy se vztahuje i na čas. Směr času je opačný a rychlost času je stejná, jako naše. **Čas je šíření vibrací po atomech.** Pak vibrace atomů v obou vesmírech jsou stejné, ale opačného směru, vzhledem k nadčasovosti. To je možné pouze tehdy, pokud jsou tyto časy způsobeny jedním časovým polem.

Definice pole (všech polí ve fyzice) je: Dojde-li k jevu a stejný jev se koná i někde jinde, bez mechanického nebo viditelného spojení mezi těmito jevy, pak tyto jevy jsou způsobeny polem. Časová synchronizace nastává také podle této definice. Vibrace atomů v našich vesmírech jsou podobné, protože k vibracím atomů našeho a antivesmíru dochází i přes obrovský rozdíl v čase a bez ztráty energie. To je asi 30 miliard let od vzniku velkého třesku, mezi těmito dvěma světy.

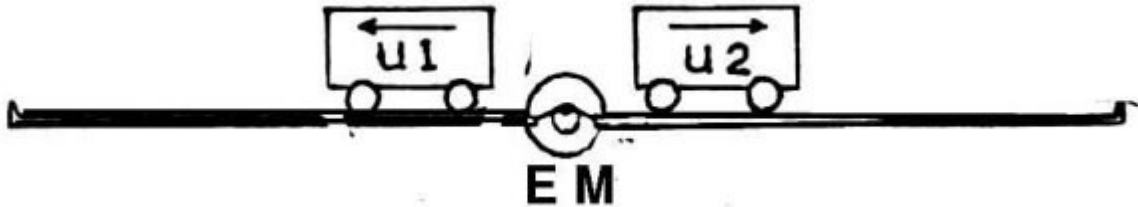
Zákon zachování protiváhy je v příčinné souvislosti se zákonem zachování energie v každém vesmíru. Každý vesmír je uzavřený systém, bez ztráty energie mimo sebe. Množství hmoty a energie, zůstává po vytvoření vesmíru konstantní. Ztráta energie je nemožná, protože čas je vázaná energie, šířící se směrem dopředu, zatímco časově omezené hmota a energie antivesmíru se šíří v čase zpět. Tyto vesmíry jsou odděleny časovou bariérou, přes kterou neprojde žádná známá energie ani život. *(Podle informací v knize UFO kontakty z planety KOLDAS a také od kontaktérek Asket a Semjase, existují metody, jak navštívit opačný vesmír, ale není možné se ho dotknout, vyhledejte si to v případě zájmu. Pozn. R.Ø.)*

6. Co je nadčasová vibrace nebo vlna?

Otázkou je, jak funguje pole zachovávající časovou synchronizaci atomových vln mezi vesmíry, oddělenými miliardami let. To je možné pouze v případě, že synchronizace stojí v čase, ale existuje současně ve všech dobách, které uplynuly od začátku velkého třesku, a také v celé budoucnosti. Věčná vibrace není normální pohyb v čase, ale amplituda šíření pole, alternativně dopředu a dozadu v čase. Časová synchronizace je pravidlo, kterým náš vesmír zachycuje každou

dopředu se pohybující vlnu času a antivesmír zachytí každou zpět se pohybující vlnu jedné a téže věčné vlny.

Na jiných planetách existují jednoduché mechanické modely, vysvětlující funkci synchronizace času. Jeden takový model je velmi podobný naší známé modelové železnici, na které jsou dva malé vagónky. Model má stejné délky kolejnic, řekněme 1,50 m na každou stranu, které jsou v přímé linii s dalšími.

Obrázek modelu vozů s elektrickým motorem pohonu, který má na ose vačku, a tak kolejnice vodorovně vibrují.

Železniční vozy modelu demonstrují princip nadčasové vlny. Vibrace je přítomna v každém bodě kolejnice, kdykoli v průběhu celé doby procesu. Takže od okamžiku velkého třesku (spuštění motoru), až do konce existence. (Vypnutí motoru.)

Kolejnice jsou namontovány na malých pružinách, aby mohly vibrovat dopředu a dozadu v horizontálním směru (zleva doprava a zpět). Obě kolejnice jsou v dotyku s malým elektromotorem s dvojitou vačkou, každá pro jednu kolejnici. Necháme kolejnice vibrovat do asi 1 mm lineární vzdálenosti, dopředu a dozadu. Amplituda je dost malá na to, aby byla pro oči viditelná. Pak umístíme malý vozík na každou kolejnici, každý vůz zachytí impuls na jednom ze soukolí, takže vozík může jezdit pouze v jednom směru. Pohyb v opačném směru je blokován. Tyto vozy jsou umístěny proti sobě v době, kdy elektromotor běží. V případě, že kola mají stejný rytmus, jako mechanismus vibrátoru, vozy pojedou od sebe navzájem stejnou rychlostí, na konec každé kolejnice.

Pomocí tohoto jednoduchého modelu časové synchronizace, pro atomové vibrace obou odlétajících vesmírů, objasníme věčné časové pole, "existující vždy a všude", jak bylo dostatečně prokázáno. Stejně to platí pro světlo. Je nemožné udržet časový tok energie časového pole pro dva rozcházející se vesmíry, protože nemáme nevyčerpatelný zdroj energie, k udržení časového toku? To je jeden z důvodů, proč jednorozměrné časové pole není možné. Pouze trojrozměrné časové pole, které obklopuje sama energie časového toku, umožňuje našemu vesmíru a ostatním vesmírům existovat.

7. Princip (mechanismus) ke konečnému vytvoření. (Interference)

Dosud byla uvažována funkce časové synchronizace nosného pole. Nyní budeme diskutovat o médiu k zachování a udržení stálé vibrace. Je to nekonečná energie pole, nesoucí veškerou hmotu a energii, od okamžiku velkého třesku, kdy nekonečná prvotní vibrace stimulovala nosné pole. Tento mechanismus blokace je dobře známý a je založen na principu interference vln. (Interference světelných vln je dnes důležitá v laserové technice.) Interference je sloučení nebo rozdíl amplitud dvou nebo více vln. V případě, že vlny se šíří proti sobě paralelně a frekvence vln jsou stejné, pak nastává vzájemné zesílení nebo útlum intenzit vlny, v závislosti na fázi mezi těmito vlnami.

V případě, že fáze jdou proti sobě a amplitudy vln jsou stejné, je možné úplné utlumení. To je princip spojení s nekonečnem. Je-li vlna nekonečná a projevuje se v jednom časovém směru, automaticky je vytvořena úplná neutralizace, která vyvažuje nekonečno, takže nic nezůstane. Nekonečná prvotní vlna je blokována v okamžiku, kdy se sama vytvořila, a tak vlastně nikdy ve skutečnosti neexistovala. Byla to ve skutečnosti transmutace nekonečna; proměna nekonečné vibrace nekonečné amplitudy a frekvence nosného pole nekonečné energie, která byla zablokována interferencí.

8. Časově vázané vibrace nebo vlny.

Prvotní vlna je omezena v systému třídimenzionálních časových os (směry šíření) interferencí a uzpůsobením pro nekonečné, nadčasové a nehybné silového pole. Jak by mohly jinak existovat následné nadčasové vlny, které synchronizují náš vesmír?

Je chybné předpokládat, že kompenzací všemocné vibrace budou všechny konečné vlny také zrušeny. Je to pravý opak. Vibrace s nekonečnou frekvencí není ve skutečnosti vibrací. Nekonečná frekvence by zabránila vibraci, protože vibrace může existovat pouze jako konečná. Jakmile odstraníme nekonečno, předpoklad zanikl a jako možná je jen vázaná vlna. Je to nosič silového pole, i když nekonečné síly a hustoty energie, která zde získává svou konečnou hodnotu, kvůli interferenci. Všechny nekonečné vlny jsou, jako ukotveny do nekonečna a proto jsou nezničitelné. Nicméně patří do nekonečna a nejsou samy vázány časem, jsou vytvořeny navždy, jsou to věčné vlny statického, neměnného a trvalého pole nekonečné síly. *(To musí být to, co dánský mudrc Martinus nazýval X2- princip a prvotní touhu. Pozn. R.Ø.)*

Z tohoto důvodu mohou všechny časově omezené vlny, jako je světlo, radiové vlny nebo gravitace, existovat v prostoru bez ztráty energie a neexistuje prázdný prostor ve vesmíru, které je jiný, než modulovaná struktura nosného pole. Je to jeden z nejúžasnějších doteků génia Stvořitele, že nevibrující nekonečno bylo přeměněno bez ztráty na médium nesoucí všechny časově omezené a bezčasové vlny. Několik vlastností tohoto média může být změřeno přístroji, druh jeho struktury nelze objektivně pozorovat, je to esoterické fluidum nebo nekonečná láska a vůle Otce, který je příčinou celého Stvoření.

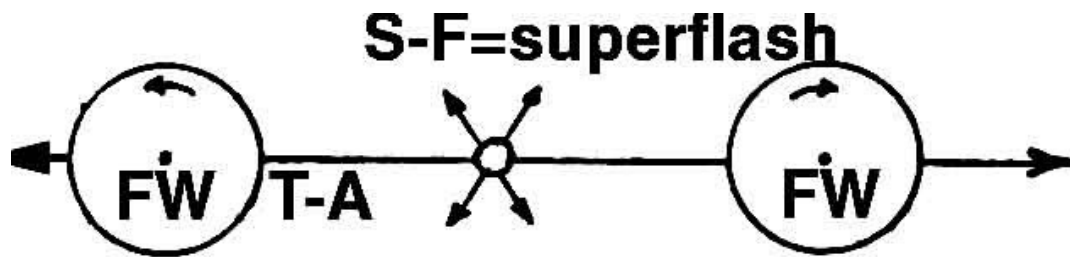
9. Nepředstavitelný trojrozměrný čas.

Jedna časová osa by znamenala pouze jeden směr šíření časové vlny. V nekonečnu mohou existovat všechny směry vibrací, a proto také všechny směry šíření času. Otázkou je, zda v nekonečnu může být omezen čas jen na jeden směr a druhý současně existující směr šíření, jdoucí opačným směrem?

Jeden způsob, jak odpovědět na tuto již byl uveden v předchozím odstavci, ve kterém bylo uvedeno, že energie časového toku prvotní vlny obou vesmírů, není uzavřený systém. Dalším pravděpodobná odpověď může být tím, co vyplývá z úvahy.

Atom je kauzální pro časoprostorové rozměry, díky svému vytváření v čase s vlastností, jak výše uvedeno. Prostorové vlastnosti jsou snadno pochopitelné, protože atom zabírá jistý prostor. Je v trojrozměrném prostoru, a proto vytváří čas ve třech rozměrech. Pokud by všechny atomy byly dvourozměrné, pak celé stvoření by bylo v rovině, prostor by nebyl větší, než plocha nebo zakřivená rovina *(jako list papíru. Pozn. R.Ø.)* Tento časový prostor není nic víc, než vázaná část nicoty, která je naplněna hmotou nebo energií. Cokoliv, co prostor rozlišuje podle času a není bezrozměrné, je zaviněno atomy nebo energií. Pokud atomy mají tři prostorové rozměry, pak nadčasové vlny vytvářející atomy, mají také tři rozměry.

1. Nadčasový praatom pole má tři dimenze času.
2. Nadčasové vlny nemohou být vázány jen na jedné ose, ale musí nutně mít tři časové osy.
3. Nadčasový atom pole by se měl skládat ze třídimenzionálního točivého pole nekonečné síly, které je oslabené samo o sobě interferencí. To postihuje zákon kosmické protiváhy k věcem. Atom takového točivého pole má šest časových os, ale v zásadě těchto šest os může být vždy sníženo na tři časové rozměry, žádná další redukce není možná.

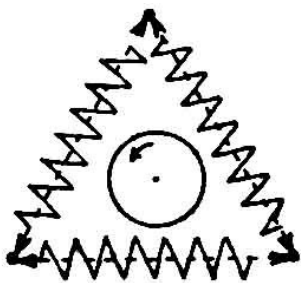
Obrázek jedné kosmické časové osy.

V následujících odstavcích analogového nosiče modelu pole je ukázáno, proč atomové pole musí být trojrozměrné a ne dvojrozměrné.

10. Šest časových os vytváří kosmické budící pole.

Jak lze stanovit, že nosné pole veškeré hmoty ve dvanácti vesmírech má šest časových os? První část odpovědi je jednoduché vysvětlení. Známý princip točivého pole na Zemi, je elektrický třífázový synchronní motor.

Tento typ elektromagnetického pole se skládá ze tří lineárních magnetických polí, která jsou uspořádána v úhlu 120 ° kolem rotoru. Zavedením tří střídajících se magnetických polí, která mají stejnou frekvenci (řekněme 50 Hz), a jsou od sebe fázově posunuté o 120 stupňů. Každé střídavé pole je samo o sobě přesná lineární vibrace, orientovaná jedním směrem. Točivé pole existuje pouze tehdy, když jsou všechny tři lineární vibrace v kombinaci s fázovým vztahem mezi nimi. Takže se vytvoří dvoudimenzionální točivé pole v prostoru. To může donutit kus magnetického materiálu, otáčet se kolem své osy, s velkou silou.

Princip elektrického třífázového synchronního motoru.

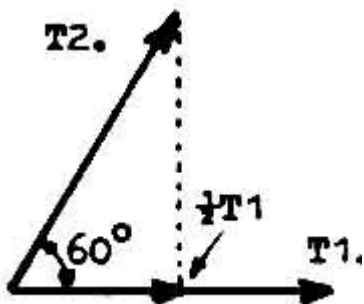
Skutečnost, že je možné vytvořit rotující pole spojením tři lineární střídavých vln neznamena, že to musí být stejné pro oblasti nekonečné síly, vln může být více než tři, ale to není příliš pravděpodobné, jako první odhad, protože tři hlavní vlny (rovnostanný trojúhelník), jsou nej-jednodušší a nejučinnější. Podle tohoto principu, pro trojrozměrné pole je třeba mít šest lineárních vln, nutných pro vytvoření rovnostanné trojúhelníkové pyramidy, ale proč úhel 60 stupňů mezi časovými osami? Nejprve může být odpověď zdůvodněna velmi jednoduchým způsobem, druhý způsob je složitější, ale více k věci.

Jednoduchý způsob uvažování, k odvození odpovědi na tuto otázku o 60 stupních je následující. Atom hmotného pole má prostorovou strukturu, a proto časové osy musí být umístěny tak, že tvoří uzavřený trojrozměrný geometrický objekt, protože energetické toky v čase, musí být uzavřeny v sobě, v důsledku zákona z protiváhy.

Časové osy tvoří přímky, které nemohou být rovnoběžné, protože paralelní časové osy tvoří jeden tentýž časový směr. Nejjednodušší trojrozměrný uzavřený objekt je rovnostanný trojúhelník. (*Podle mě je to koule. Pozn, překl.*) Není žádný důvod předpokládat, že by to neměl být symetrický trojúhelník, pokud je čas považován za trojrozměrný, naopak, musí být umístěn symetricky ve všech polohách. Tak to je prostě rovnostanný trojúhelník, jehož ramena mají stejnou délku. Neexistuje žádný jiný jednoduchý objekt v trojrozměrném prostoru, s těmito požadavky.

Sofistikovanější odpověď na otázku 60 stupňů, je dána tentokrát přístupem k otázce vztahu časových frekvencí mezi jinými vesmíry (ostatní časové osy). Čas je šíření vln z atomů, které určují směr z minulosti do budoucnosti. Současně je tato tvorba času nebo nadčasové vlny lineární fází vlny, kombinující zachování atomového točivého pole. Problém je v tom, že "naše" atomy nemají znalosti správné frekvence ostatních časových os, protože se nešíří stejnou rychlostí, ale pokračují v čase.

Proto je zřejmé, frekvenční posuv, druh Dopplerova posunu, kterou frekvence "ostatních" časové osy je zkušený "naší" atomu. Je třeba si uvědomit, že nadčasové vibrace ostatních vesmírů existují také v našem vesmíru. Na první pohled se zdá nemožné, že rotující pole mají konstantní fázový posuv, protože mezi vibracemi různých frekvencí, konstantní fázový posun není možný, pokud frekvence jsou spojeny k sobě navzájem konkrétním způsobem. Musí být harmonické. Dvě vibrace jsou harmonické, pokud přidružené frekvence mají konstantní poměr mezi sebou, stejný, jako je 1: 2, 1: 3, 1: 4, atd. Nadčasové vlny mohou existovat pouze tehdy, když jsou kmitočty, které spolu souvisí jsou v harmonickém poměru 1: 2. (*Cos 60 st. je 1/2. Pozn. překl.*)

Obrázek vysvětluje frekvenci posuvu pro úhel 60 stupňů na časové ose.

Poměr frekvence je dán úhlem mezi dvěma časovými osami, jak je vidět na obrázku. Náš čas je ve směru T1, zatímco jiný je zobrazen jako T2. Doba pohybu dopředu (od minulosti do budoucnosti), je v našem vesmíru, zatímco zpětné impulsy nadčasové vlny si ponechají zisk z rotujícího pole "našich" atomů. Kdyby druhá časová osa byla v pravém úhlu (90 st.) k naší ose T1, tak nedostaneme žádný zisk, tato časová osa jako by neexistovala.

Jak je vidět na obrázku, vzhledem k úhlu 60 stupňů, tak "náš" atom má přesně poloviční čas, rychlosti druhé časové osy, a to dělá frekvence harmonické, neboť $T1 = 2 \times T2$, výsledek je nejjednodušší harmonický poměr 1: 2, závisí pouze na úhlu (průmětu) 60 stupňů mezi dvěma časovými osami. (Pythagorova věta pro pravoúhlé trojúhelníky).

Všechny ostatní možnosti a další harmonické poměry nedávají nedestruktivní příspěvky pro nezbytné rušení zesílení. Ostatní excitace vyššího řádu harmonických poměrů dávají složitější struktury časových os atomového rotačního pole a nemohou být stabilní. Také proto, že zpětná vazba páru polí, k celkové hmotnosti (setrvačnosti) vesmírů není optimalizována (viz následující odstavce).

To předpokládá současně existenci většího počtu souběžně existujících vesmírů, což se zdá být velmi nepravděpodobné, pokud by jejich počet byl vyšší než dvanáct. Proto se musíme rozhodnout pro nejjednodušší trojrozměrné geometrické formy - rovnostranný trojúhelník a pyramidu. (*Nebo pravidelný čtyřstěn? /Trojboká pyramida/ Pozn. překl.*)

11. Starověký symbol Boha, Davidova hvězda.

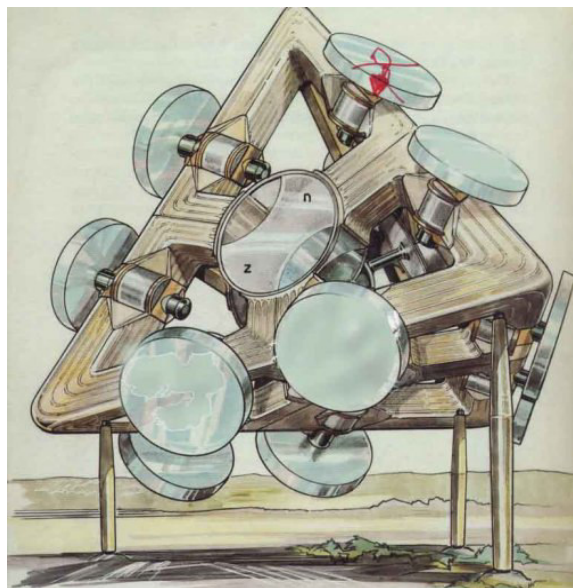
Je třeba shrnout výše uvedené problémy našeho principu:

1. Volba mechanismu omezení, určuje existenci všech typů nadčasových vln, mezi kterými je nejsložitější trojrozměrné rotující časové pole.
2. Omezení nastává interferenčním oslabováním původního nekonečného pole vibrací (jako možnost), což vyžaduje časové osy ve třech rozměrech.
3. Časová osa je součástí nekonečného silového pole. Toto existuje pouze jako jedna lineární vibrace.
4. Pro trojrozměrné točivé pole je třeba alespoň šest lineární vln, které jsou umístěny prostorově v čase s úhlem 60°, mezi časovými osami.
5. Úhel 60° je možné vytvořit pouze se zdánlivého frekvenčního posunu, pro zachování harmonické vibrace točivého pole.

Tyto úvahy určují mechanismus blokování nekonečna. Skládá se ze šesti časových os, které tvoří uzavřený trojrozměrný objekt, který vytváří a omezuje rychlost rotujícího atomového pole. (*Merkaba? Pozn. překl.*) I když každá osa nese dva vesmíry (vesmíru a antivesmíru), v děsivé hloubce kosmického prostoru je dvanáct odlišných vesmírných struktur, které jsou odděleny nepřekonatelnou bariérou času. Nejen že je tam jedenáct jiných vesmírů odlišných od našeho, ale všechny jsou zakotveny ve stejném kosmickém nebo geometrickém prostoru. Všechny vesmíry mají stejnou velikost a stejný obsah energie. Geometrický prostor je nezbytně umístěn v nicotě - v níž se všemocná vibrace interferencí zruší. Je to místo pro vlny, které se navzájem prolínají, ale světelné vlny se navzájem neovlivňují. Není nutné, aby každý atom měl dvanáct výběžků ve stejném prostoru v čase. (*Sněhová vločka?*) Nebo je to důležité a znamená to, že každá lidská bytost má dvanáct obrazů sebe sama, aniž bychom o tom věděli?

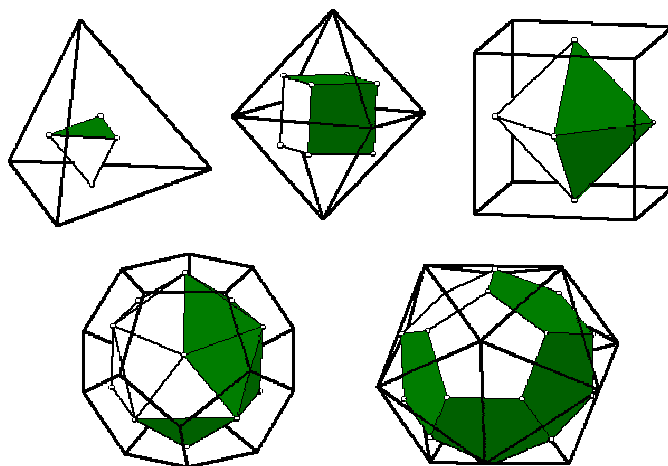
Jedná se o mechanismus synchronizace rušení nadčasových vln, které oddělují vesmíry v každém bodě prostoru a současně zachovávají šíření času v každém vesmíru.

Rovnostranný trojúhelník je symbolem Boha - Otce, takto je známý všude ve vesmíru (po ukončení vesmírné izolace). Víme, že je spojen s obráceným rovnostranným trojúhelníkem, jako Davidova hvězda, která má také šest časových os, s úhly 60 stupňů. To znamená, že princip omezení byl objeven lidstvem již před staletími, ale my jsme pochopili jeho význam jen nedávno.

Technické informace předané týmem z Iargy, jejich popis k otázkám času a dalším.

(Doporučuji si vyhledat článek pod názvem „Dualita platónských těles.“ Pozn. překl.)

obrázek bude popsán později

12. Model budícího pole.

Kosmické nosné pole veškerého prostoru a hmoty vykonává šest funkcí, z nichž některé již byly obecně popsány. Nosná vlna nekonečně silného silového pole, zablokovaná sama v sobě, obsahuje fluidum nesoucí všechny vlny bez zeslabení, stále udržované intenzity.

Orientace časových os vesmírů, bez ohledu na vše, poskytuje strukturu pro nosnou vlnu tří dimenzí, ohraničenou láskou a vůlí, která vytváří náš život a existenci. Funkce synchronizace času uzavře všechny vesmíry v železném sevření, podle zákona kosmické protiváhy, odkud žádný atom nemůže uniknout.

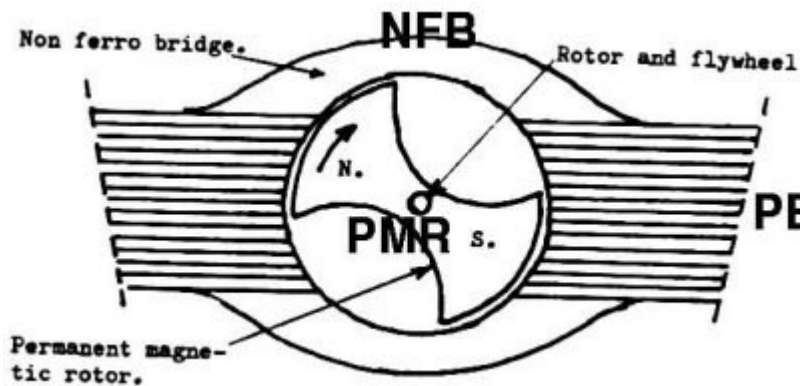
Princip zpětné vazby času, k celkové hmotnosti vesmíru, je funkcí vazebního pole, protiváhy (a interference) pro časově omezená vlnění. Funkce nadčasového praatomu pole, základu všech atomů, je jako v případě programu z vysílače, který obsahuje kód hmoty, z něhož vznikají všechny atomy, jako jeho vzdálené projevy. Tato funkce nositele absolutního, veškerého poznání a cíle vědomí, se projevuje jako zákon přírody a inteligentní cíl života: spojení s duchem Božím.

Poslední funkce se týká existenciálních aspektů, které byly zmíněny v předchozí části této knihy. První analogový model byl mechanický, konstrukce modelu vysvětlovala kosmické nosné pole pomocí symbolů. Tento další model byl postaven na jednom místě obydlené planety, na vysoké hoře a měřil mnoho metrů. Bylo to setkání s místem pro rozjímání, pro inteligentní rasu a oddanost k jejímu Stvořiteli. Byl to symbol, který většina rasy uznala jako cíl stvoření a současně

znamení, že kosmická izolace byla zrušena. Další funkce nosného pole bude probrána s pomocí tohoto mechanického modelu.

Technicky se model skládal z šesti hran obrovské rovnostranné trojúhelníkové pyramidy, postavené z pevných hladkých železných tyčí. Mnoho metrů tlusté hrany pyramidy obsahují impozantní množství rovnoběžných železných tyčí směrem k okrajům, které jsou zasazené v jakési umělé pryskyřici, v návaznosti na proces podobný lití betonu. Železný rám byl vytvořen zejména kvůli vedení magnetických impulsů vysokého výkonu, bez větších ztrát. Nosná funkce kosmického časového pole, která v první řadě udržuje nadčasové vlny, je symbolizována v modelu. Magnetické impulsy v okrajích pyramidy běží dopředu a dozadu jako nadčasové vlny v realitě.

Se vztahem k ostatním hranám pyramidy, jsou magnetické impulsy fázově posunuty. Problém je v tom, že až dosud chybělo dopředné šíření v čase. Ve skutečnosti jsme hledali ekvivalent dvou malých vozíků na vibrující koleji. Řešení lze nalézt v symbolu rotujícího setrvačníku, jako atomu, jehož rotace je spojitá v čase, ale je ve skutečnosti představuje rozšiřování času. Proto je kovový rám pyramidy přerušen na dvou místech, v každé ze šesti hran pyramidy. V tomto bodě je vsazen lineární magnetický impulsní motor, připevněný na ose, na níž je namontován velký setrvačník.

NBF = Izolační spojení
 PE = Hrany pyramidy a měkké železné tyče
 PMR = Permanentní magnetický rotor
 Setrvačník symbolizuje nejen šíření času, ale také setrvačnost hmoty, proto setrvačník představuje ve skutečnosti celkovou hmotnost vesmíru.

Tento typ magnetického impulsního motoru nelze samotný spustit, proto na vnitřní straně, na ose setrvačníku je namontován startovací motor, namontovaný pouze za účelem spouštění. Jedna otáčka synchronního motoru udržuje přesný počet otáček stejné frekvence, střídavého magnetického pole. Takže v každé z hran pyramidy jsou namontovány dva synchronní motory, celkem tedy dvanáct setrvačnicků. Každé dva setrvačnicků se otáčejí v opačných směrech, aby symbolizovaly šíření opačného směru času. Tento typ lineárního impulsního motoru byl zvolen z toho důvodu, že se může otáčet v obou směrech.

První analogový model.

Na jedné straně trojúhelníkové pyramidy (pravidelný čtyřstěn?), je šest synchronních motorů v železném rámu, ukazujících točivé magnetické pole, při pohledu ze středu strany. Každá hrana pyramidy má správný fázový posun, s ohledem na další strany trojúhelníku. První model má čtyři centrální rotační generátory magnetického pole ve středu každého trojúhelníkového strany. (Viz obrázek z rozložené pyramidy s uvedením aktuální fáze posuvu).

Tyto čtyři synchronní (třífázové) generátory jsou spojeny dohromady prostřednictvím převodovky a jsou poháněny hlavním elektrickým motorem (není znázorněn na obrázku). V

důsledku toho čtyři třífázové generátory splňují synchronizaci a konstantní fázové posuny pro setrvačníky na hranách pyramidy. Čtyři samostatná rotující pole, společně iniciují komplexní trojrozměrné rotační pole nosiče (nebo pole atomu). Nevýhodou prvního modelu je to, že je ve větším rozdílu od skutečnosti, protože atomové pole není symbolizováno jako jedno třidimenzionální točivé pole. Nicméně ukazuje, jak si lépe představit složitou rotaci ve třech rozměrech.

Druhý neboli skutečný analogový model.

Tento mechanický model má pouze jeden centrální generátor uprostřed pyramidy, namísto čtyř generátorů točivého pole u prvního modelu. Všechny magnetické vlny v okrajích pyramidy jdou rovnou do středu pyramidy. Rotor 3-dimenzionálního rotujícího generátoru je jako jo-jo s kulovými koncovými plochami.

Vyžaduje to dotek génia, poskytnout hnací spojení mezi centrálním motorem a sférickým rotorem, který má být spuštěn v komplexním otáčení. Šest diametrálně rozdělených pólových nástavců, v poloviny hran pyramidy, kolem tvaru kulového rotoru, ve dvojicích, se třemi kolmými osami, představuje kartézský souřadnicový systém. Tak se ukazuje, že šest časových os k okrajům pyramidy je možno převést do tří hlavních časových os centrální oblasti. Dohromady to imituje trojrozměrný čas, který kauzálně vytvoří trojrozměrný prostor našeho vesmíru.

Principy prvního a druhého analogového modelu jsou ekvivalentní. Jednu verzi je možné převést na druhou, například konverzi čtyř rotujících polí na jedno trojrozměrné otáčení ve středové hmotě pyramidy.

Model může být spuštěn zapnutím třináctého hnacího motoru. Vzhledem k tomu, setrvačníky dosáhnou rychlosti startovacího motoru, který lze vypnout a pouze centrální motor pak pohání celý gigantický model. Podstatou je, že všechny setrvačníky mají stejný počet otáček. Všechno to jsou synchronní motory nebo generátory. Pak setrvačníky můžeme označit a osvětlit stroboskopickým bleskem. Při pohledu běžným okem se zdá, že se nepohybují, ukazuje to synchronní rotaci a konstantní fázové posuny mezi setrvačníky.

Tyto mechanické modely jsou určeny k vysvětlení nepředstavitelného stvoření z nicoty, symbolickým napodobováním nosného pole. Nicméně to je jen slabý symbol stvoření. Nosné pole je esoterické medium, transmutace absolutního ducha nebo vědomí, je to duchovní síla pole nekonečné síly, která je přítomna všude ve vesmíru.

Imitace funkce nosného pole.

Přesto, analogie skutečnosti je neuvěřitelná. To bude uvedeno v příštím vysvětlení pěti funkcí kosmického nosného pole.

Nosná funkce

Základem nosného pole je nekonečná síla pole, vytvořená zpomalováním původní nekonečné vibrace. Způsob iniciace tohoto silového pole, je šesti svazky železných tyčí, jako okrajů pyramidy. Ve skutečnosti je trojrozměrné magnetické točivé pole v našem modelu způsobeno lineárními vlnami na každé časové ose. Nadčasové vlny se pohybují střídavě dopředu a dozadu, jako v našem modelu. Otáčející se setrvačníky reprezentují hmotu vesmíru a jejich rotace je rozšiřování v čase.

Orientace časové osy, pokud jde o „nicotu“.

Vzájemná poloha jedné časové osy ve zdánlivé „nicotě“, hraje ve skutečnosti důležitou roli v orientaci vesmírů, při určování směru každé časové osy. Zde první model zobrazuje zastoupení čtyř třífázových synchronních generátorů, v plochách pyramidy. Pouze s rozložením trojrozměrného otáčení do čtyř směrů, lze prokázat, že jedno trojrozměrné točivé pole nepustí žádnou zbývající složku do nicoty, zatímco na rozdíl od dvojdimenzionálního točivého pole nemohou být zrušeny, takže zbývající složka bude vždy existovat v nicotě. To lze vysvětlit tím, že vzhledem k ostatním plochám pyramidy, se svými šesti setrvačnicí na okrajích, je to analogie pro dvojrozměrný nosič pole. Točivý impuls setrvačnicí je kompenzován protiběžnými otáčkami, ale zůstává točivý impuls centrálního třífázového generátoru. To může být změřeno i navenek. Vyžaduje to čtyři pole třífázových generátorů a k zachování celkové souměrnosti kompenzovat tyto rotační impulsy. S touto trojrozměrností nosného pole se ukázalo, že orientace časové osy, vzhledem k nicotě je určena.

Funkce synchronizace času.

Působivý model napodobuje časovou synchronizaci a zároveň udržuje kosmickou rovnováhu, podle níž vesmíry mohou nadále existovat. Otáčení obou setrvačnicí na ose, v opačných směrech stejnou rychlostí, napodobuje kruhový pohyb nadčasových vln, které postupují přesně synchronně, a ruší jejich vzájemnou vazbu.

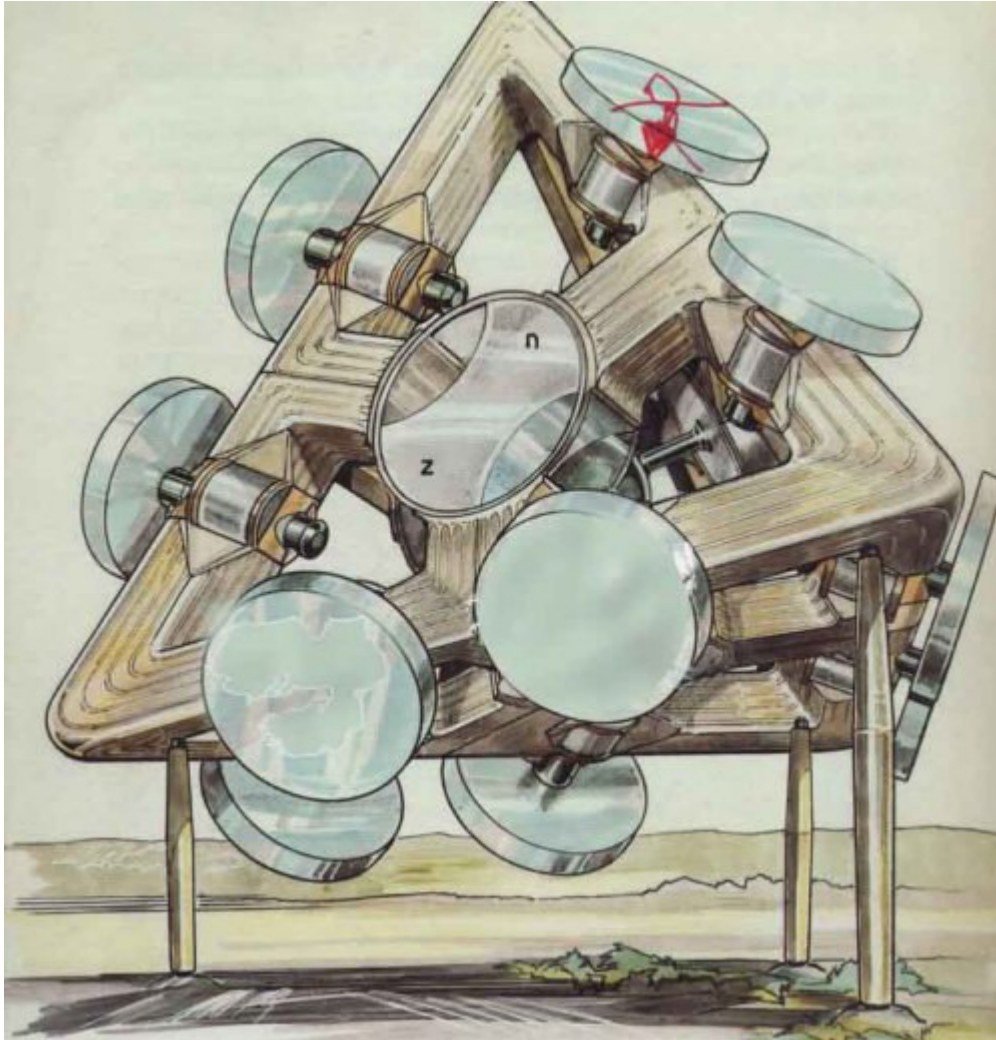
Dvanáct kosmických systémů běží bez jakéhokoli oslabení, od jejich počátku, toto perpetuum mobile pokračuje až do věčnosti s absolutní přesností časové synchronizace. Pokud předpokládáme, že model běží beze ztrát a bez použití věčného hnacího motoru, tak bude pokračovat v pohybu synchronně, vzhledem k setrvačnosti setrvačnicí a skutečnosti, že synchronní lineární impulsní motory mohou fungovat stejně jako generátory.

To symbolizuje další vlastnost kontinuálního kruhového pohybu nadčasových vln, protože každá vlna někde v modelu pyramidy má v každém okamžiku i opačnou hodnotu, což vede k celkové nule v každém okamžiku. To je zákon o zachování nicoty.

Vazební funkce pole

Časová synchronizace sama neurčuje pevné spojení trojrozměrného nosného pole s principem kosmické protiváhy. Kromě toho je významný efekt realizován ze zpětné vazby gigantické hmoty vesmírů, k nadčasovým vlnám. Tyto hmoty lze považovat za enormní setrvačnicí, bez ztráty energie. Jakmile vznikl vesmír, žádná změna v rychlosti není možná, protože síla dostatečné velikosti jednoduše není k dispozici. Tato funkce nosného pole může být také představena v našem modelu, protože lineární synchronní motory se setrvačnicí jsou také generátory. Je-li ústřední hnací motor vypnutý, pak setrvačnicí ještě nějakou dobu řídí centrální trojrozměrnou rotující kouli. Vše zůstává přesně synchronní, se stejným fázovým posunem.

Tento experiment ukazuje, jak se setrvačnicí nabíjejí energií a naproti tomu mají stabilizační funkci v časové synchronizaci. Spojovací pole hmot vesmírů se vrací zpět do časově vázané vibrace atomového pole, ze kterého žádný atom z celého vesmírů se nevrací zpět do jednoho jediného atomu.

Toto je obraz Rudolfa Dasse jako analogická vizuální představa modelu pole, který symbolizuje čas a zajišťuje tvorbu a synchronizaci ve dvanácti vesmírech. Tato obří pracovní konstrukce, která je křížencem mezi památníkem a strojem byla k vidění na uměle srovnaném vrcholku hory na Iarze. Toto místo bylo vnímáno jako poutní místo, místo meditace a kontempace a tento stroj byl symbolem stvoření. Na Iarze nerozlišují mezi vědou a náboženstvím, náboženské a duchovní teorie jsou zcela vědecké. Model byl několik set metrů dlouhý. Zdálo se, že tento stroj pracoval v neustálém pohybu, bez nějakého paliva nebo elektrické energie.

Výukový analogový model

Mechanické modely funkcí jsou vizuální reprezentací teorie kosmického jednotného pole. Model je určen k prokázání, že čas, hmota a energie jsou výtvoři z ničeho, a proto musí být zachována rovnováha, aby nic neexistovalo bez příčiny. V širším kontextu, všechny fyzické symboly přijmou nový význam a prokážou sjednocení vědy a náboženství. V náboženském smyslu sférické trojrozměrné časové pole ve středu pyramidy, symbolizuje duši Stvořitele. Pyramida symbolizuje jeho nekonečnou lásku jako klec, v níž jeho nekonečná existence byla

neodvolatelně zablokována. Hrany symbolizují různé frekvence nadčasové vln. Setrvačníky na okrajích pyramidy symbolizují vzájemnou souvislost dvanácti propojených vesmírů, včetně toho našeho, které tvoří tuto jednotu. Člověk nemůže existovat bez ostatních.

Nadčasový, prvotní princip atomu, funkce vysílače.

Atomové pole vytvářené časem, je jako takový vzdálený projev principu prvotního atomu. To může být porovnáno s vysílačem. Jakmile existuje program, převede se do vln velké síly a pak mohou miliardy radiopřijímačů obdržet stejný program, jejich počet je neomezený. Vše záleží na vysílání programu z vysílače, prvotního pole atomu. Pokud existuje s nekonečnou silou, budí zároveň vibrace média (nosiče pole), které ho pomáhá všude šířit. Jakýkoli atom v každém vesmíru může získat nadčasový základní program. Druhý model ukazuje trojrozměrné časové pole prvotní oblasti atomu nejjasněji, i když se jedná o trojrozměrné otáčení centrální sféry v prostorovém smyslu. Jedná se o analogii skutečnosti, atom má kulové pole, které je definováno šesti lineárními směry časových vibrací. Jakýkoliv atom je vzdáleným projevem jednoho nosného pole nekonečné síly.

Vzhledem k této páté funkci jednoho budícího pole, je třeba si uvědomit, že pro nás je neviditelná pouze centrální koule, tj. budící atom. Pole v okrajích pyramidy mimo sféru jsou viditelná. Je to časové pole skutečnosti, v nichž je atom reflexí centra.

Mechanická modelová konstrukce je vizuální reprezentací principu kosmické sjednocené teorie pole. To však vyžaduje některé poznámky na okraj. Toto porovnávání lze vysvětlit duchovní abstrakcí vždy do jisté míry vždy neúplně. Existuje několik mezer, zde jsou uvedeny pouze tři nejdůležitější.

1. V modelu jedna časová osa představuje pouze jednu frekvenci magnetického pole, zatímco ve skutečnosti jsou v ní obsaženy všechny frekvence. Každá frekvence však může být vytvořena pro každou časovou osu, pro kterou je platná interference, reprezentující analogový model.

2. Model ukazuje točivé pole nadčasové vln. Nemá napodobovat časově omezené vlny, jako je náš čas, když osa rychlosti šíření času je X , pak fáze rychlosti ze dvou časových os spojených s příslušnou hranou pyramidy je $\frac{1}{2}X$. Další dvě časové osy, spojující naši časovou osu s druhým rohem pyramidy jsou $-\frac{1}{2}X$, takže časová rychlost našeho vesmíru, proti opačnému vesmíru je $-X$. Křížující a nedotýkající se časové osy, co je kolmá na naší časovou osu, nemá vliv.

3. V našem modelu jsou hmoty vesmírů dány symbolem setrvačníku. Ve skutečnosti je to zásadně špatně, protože jsou odděleny od trojrozměrné rotace centrální oblasti. Nelze tedy v podstatě udržet protiváhu k nicotě.

Nejdůležitějším závěrem z analogového modelu je, že čas, hmota a energie jsou vytvořeny z ničeho, protože protiváha musí být zachována, abychom umožnili kauzální nekonečnosti existovat z ničeho.

14. Existenciální symbolika modelu.

Zatímco fyzické aspekty modelu byly vysvětleny, pokud by někdo chtěl dát širší kontext modelu najednou, tak všechny fyzické symboly změní svůj význam. Ve vztahu filosofických či teologických disciplín, má model dodatečný smysl, jako sjednocení vědy a náboženství. Podle některých vlastních zákonů, v rámci jakékoliv inteligentní rasy, popření Boží existence bude dříve či později vyvráceno. Věda o Zemi bude poskytovat nezničitelný příspěvek k naším konečným znalostem, k uvědomění, které je typickým atributem k dosažení integrace lidí

v kosmickém společenství. To je proto, že kus naší lidské identity a sebevědomí, budeme vlastnit a starat se o ně celou věčnost. Je to světlo tohoto účelu, kdy věda slouží Bohu, a rozdíl mezi vědou a náboženstvím se rozplývá.

V náboženském smyslu má sférické trojrozměrné časové pole v srdci pyramidy zvláštní význam. Symbolizuje duši Stvořitele, Otce, který je původcem všeho. Pyramida symbolizuje jeho nekonečnou lásku a vůli jako klec, v níž bude jeho nekonečná existence neodvolatelně zablokována. Obětoval své ego a svoji svobodu, aby jednou miloval svých dvanáct synů (vesmírů). On je přítomen v jeho stvoření pouze nepřímo, jako odraz nekonečna, nejvyšší Bytost, jako jediné sebeuvědomění archandělů.

To je důvod, proč teolog pokrývá centrální kouli ryzím zlatem, symbolizujícím zlaté srdce, svatyni svatých, nejposvátnější tajemství vesmíru. Pyramida je pak namalována tmavě červená, univerzální barvou lásky. Za ní běží mnoho tenkých zlatých pruhů, ve směru podél okrajů pyramidy. Tyto pruhy symbolizují různé frekvence nadčasové vlny, projevy lásky a víry Otce a jeho nekonečné vůle.

Shromáždil kolem zlatého srdce dvanáct setrvačnicků, bílé barvy čistoty a nevinnosti. Model ukazuje, že každý vesmír má moc probudit ve hmotě vědomí a přeměnit ji na nového Božího Syna. Cílem stvoření je tedy probuzení a tvorba dvanácti synů Otce.

To není v rozporu s Biblií, která nám říká, že Otec nám poslal svého jediného Syna. Bible je výhradně zaměřena na člověka. Je to náš návod k obsluze života, který popisuje svůj postoj k Bohu a našim bližním. Bible neříká nic o životě na jiných planetách, protože to je irelevantní v našem vztahu k Bohu, v této době.

Totéž platí i pro naše paralelní vesmíry. Ve skutečnosti pro nás neexistují, protože nejsou v našem světě, ale někde jinde. Neexistují pro všechny inteligentní rasy v tomto vesmíru, nikdy je nebudeme moci pozorovat, ani v žádném případě získávat od nich zkušenosti. Možná, že se na konci času setkáme. V našem světě má Otec jednoho prvorozeného Syna a tato pravda je tak nepředstavitelná, že si dosud nikdo nemohl představit toho důsledky.

Konec rozhovorů s Iargany